genç BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

***

Açlıktan kıvrandıran, susuzluktan yandıran, solukları hızlandıran ama günün son ışıklarıyla gelen Muhammedî (sas) davete kadar mazeret kabul görmeyendir *Ramazan*.

Gözlerde fer, dizlerde derman, akıllarda ferman koymayan; lakin akşamın *'merhaba'*sıyla müjde doğan yüreklere kan getiren, onları diri tutandır *Ramazan*.

Midecağızı aç ve susuz bıraktığı kadar, aklı ve zihni daha bir bileyerek daima uyanıklaştıran, müreffeh kılandır *Ramazan*.

Acıkırken acıkmışları, susamışken susamışları, takati kesildiğinde takatsizleri hep hatırlatan, hep akılda tutan ve hep duyarlı kılandır *Ramazan*.

İftarında; hamd, şükür ve dua meyveleri bitiren, sofradaki aşa uzanan el sayısının çokluğu oranınca sofra ehlinin mutluluğunu kat be kat ziyadeleştiren, ihlâsını zenginleştirendir *Ramazan*.

Günü hakkıyla omuzlayabilmek için gözleri sahurlara bin bir hevesle açtıran, her lokmayı bir saate müsavi sayan, bereketli duruşlarla aşk kaynatandır *Ramazan*.

Sadece kendi için yaşamaktan vazgeçiren, başka canlara doğru yelken açtıran, ümmetçe vahdet olmayı öğreten, bireyden topluma virajsız yol buldurandır *Ramazan*.

Paylaşmanın ve aklaşmanın destanını keselerle açtıran; temizlenmeyi o keselerden olabildiğince vazgeçmekte bulduran, verdikçe erdiren, yığdıkça yerdiren bir anlam harikasıdır *Ramazan*.

Bütün bir Müslüman coğrafyayı yürek sofrasına davet eden; onlarla yiyen, onlarla doyan, bir tek buyrukla tüm uyrukları dize getirmeyi öğütleyendir *Ramazan*.

Gündüzlere açılan gözlere, gecelerin kıymetini bildiren; karanlığın en koyu anını, aydınlığa gebe olduğuna müjdeci yapan, nurlanmış çehreleri seherlerde seferlere çıkarandır *Ramazan* (*Gün Gün Rahmet İklimi: Ramazan ve Oruç* kitabından).

***

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, **"İşgalci İsrail ve Golan Tepeleri"** başlıklı makalesinde, işgal çetesi İsrail'in bölgedeki plan ve projelerine Golan Tepeleri özelinde değinirken Suriye'nin yeni rejiminin konumuna ve alması gereken tavra yönelik düşüncelerini belirtiyor.

Sayımızın dosya konusunu, ***"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"*** olarak belirledik. Dosya konuları çerçevesinde yazarlarımız; Cefai Demirel, Emrah Doğru, Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Dr. Hüseyin Durmaz, Rüstem Ayılmazdır, Rüveyde Bera Pala, Sercan Akbayrak, Sümeyye Demirci ve Taşkın Önel; Ramazan ayı özelinde güzel düşüncelerini paylaştılar.

Ayrıca Ahmet Zeki İzgöer'in **"Rüşvet, Filistin'de Toprak Sahibi Olmak İçin Geçmez Akçedir"**, M. Emre Akif'in **"Modern Çağda Gençliğin İnanç Sorunlarının Sebepleri II"**, Sümeyye Sena Pala'nın **"Peygamberimize (sas) Mektup"**, Yasin Tekin'in **"Yusuf Olmak IV"** başlıklı yazılarını; Taşkın Önel'in **"Gaye"** adını verdiği şiirini; Dr. İsmail Ceylan'ın **"Trump, Diğer ABD Başkanlarının Gizlice Yaptıklarını Canlı Yayında Yaptı"** başlıklı çeviri çalışmasını ve Fatih Pala'nın, dergimizin iki yazarının yeni çıkan kitaplarının tanıtımını yaptığı yazısını istifadenize sunduk.

"Cahiliyenin Karanlığında ve İslam'ın Aydınlığında İnsan" dosya konulu Nisan 2025 tarihli 274. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

3 **İşgalci İsrail ve Golan Tepeleri**
Ali KAÇAR

9 **Rahmettir Ramazan**
Taşkın ÖNEL

10 **Eşsiz Bir Aya Eşlik Edebilecek miyiz?**
Fatih PALA

12 **Gelin Bu Sene Ramazan Bizi Tutsun**
Cefai DEMİREL

16 **Ruhun Gıdası: Oruç**
Rüstem AYILMAZDIR

18 **Simgeler ve İzdüşümü**
Erdal TUĞRUL

21 **Saadet Yurdunun Anahtarı**
Sercan AKBAYRAK

24 **Hayırlı Fırsat**
Sümeyye DEMİRCİ

26 **Oruç Psikolojisi**
Dr. Hüseyin DURMAZ

28 **İbadetlerde Samimiyetsizlik**
Emrah DOĞRU

30 **İlahi Esinti**
Rüveyde Bera PALA

31 **Rüşvet, Filistin'de Toprak Sahibi Olmak İçin Geçmez Akçedir**
Ahmet Zeki İZGÖER

36 **Yusuf Olmak - IV**
Yasin TEKİN

41 **Modern Çağda Gençliğin İnanç Sorunlarının Sebepleri - II**
M. Emre AKİF

44 **Trump, Diğer ABD Başkanlarının Gizlice Yaptıklarını Canlı Yayında Yaptı**
Andrew MITROVICA

46 **Yazarlarımızın Kitapları Çıktı**
Fatih PALA

48 **Peygamberimize (sas) Mektup**
Sümeyye Sena PALA

genç BİRİKİM

Yıl: 24 **Sayı:** 273

Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

ISSN: 3062-0252

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye - ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
15.03.2025

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 900 (dokuzyüz) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir. Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 600 (altıyüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

Temsilcilikler:
Ankara : Satılmış Ediz, 0534 259 06 03
Bolu : Remzi Korkmaz, 0505 773 07 01
Erzurum: Kenan Akçil, 0535 038 25 25
Gümüşhane : Furkan Pala, 0535 883 50 59
İstanbul: Nizamet Karakuşoğlu, 0552 239 60 67
Kayseri : Fatih Pala, 0535 245 31 93

web : http://www.gencbirikim.net
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

İşgalci İsrail ve Golan Tepeleri

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Suriye'de, demir yumruklu Esad rejiminin yıkılması, başlı başına önemli tarihi bir olaydır. 1963'lerde Baas Darbesi ile 1970'lerden itibaren de Esad ailesi tarafından tahkim edilen, halkın kılcal damarlarına kadar Muhaberatla ve Şebbihalarla korku salınan bu rejim, 8 Aralık 2024 tarihi itibariyle tarihin çöplüğüne gömülmüştür. Bu, ne kadar koyu ve karanlık olursa olsun, zulüm ilânihaye devam etmeyeceğini bize bir daha göstermiştir. Umulur ki benzerleri de kısa sürede bu şekilde kendi halkı tarafından yıkılır ve tarihteki yerini alır. Irak'ta da Suriye'deki Baas rejiminin ikizi yıkılmıştı. Sonuç itibariyle aynı kaderi yaşasalar da Irak'taki rejim, kendisi gibi zalim olan ve kendi ülkesinin dışına kan ve gözyaşı götüren ABD tarafından yıkılmıştı. Yani bir zalim gitmiş, yerine daha zalim bir başka rejim gelmiştir. Gönül isterdi ki Irak'taki Baas rejimi de kendi halkı eliyle yıkılmış olmasıydı. Çünkü bir zalimin bir başka zalimin yardımıyla ortadan kaldırılması, Irak halkına huzur ve güven getirmemişti. Tam tersine Irak'ta Saddam sonrasında kaotik bir ortam oluşmuş ve Saddam'a karşı olanlar da yaptıklarından pişmanlık duymaya başlamışlardı. Nitekim Saddam'ın heykelini yıkanların arasında bulunan bir Iraklı, *ellerim kırılsaydı da heykeli yıkanlardan olmasaydım,* demesi boşuna değildi. Çünkü ABD güdümünde oluşturulan yeni rejim, gerçekleştirdiği zulmüyle Saddam rejimini aratır olmuştu. Nur Bacı'nın mektubu ile ortaya saçılan gerçeklerle Ebu Gureyb ve benzeri diğer cezaevlerindeki işkenceler, ABD'nin çirkin ve kanlı yüzünü bir daha göstermiştir. ABD'nin bu karanlık ve çirkin yüzü, daha önce de Türkiye'de gerçekleştirilen her darbe ve iç karışıklıkta, Filistin'de, Mısır'da Muhammed Mursi'ye karşı yapılan darbede, Libya'da, Vietnam'da, Kamboçya'da ve daha birçok ülkede görmüştük. Kısacası yakın tarih göstermiştir ki ABD yönetimi, sadece Ortadoğu halklarına kan ve

> ***Golan Tepeleri, İsrail'e, sadece Suriye'ye karşı değil aynı zamanda Irak ve Türkiye'ye karşı izlenecek politikalarda stratejik üstünlük sağlamaktadır. Golan Tepeleri'nde kurulan askeri gözetleme ve radar üslerinin sahip olduğu teknolojik imkânlar, binlerce kilometrelik derinliği kontrol edebilmektedir. Bu durum, İsrail'in bir anlamda Türkiye ile komşu olması anlamına da gelmektedir.***

gözyaşı getirmemiş, çeşitli kıtalardaki birçok ülkeye de huzur ve güvenlik yerine kan ve gözyaşı götürmüştür. 20 yıldan fazla bir zamandır insanlık dışı hukukun hatta hukuksuzluğun uygulandığı tarihin yüz karası Guantanamo'da ABD uygulamaları, Saddam'ı da Esad'ı da geçen insanlık dışı uygulamalar değil midir? Kimden, hangi ülkeden hatta bu amaçla kurulmuş hangi uluslararası kurum/kuruluştan bu insanlık dışı uygulamaya karşı duruş, bir itiraz duyulmuştur. İşte uygar denilen Batı ve değerleri!

Tam anlamıyla ABD eliyle orman kanunu uygulanmaktadır. Bu orman hayvanına ne yazık ki *dur* diyebilecek bir güç, en azından şimdilik gözükmüyor. Çünkü ABD küresel işgalci güçtür; dünyanın birçok ülkesini askeri üsleri ve istihbarat örgütüyle pıtrak gibi sarmış ve sarmalamıştır. Üstelik bu işgallerini sadece kanlı istihbarat örgütü CIA kanalıyla da gerçekleştirmemiştir. Birçok terör örgütünün kurucusu, destekçisi ve finansörü bir ülke olan ABD, emperyal amaçlarını bu terör örgütleri kanalıyla da elde etmeye çalışmaktadır. ABD açısında bu terör örgütlerinin sağcı solcu hatta dini görünümlü olması fark etmiyor. Nitekim dünün solcu/sosyalist/ırkçı KCK/PKK/PYD'den tutun İtalya'daki Kızıl Tugaylara ve Almanya'daki Baader-Meinhof örgütüne kadar daha nice sayısız sol/sağ ya da dini görünümlü birçok örgütün arkasında CIA, Mossad, IM6 gibi batılı istihbarat örgütleri bulunmaktadır. İstenmeyen ülke yönetimleri, bu istihbarat ve terör örgütleri kanalıyla gerçekleştirilen darbeler, iç savaşlar ve iç kargaşalıklar sonucunda kolaylıkla değiştirebilmektedirler.

Ne yazık ki, içinde yaşadığımız bölgede var olan bütün ülkeler, bir şekilde küresel emperyal ülkelerin verdikleri dış destekle yönetimlerini ayakta tutabilmektedirler. Nitekim kimi ülke yönetimi Rusya (eskiden SSCB) kimisi de ABD desteğiyle yönetimlerini sürdürebilmektedir. ABD Başkanı Trump, 2018'de *"Suudi Arabistan'ı biz koruyoruz. (Kral'a), Sizi biz koruyoruz, eğer biz olmazsak orada (iktidarda) iki hafta oturamazsınız, bizim ordumuz için ödeme yapmalısınız"* açıklaması, bunu teyid etmektedir. Bu da gösteriyor ki, emir eri konumunda olan bu ülke yöneticileri, sadece mideleriyle değil her yönüyle bu emperyal güçlere bağımlıdırlar. Trump'ın, Suud yönetimine söylediği gerçek, tek tek diğer ülke yönetimleri için de geçerlidir.

Baas Rejimine Karşı İlk Ayaklanma Tarihi: 1964

Suriye'deki Baas rejimi, 1990'lı yıllara kadar SSCB daha sonrasında ise Rusya Federasyonu ile İran ve İran'ın güdümündeki Haşdi Şabi, Hizbullah gibi milis güçler tarafından desteklenmiştir.[1] Baas rejiminin, kendisini destekleyen bunca güce rağmen direniş göstermeden 8 Aralık'ta yıkılmış olması, muhaliflerin küresel güçler tarafından desteklendiği şeklinde iddiaları gündeme getirmiştir. Elbette bu, doğru değildir. Çünkü Suriye'deki İslami mücadele, ne 27 Kasım'da ne de Mart 2011'de başlamıştır. Suriye'de Baas rejiminin kanlı tarihine bakıldığı zaman rejime karşı başlatılan mücadelenin tarihi, 1964'lere dayanmaktadır. Baas yönetimine ilk karşı çıkış, Hama'da gerçekleşmiş; bu nedenle de bu olay, 1. Hama olayı olarak adlandırılmıştır. Baas rejimi, halkın bu karşı çıkışına çok sert davranmış ve eylemciler, Sultan Camiine sığınmak zorunda kalmışlardır. Rejim, Müslümanların sığındığı bu camiyi acımadan bombalamış ve onlarca Müslümanın katledilmesine neden olmuştur. Üstelik bu katliam, Baas rejiminin başında Sünni olarak bilinen Emin el-Hafız[2] döneminde gerçekleşmiştir. Ancak bu katliam, Suriye'de İhvanü'l-Müslimin öncülüğünde başlayan İslami mücadeleyi durdur(a)mamıştır. Rejime karşı verilen bu mücadelede, Beşşar Esad'ın kaçıp ülkeyi terk edinceye kadar yüz binlerce Müslüman şehid edilmiş ve bir o kadarı da - Sednaya'da, Tadmur/Palmira gibi- cezaevlerinde preslerden geçirilmiş ya da geri kalan ömürlerini bu zindanlarda geçirmek zorunda bırakılmıştır.

İşte 27 Kasım-8 Aralık arasında Baas rejimini tarihin çöplüğüne gömenler, on yıllardır ce-

1 1971 yılında, Devlet Başkanı Hafız Esad ile bir anlaşma uyarınca, Sovyetler Birliği'ne, Ortadoğu'da istikrarlı bir varlık göstermesi amacıyla, Tartus'ta askeri donanma üssü açmasına izin verildi. Bu anlaşma uyarınca Suriyeli binlerce subay ve Esad'ın başkanlığı (1971-2000) sırasında Rusya'da profesyonel eğitim aldılar.

2 Baas Partisi üyesi olan Emin el-Hafız, 27 Temmuz 1963-23 Şubat 1966 tarihileri arasında Suriye devlet başkanı olarak görev yapmıştır. 23 Şubat 1966'da Genelkurmay Başkanı Salah Cedid ile Hava Kuvvetleri Komutanı Hafız Esad liderliğindeki radikal bir Baasçı grup tarafından devrilmiştir.

zaevlerinde işkencelerden geçirilen ya da toplu katliamlara uğrayan Suriyeli Müslümanların çocukları ya da torunlarıdır. Ayrıca Baas rejiminin tarihin karanlıklarına gömülmesinde; Mustafa Sibai'nin, İsam el Attar'ın,[3] Mervan Hadid'in, Said Havva'nın, Abdülfettah Ebu Gudde'nin, Ali Sadreddin Beyanuni ve daha sayılmayacak kadar çok sayıda İhvan mensubunun küçümsenmeyecek katkıları olmuştur. Bu mücadeleyi diri tutan asıl önemli şey; katledilmiş, preslerden geçirilmiş ve on yıllardır Sednaya'da, Palmira'da ve diğer zindanlarda insanlık dışı işkencelere tabi tutulmuş insanların kanları ve gözyaşlarıdır.

Baas Rejimi, Siyonist İsrail'e Emniyet Sibobu Olmuştur

Baas Örgütü, Suriye'de yönetimi bir darbeyle ele geçirdiği günden bu yana ne halkı ne de Suriye'yi temsil etmiştir. Çünkü bu rejim, Ortadoğu'da var olan diğer rejimlerle aynı kaderi paylaşmıştır. Yani darbelerini de, darbeden sonra varlıklarını da küresel güçlerin destek ve yardımına borçludurlar. Dolayısıyla *Esad rejimi, direniş güçlerini destekliyor ya da Siyonist İsrail'e karşıdır,* türündeki iddialar, gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü Baas Partisi zaten 1940'lı yıllarda *'birlik, özgürlük ve sosyalizm'* sloganıyla ve sekülerizm, Arap milliyetçiliği, panarabizm ve Arap sosyalizmi ilkelerini gerçekleştirmek amacıyla kurulmuş laik ve seküler bir partidir; İslam'a da, Müslümanlığa da karşıdır. Dolayısıyla inançları gereği Siyonist İsrail'e ve destekçisi küresel güçlere karşı olan muhaliflerin Baas Partisi'ni desteklemeleri asla mümkün değildir. Bu durum, Baas rejiminin Suriye'deki tarihi incelendiğinde açıkça görülecektir. Nitekim Suriye'de Hafız Esad'ın, 1970'lerde Kara Eylül, 1976'da Tel Za'tar olayı ve 1982'de Sabra-Şatilla katliamı, Lübnan'da Emel Hareketinin kurucusu Musa Sadr'ın 1978'de Kaddafi tarafından öldürülmesindeki katkısı, İslam'a olan düşmanlığından kaynaklanmaktadır. Sadece İmad Mugniye'nin katledilişi bile İran yanlılarının Baas iktidarının direniş örgütlerinden yana olduğu iddiasını boşa çıkarmaktadır. Hacı Rıdvan adıyla da anılan İmad Mugniye, Hizbullah'ın beyni ve efsanevi stratejisti olarak bilinen ve tanınan önemli komutanlarından biriydi. İmad Muğniye'nin başına ABD tarafından 25 milyon dolar ödül konmuştu. Bu, ödül mü yoksa daha başka stratejik menfaatler mi etkili oldu bilinmez ama neticede İmad Mugniye, Şam'ın göbeğinde 12 Şubat 2008 yılında Mossad/CIA işbirliğiyle katledilmiştir.[4] Bu olayda, Suriye Baas rejiminin ve istihbarat örgütü Muhaberat'ın haberinin olmaması mümkün değildir. Baas rejimi, bu olayla eskilerin deyimiyle *hem nalına mıhına vurmuştur.*

Kelim Sıddıki'nin deyimiyle Baas *rejimi, Siyonist İsrail'in emniyet sibobuydu*. Ama ne yazık ki hala kimileri, *Baas rejimi, direniş cephesini destekliyor,* şeklindeki iddialarını devam ettirmektedirler! Oysa İran'ın C. Başkanı Reisi'nin helikopter kazası, Tahran'ın en korunaklı yerinde şehid edilen İsmail Heniyye'nin ve Lübnan'da öldürülen onlarca Hizbullah komutanının istihbari bilgileri, –kim ne derse desin- Beşşar Esad yönetimi tarafından verilmiştir. Beşşar Esad, yönetime geldiğinden beri ikili (çok yönlü) oynamaktaydı. İran'dan edindiği en gizli bilgileri Siyonist İsrail ile paylaştığı, basın tarafından hatta Siyonist katiller tarafından da defalarca açıklanmıştır. Çünkü zaten işgalci İsrail'in, bu kadar önemli ve gizli bilgileri sadece kendi istihbarat örgütü kanalıyla elde etmesi ve gerçekleştirmesi mümkün değildir. Şam'daki bu olayın, ülke içinden destek olmadan gerçekleştirilmesi mümkün değildir.

Dolayısıyla *Esad rejimi, direniş örgütlerini de Hamas'ı da koruyor ve kolluyor* iddiaları, tamamen yalan ve gerçek dışıdır. Çünkü eğer bu iddialar doğru olsaydı, Sednaya Askeri Hapishanesinde katledilenler ve serbest bırakılanlar arasında İzzeddin el-Kassam Tugaylarının mücahidleri de bulunmazdı.[5]

3 Mustafa Sibai (ö. 3 Ekim 1969), Suriye İhvanü'l-Müslimin kurucusu ve ilk başkanıdır. İsam el Attar (ö. 3 Mayıs 2024) ise Mustafa Sibai'den sonra İhvan liderliğine getirilmiş ancak kısa bir süre sonra sürgün edilmiş ve sürgünde vefat etmiştir.

4 Siyonist İsrail'in eski başbakanı Ehud Olmert, *"Tüm Hizbullah ordusunu kuran en büyük katili, en alçağı, sahip oldukları en tehlikeli ismi ortadan kaldırdık"* dedikten sonra *"Nasıl patladı, Arapların dahli neydi? Sizin dahliniz neydi?"* şeklindeki bir soruya da Olmert, *"Kesinlikle bir Başbakan kararı vardı; burada çok daha karmaşık ve karmaşık bir şey vardı ama yine de unutun, övgü aramıyorum"* şeklinde konuşmuştur. İmad Muğniye, Şam'da öldürüldüğüne göre acaba bu başbakan kimdi, sorusunu sormaya bile gerek olmadığı kanaatindeyim.

5 Sednaya Hapishanesi'nden serbest bırakılan mahkûmlar

Golan Tepelerinin Önemi

Golan Tepeleri, işgalci İsrail ile Suriye sınırında bulunan jeopolitik ve jeostratejik açıdan oldukça önemli ve stratejik bir bölgedir. Suriye'nin Kuneytra ili sınırları içinde yer alan bu tepeler, Şam'a 60 km mesafede bulunmaktadır. Kuzeyinde Hermon Dağı, güneyinde Yermük Nehri, doğusunda Rukkad Vadisi ve batısında Ürdün Nehri ve Celile (Kinneret-Taberiye) Gölü bulunmaktadır. Suriye, Lübnan ve Ürdün'ün yüksekliklerinden kaynaklanan büyük akarsu yataklarına sahip olan bölge, bu özellikleri sebebiyle son derece önemlidir.[6]

Golan Tepeleri, İsrail'e, sadece Suriye'ye karşı değil aynı zamanda Irak ve Türkiye'ye karşı izlenecek politikalarda stratejik üstünlük sağlamaktadır. Golan Tepeleri'nde kurulan askeri gözetleme ve radar üslerinin sahip olduğu teknolojik imkânlar, binlerce kilometrelik derinliği kontrol edebilmektedir. Bu durum, İsrail'in bir anlamda Türkiye ile komşu olması anlamına da gelmektedir.

Siyonist Netanyahu, Bakanlar Kurulunun 17 Nisan 2016'da Golan Tepeleri'nde gerçekleştirilen toplantı sonrasında *"İsrail, Golan Tepelerini sonsuza dek elinde tutacak"* açıklamasını yapmıştır. Çünkü Golan Tepeleri, Siyonist İsrail açısından hem askeri hem ekonomik olarak stratejik önemi olan bir yerdir. Golan Tepeleri'nin yüksekliği işgalci İsrail'e, komşu ülkelerin özellikle de Suriye ordusunun hareketlerini izlemek için mükemmel bir bakış açısı sağlamaktadır. Bölge güvenlik açısından göz ardı edilemeyecek kadar jeostratejik bir konumda ve zengin su yataklarına sahiptir. Su sıkıntısı çekilen bir coğrafyada Golan Tepeleri, önemli bir su kaynağıdır. Golan'da toplanan yağmur suları, Ürdün nehrini besliyor ve İsrail'in toplam su ihtiyacının üçte birini Şeria Nehri ve Golan Tepeleri'ndeki su kaynakları karşılamaktadır. Verimli tarım arazilerine sahip Golan Tepeleri'nin volkanik toprakları ise üzüm bağları, meyve bahçeleri ve büyükbaş hayvancılık için kullanılmaktadır. Golan Tepeleri ayrıca İsrail'in tek kayak tatil merkezine de ev sahipliği yapmaktadır.

arasında Kassam Tugayları liderlerinden *"Ebu Cevdet"* olarak tanınan Ebu Cafer el-Celud dâhil 67 Kassam üyesi ile 630 Filistinlinin de bulunduğu ve işkencelere tabi tutulduğu ortaya çıkmıştır. Bkz; https://www.superhaber.com/630-filistinli-serbest-esad-kassam-lideri-ebu-cevdeti-hapse-koymus-haber-515093

6 https://www.insamer.com/tr/golan-tepelerinin-israil-acisindan-onemi.html

Ayrıca Golan Tepeleri'ne bu iki (Suriye ve Siyonist İsrail) ülke dışında Lübnan ve Ürdün'ün de sınırları bulunmaktadır. Bu tepelere hâkim olmak İsrail'e, yaklaşık 50 kilometre uzaklıkta bulunan Suriye'nin başkenti Şam başta olmak üzere Ürdün'ün başkenti Amman, Lübnan'nın başkenti Beyrut ve Filistin toprakları üzerinde doğal bir kale gibi stratejik hâkimiyete imkân vermektedir. Golan Tepeleri'nin en yüksek noktası olan Şeyh (Hermon) Dağı'ndan Suriye'nin güneyi ve başkent Şam, çok rahat gözlemlenebilmektedir. Golan Tepeleri'ni kontrol eden ülkenin Taberiye Gölü'nü de kontrol etmesi, stratejik açıdan ayrıca önemlidir.[7]

1974 Kuvvetlerin Ayrıştırılması Anlaşması

6 Ekim 1973'teki Yom Kippur savaşından sonra Suriye ve İsrail arasında *"Kuvvetlerin Ayrıştırılması Anlaşması"* imzalanmıştır. Bu anlaşma, savaş bittikten sonra Suriye ile işgalci İsrail arasında 31 Mayıs 1974'te İsviçre'nin Cenevre kentinde Birleşmiş Milletler, Sovyetler Birliği ve ABD temsilcilerinin huzurunda imzalanmıştır. Anlaşma kapsamında İsrail *(mavi)* ve Suriye *(kırmızı)* olmak üzere iki ayrım çizgisi konularak aralarında bir tampon bölge oluşturulmuştur. Tampon bölgede, bölgenin Suriye egemenliği altında olması şartıyla, anlaşmanın uygulanmasının izlenmesinden Suriye Golan Tepeleri'nde görev yapan BM Ateşkes Gözlem Gücü (UNDOF) sorumlu kılınmıştır.[8]

Bu anlaşma ile İsrail, Golan bölgesini elinde tutarken, iki taraf arasında Hermon Dağı'nın doğu eteklerini ve Kuneytra bölgesinin bazı kırsal bölgelerini de içine alan 75 kilometre uzunluğunda ve yerine göre 200 metreden 10 kilometreye kadar derinliği olan bir tampon bölge oluşturulmuştur. Bu bölgedeki ateşkesin korunması ise BM tarafından oluşturulan çok uluslu bir barış gücüne emanet edilmiştir *(United Nations Disengagement Observer Force, UNDOF).* Bu tampon bölge içerisinde bir miktar Suriye köyü kalmış olsa da Suriye askerleri bu tampon bölgenin gerisine çekilmiştir. İsrail ise bölgede yaşayan Dürzilerin yanı sıra buraya Yahudi yerleşimcileri transfer ederek, bölgede kendine müzahir bir nüfus oluşturmayı hedeflemiştir.[9]

İşgalci İsrail, her anlaşma ya da saldırıdan sonra uluslararası kuralları hiçe sayarak işgal alanını sürekli ve adım adım genişletmiştir. BMGK kararlarına rağmen Siyonist İsrail, 1967'de işgal ettiği Golan Tepeleri'ni 14 Aralık 1981'de ilhak etmiş, 21 Mart 2019'da da ABD Başkanı Trump, sanki babasının çiftliğinden bağışlıyormuş gibi buranın İsrail'e ait olduğunu söylemiştir.[10] Katil İsrail, zaman zaman –daha doğrusu istediği zaman- Suriye'de İran milislerine ya da Hizbullah'a ait olduğunu iddia ettiği yerleri bombalasa da 8 Aralık'a kadar topyekûn bir saldırı gerçekleştirmemişti. 8 Aralık 2024'te, Suriye'de Baas rejimi çökünce, işbirlikçi hain Beşşar Esad'ın verdiği koordinatlar çerçevesinde işgalci İsrail, Suriye'de (8-14 Aralık tarihleri arasında) 500 civarında hava saldırısı gerçekleştirmiştir. Bu yerler arasında Lazkiye limanında bulunan Suriye donanmasına ait gemiler, Suriye ordusuna ait silah depoları, cephanelikler, havaalanı ve korunaklar hedef alınmış ve bu kapsamda Suriye ordusunun envanterinde bulunan; hava savunma sistemi bataryaları, savaş uçağı, helikopter ve diğer hava araçlarıyla, tank ve zırhlı personel taşıyıcı gibi araçlar imha edilmiştir.

İsrail'in Suriye İşgali

İşgalci İsrail, hava saldırıları ile Suriye'nin askeri alt yapısını, hava alanlarını, donanmaya ait gemilerini kullanılamaz hale getirmiştir. İşgalci İsrail, gerçekleştirdiği hava saldırıları ile yetinmemiş, kara saldırılarıyla Suriye'nin güneyinde bulunan birçok yerleşim yerini işgal etmeye ve Golan Tepeleri'ndeki işgal alanlarını

7 Murat Çınar'ın "Coğrafi ve Jeopolitik Açıdan Golan Tepeleri" yazısı için bkz; https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1892832

8 UNDOF'un internet sitesindeki rapora göre, Ağustos 2024'te sayısı 1309 kişiden oluşurken bunlardan 1117'sini askerler, 59'unu subaylar ve 133'ünü de siviller oluşturuyor. Bu güce katkıda bulunan 10 ülke askerleri arasında ise Nepal, Uruguay, Hindistan, Fiji, Kazakistan, Gana, Butan, Çek Cumhuriyeti, İrlanda ve Zambiya yer alıyor.

9 https://kriterdergi.com/dosya-suriye/israilin-suriyeye-yonelik-saldirilarinin-arka-plani

10 Uluslararası toplum oybirliğiyle aldığı 497 (1981) Sayılı Güvenlik Konseyi Kararı ile işgalci İsrail bu hamlesini *"geçersiz ve hükümsüz"* olarak nitelendirmiş ve hiçbir ülke bunu meşrulaştırmamıştır. BM, İsrail işgalinin ve ilhakının yasa dışılığını yeniden teyit eden *"İşgal Altındaki Suriye Golan"* başlıklı Genel Kurul kararını her yıl kabul etmektedir (BM Suriye Temsilciliği, 2021).

da daha genişletmeye başlamıştır. İşgal ettiği yeni yerlerle ilgili işgalin geçici olduğunu söylemişse de sonradan kalıcı olduklarını ve askeri üsler inşa ederek burada halkı da zorla tehcir etmeye başlamışlardır.

Siyonist İsrail, 8-30 Aralık 2024 tarihleri arasında Suriye'nin güneyinde birçok yerleşim alanını işgal etmiştir. Bu yerler arasında;

* Kuneytre ilini ve Şam kırsalında bazı bölgeleri,

* Suriye-Ürdün sınırındaki Dera kırsalında dokuz kilometre ilerleyerek bölgedeki Kuya köyü ve tarihi El-Wehdah barajı bölgesi,

* Kuneytra bölgesi ile Dera arasındaki sınırda yer alan Sayda köyü yakınlarındaki askeri bir bölge bulunmaktadır.

Ayrıca Kuneytra'da devlet binalarına el koyarak Suriyeli memurları zorla dışarı çıkarmış, diğer bir ifade ile sivil yönetime de el koymuş ve bölgedeki Sünni Arapların Kuneytra ve çevresini terk ederek Şam'a tehcire zorlamıştır.

İşgalci Netanyahu, 23 Şubat 2025 Pazar günü yaptığı açıklamada: *"HTŞ ya da yeni Suriye ordusu güçlerinin Şam'ın güneyindeki bölgeye girmesine izin vermeyeceğiz. Güney Suriye'nin, Kuneytra, Dera ve Suveyda vilayetlerinin tamamen askerden arındırılmasını talep ediyoruz"*[11] şeklinde konuşmuştur. Siyonist katiller, her zaman olduğu bu sefer de fırsatı kaçırmamışlardır. Biliyorlar ki Suriye'de Baas rejimi yıkılmış yerine yeni bir rejim kurulmaktadır. Bu yeni rejimin ordusu da henüz toparlanmamış, askeri alt yapı tamamen yok edilmiştir. Ayrıca Baas rejimi döneminde ülke parçalanmış, bir taraftan ABD güdümünde PKK/PYD, bir taraftan da kışkırtılan Dürziler ve Nusayriler imkânları ve güçleri oranında yeni rejimi henüz sindirmiş değillerdir. En ufak bir güç zaafında bu güçlerin ayaklanma ve bulundukları yerlerde özerkliklerini ilan etmeleri kolaylaşmış olacaktır.

Eli kanlı bu katilleri; sözlü uyarılar, açıklamalar durdurabilir mi? Zaten şimdiye kadar yeterince gerek bölgenin bazı ülkeleri ve gerekse uluslararası kurumlar tarafından yapılan hangi açıklama bunları durdurmuş ki, yeni açıklamalar durdursun! Dolayısıyla Suriye'nin yeni rejimi tarafından yapılan açıklamaların, Siyonist İsrail nezdinde hiçbir anlamanın olmadığı bilinmelidir. Siyonist katiller; sözden, uyarıdan, insanlıktan anlamazlar!

Bütün bu olumsuzluklara rağmen Suriye'deki yeni rejim, gerek İsrail'in saldırı ve işgallerini ve gerekse PKK/PYD ve Dürzileri engelleyici bir güç gösterisinde bulunmazsa Suriye'nin parçalanması, an meselesidir. Çünkü hiçbir açıklamanın hatta hiçbir uluslararası kuralın bu ülkeler açısından önemi yoktur. Eli kanlı bu katilleri; sözlü uyarılar, açıklamalar durdurabilir mi? Zaten şimdiye kadar yeterince gerek bölgenin bazı ülkeleri ve gerekse uluslararası kurumlar tarafından yapılan hangi açıklama bunları durdurmuş ki, yeni açıklamalar durdursun! Dolayısıyla Suriye'nin yeni rejimi tarafından yapılan açıklamaların, Siyonist İsrail nezdinde hiçbir anlamanın olmadığı bilinmelidir. Siyonist katiller; sözden, uyarıdan, insanlıktan anlamazlar!

Eğer bu işgaller durdurulmazsa Suriye'nin 3-4 parçaya bölünme ihtimali vardır. Bu nedenle yeni rejim, *işgalcilere karşı güçle karşı koymayı bir an önce gündemine almalı ve cihad ilan etmelidir*. Sonuç ne olur bilinmez ama zaten şimdi de sonucun ne olacağı bilinmiyor. Bu cihad ilanının savaş alanı, sadece Suriye olmamalı, aynı zamanda Siyonistlerin ve diğer işgalcilerin yaşadığı bütün topraklar, savaş alanına dönüştürülmelidir. Nerede imkân bulunursa orada Siyonistlere ve arkasındaki güçlere gerekli dersler verilmelidir. Bu başarılabilir mi, çok zor hatta imkânsız gibi görünüyor. Ama bunun bir yolu mutlaka bulunmalıdır. Aksi halde Siyonist İsrail, yavaş yavaş, adım adım işgal alanını genişletecektir.

11 https://www.mepanews.com/israil-suriye-topraklarina-goz-dikti-guney-bolgeleri-askerden-arindirin-71130h.htm

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Rahmettir Ramazan

Taşkın ÖNEL

Yine açılır rahmet kapıları semalardan üzerimize bir bir. Diller, kelamullaha divan duracak yeniden, duracaksa.

Elif, lam ile hemhal olacak; ya, sin için vuslat terennümleri mırıldanacak. Hiç bu kadar güzel görünmemiş olacak hilal, ayrı bir eda bürünecek, ışıl ışıl. Yaşama kaynaklık ettiğini bir daha idrak etmek mümkün kılınacak suyun, üzerinde raks eden nazenin mehtap marifetiyle.

Gönlün huzuruna niyetli tüm ibadetler. Dualar, sadre şifa niyetine bestelenir her dem, tekrar ve tekrar. Zira gönüllerin şifası ondadır, âlemlerin Rabbinden vaatlidir selamet, saadet.

Deni dünyanın süsünden arındırılır artık tüm gözler yoksa ziyanı elzemdir, ibrete nazar eylemeyen her gözün, her bakışın.

Dillerin virdi Allah'tır, Kur'an'dır; aksi, belalara duçar olmaktır, ne olduğunu daha anlayamadan, bilmeden.

Lain iblislerin, özgürlükten nasibi kesilir, ilahi prangalar zapt eyler, melun emellerini. Ve şimdi iste, isteyebildiğin kadar rahmet pınarından, merhamet membaından. İsteyen, mahcup ve mahzun bırakılmaz, payına mağfiret taksim edilir, yok mu daha isteyen, sedaları eşliğinde.

Lain iblislerin, özgürlükten nasibi kesilir, ilahi prangalar zapt eyler, melun emellerini. Ve şimdi iste, isteyebildiğin kadar rahmet pınarından, merhamet membaından. İsteyen, mahcup ve mahzun bırakılmaz, payına mağfiret taksim edilir, yok mu daha isteyen, sedaları eşliğinde.

Coşar yürekler, istedikçe ister, kul; verdikçe verir, Rab nitekim onun hazinelerinden eksilmez hiçbir vakit, verilen. Zerrat adedince, sonsuz mesabesince, yine de yetmez, onun zenginliğini ifade etmeye. Mağfiret dileyene, sonsuz lütfundan ikram eyler, sonsuza dek.

Kahrolası cimrilerin hesabı şaşar, şirazesi kayar, bu cömertlik karşısında. Elleri kuruyasıcalar, bilmezler bu halet-i ruhiyeyi. Onlar, nereden bilecekler ki zaten, kim bildirir ki hikmetini onlara? Merhametten bihaber, cömertlikten nasipsizdir onlar.

"Ey Muhammed, kullarım beni senden soracaklar. Onlara de ki ben çok yakınım, benden istesinler." Biz de isteriz sonsuz rahmet deryandan ya Rab, bizleri nasipsiz bırakma!

Yok ki senden özge kimsemiz, sensin bizim özgemiz. Nasiplendir, şereflendir, habibinin ümmetinden eyle bizi. Cennet katarına dahil eyle.

Bizi mahzun, bizi bikes, bizi bize bırakma Allah'ım!

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Eşsiz Bir Aya Eşlik Edebilecek miyiz?

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin Rabbi olan yüce Allah'a, salat ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

Her yıl; rahmet, mağfiret, bereket, muhabbet, selamet iklimi olarak gönüllerimize, hanelerimize, köy, kasaba, şehir ve ülkelere misafir olan sultanlar sultanı ***bir ay*** var, yüce Rabbimizin ikramı.

Bu ay ki büyük muştularla gelir, geldiği zaman. Öyle ansızın olmaz, gelişi. Önce haberdar eder, hazırlık için mühlet tanır. Kendinden önceki ***iki ay*** ile hazırlıklar tamamlanmaya çalışılır. Onda yapılacakların provasına durulur, motivasyon için harekete geçilir.

En büyük, en değerli, en kıymetli, en farklı, en eşsiz armağanı ve ikramı, kerim kitabımız ***Kur'an***. Bu mübarek, muazzam, muazzez ve muhteşem ay gelince -zaten onunla âleme selam vermiş, merhaba demiştir- Kur'an-ı kerim, daha anlamlanır, daha sahiplenilir. Çünkü bu ay, Kur'an'ın ayıdır çünkü bu ayda doğmuştur Kur'an çünkü bu aydaki bütün ses, söz ve öz Kur'an'adır, Kur'an'dadır ve dahi Kur'an'dandır.

En büyük, en değerli, en kıymetli, en farklı, en eşsiz armağanı ve ikramı, kerim kitabımız Kur'an. Bu mübarek, muazzam, muazzez ve muhteşem ay gelince -zaten onunla âleme selam vermiş, merhaba demiştir- Kur'an-ı kerim, daha anlamlanır, daha sahiplenilir. Çünkü bu ay, Kur'an'ın ayıdır çünkü bu ayda doğmuştur Kur'an çünkü bu aydaki bütün ses, söz ve öz Kur'an'adır, Kur'an'dadır ve dahi Kur'an'dandır.

Kur'an geldi, hayat bahşedildi insanlığa. Kur'an geldi, hidayet depreşti solgun ve ölgün ruhlarda. Kur'an geldi, gözler açıldı, gönüllere rahmet saçıldı. Kur'an geldi; tevhit geldi, hak geldi, adalet geldi, merhamet geldi, iyilik geldi, güzellik geldi. Kur'an geldi; şirkin, batılın, zulmün, merhametsizliğin, kötülüğün, çirkinliğin saltanatına korku geldi.

Güzel ahlakıyla en güzel ahlakı tamamlamak ve âlemlere rahmet olarak dünya iyisi,

dünya güzeli, dünya doğrusu, dünya harikası bir ***elçi*** geldi, sonra Kur'an'la birlikte (yüce Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun). Yaşayan Kur'an, yaşayan din, yaşayan İslam, yaşayan güzel ahlak, yaşayan adalet, yaşayan merhamet, yaşayan dost, yaşayan arkadaş, yaşayan önder, yaşayan rehber, yaşayan öğretmen oldu dünyaya ve dünyalılara.

Tariflere gelmez bu *eşsiz ay*, daha ne getirmemiştir ki bizlere! Hakkı batıldan, tevhidi şirkten, adaleti zulümden ayırarak işe koyulmuştur evvela. *Yaratan Rabbin* adıyla; okumayı, anlamayı, düşünmeyi, konuşmayı, yürümeyi, koşmayı, susmayı, durmayı, tutmayı, vurmayı, korumayı, savunmayı, savrulmamayı öğretmiş, belletmiş, belli ettirmiştir.

Kendini bilip kendini gerçekleştirdikten sonra başkalarına açılmayı, başkalarıyla saçılmayı getirmiştir yine. ***Paylaşmayı***, kaynaşmayı böylelikle aklaşıp paklaşmayı berkitmiştir zihinlere ve yüreklere. Kardeşlik ve ümmet için kendinden geçmeden kendini geçmekle, başka kalplere erişmekle tanıştırmıştır, zamanı.

Bu ay, ***vermek*** ile ***ermek*** arasındaki kesin ve keskin ilişkiye, bilirkişi etmiştir kişiyi. Verince nelerin derileceğini zerk etmiştir, tutkun ve cimri varsıllara. Var olanın rahmeti ve lütfuyla ulaştıklarını vereceklerdir, üzerinde hakları bulunan yoksullara. Var, yok'a; varlık, yokluğa; varsıl, yoksula gebe. Öğretir, vermek.

İzlenen yanlışlara, işlenen günahlara af ve mağfiret kapısı açılmıştır bu ayda, hiç kapanmamacasına. Yanlışa, günaha, hataya meyyal kulların bağışlanmak için af ve mağfirete yönelmelerini, acizliklerinin farkında olarak ömür sürmelerini hatırlatmıştır.

Sonunda… Yüce Allah'a ***ram*** olanlara **bayram** sunmuştur, bu mübarek iklim. *Hak* edene sevinç *halk* etmiştir yaratan.

Yüce Rabbimiz; Kur'an'la doğrulan, sünnetle yoğrulan, iman ve salih amelle kavrulan bütün müminlerin ve Müslümanların ramazanını *ramazan*, bayramını *bayram* eylesin. Âmin.

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Gelin Bu Sene Ramazan Bizi Tutsun

Cefai DEMİREL

Ramazan; şükür, infak, arınma, tövbe, istiğfar, yenilenme, muhasebe, tefekkür, terbiye, ibadet, dua, yardımlaşma, dayanışma, takva, cihat, mücadele, oruç, Kur'an ayıdır.

Ramazan ayı; ibadet, infak, yardımlaşma, ayıdır. Bu güzel faaliyetler, ramazan ayının bitmesi ile bir dahaki ramazana kadar rafa kaldırılmaktadır. *"Nerede kalmıştık?"* dercesine günlük meşgalelere dalıp gidiyoruz. Bu güzel faaliyetlerin ramazana has kalmaması lazımdır. Diğer on bir ayda da bu güzel faaliyetler devam etmelidir. Bu sebeple ramazanı, on iki aya yayma düşüncesini anlatmaya çalışacağız.

Ramazan ayı; ibadet, infak, yardımlaşma, ayıdır. Bu güzel faaliyetler, ramazan ayının bitmesi ile bir dahaki ramazana kadar rafa kaldırılmaktadır. "Nerede kalmıştık?" dercesine günlük meşgalelere dalıp gidiyoruz. Bu güzel faaliyetlerin ramazana has kalmaması lazımdır. Diğer on bir ayda da bu güzel faaliyetler devam etmelidir.

1. Ramazan, Kur'an Ayıdır

Kur'an, ramazan ayında indirilmiştir. Ramazan ayını önemli kılan, Kur'an'ın bu ayda indirilmiş olmasıdır. İnsanlar, güzel günlerde kutlama yaparlar: Sünnet düğünü, evlilik, çocuk doğumu, bayramlar, müjdeli bir haber gelmesi kutlama sebebidir. Bu günlerde bolca ikramlar olur, yenilir, içilir.

Allah (cc), Kur'an'ın indiği bu ayda, neden bizleri aç bırakıyor? On bir ay bedenimizi doyurduk, bedenimizin arınmaya ihtiyacı var. Bunun yanında ruhumuz, on bir ay aç kaldı. Ruhumuzun bir ay boyunca doyurulmaya ihtiyacı var. Ramazan, ruhumuzun doyurulma, ruhumuzun kutlama ayıdır. ***"Ramazan öyle bir aydır ki insanlara yol gösteren, doğrunun belgelerini içeren ve doğruyu yanlıştan ayıran Kur'an, o ayda indirilmiştir."*** (Bakara, 185) ***"Biz onu (Kur'an'ı) Kadir Gecesi'nde indirdik. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen bilir misin? Kadir Gecesi, bin aydan hayırlıdır. O gecede, Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrail), her iş için iner dururlar. O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.***" (Kadir, 1-5)

Ramazanı değerli kılan, Kur'an'ın bu ayda inmeye başlaması ve Kadir Gecesi'ni barındır-

masıdır. Bu sebeple Kur'an'ı, hayatımızın yol göstericisi yapmalıyız. Rabbimizin bizlere gönderdiği bu mesajı anlayabilmek için Kur'an'ı, mealiyle birlikte okuyalım. Anlamını da işin içine katarak, düşünerek, tefekkür ederek okuyalım.

Ramazan ayında Kur'an okumada çok iyiyiz. Fakat *"Rabbim bizlere ne diyor, bizleri neyden sakındırıyor?"* bunları bilmiyoruz, bilmek de istemiyoruz. Ramazan sonunda bayramı kutlayıp on bir aya kaldığımız yerden devam ediyoruz. Ramazan, bizlerde hayırlı değişim, dönüşüm oluşturmuyor.

Yirmi üç senede Arap yarımadasının dışına taşan İslamiyet, milyonları değiştirip dönüştürmüşken günümüzde değişim gerçekleştirmiyor. ABD ve Avrupa'da İslam'la yeni tanışan kimselerde değişim yaşanırken bizde neden etki oluşturmuyor? Bizde değişim olmamasının sebebi, İslam'ı bildiğimiz kanaatini taşımamız ya da bilmek istememiz. Çünkü bilmek, yükümlülük getiriyor.

2. Oruç; Yemeyi, İçmeyi Bırakmaktır. Başka Neleri Bırakmaktır?

"(O sayılı günler), insanlar için bir hidayet rehberi, doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde indirildiği ramazan ayıdır. Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa onu oruçla geçirsin " (Bakara, 185) Gıybet, faiz, dedikodu, suizan, kul hakkı, malayani işler... Bunları ramazanda bırakmaz isek, bunların da orucunu tutmaz isek ramazan, ramazan olur mu? Ramazan sadece yemeden içmeden kesilmek midir? Elbette hayır!

Orucu tutacaksın ama ağzın küfür dolu olacak. Faizle meşguliyetin devam edecek, kul hakkı yiyeceksin, dedikoduya devam edeceksin, sonra da *"Allah kabul etsin orucumuzu."* diyeceksin.

Ramazan ayında Kızılay Meydanı'na gitsen veya alışveriş mekânlarına girsen oruç tutan yok sanırsın. İftar saatine yarım saat kala, trafikte isen aman Allah'ım, trafik terörü dehşet, sanki herkes oruçlu, birbirinin önüne kıranlar, kornalar, hakaretler, sinirler gergin... Ramazan, bizleri tutamıyor. ***"Ramazan ayının ilk gecesi girince şeytanlar ve cinlerin şerli olanları zincire vurulur. Cehennem kapıları kapatılır ve hiçbiri açılmaz. Cennetin kapıları açılır ve hiçbiri kapanmaz. Sonra bir münadi (melek) şöyle seslenir: "Ey hayır isteyen, ibadet ve kulluğa gel, ey şer dileyen, günahlarından vazgeç. Allah'ın (bu ayda) ateşten azat ettiği nice kimseler vardır ve ramazan boyunca her gece, böyle devam eder "*** (Tirmizi, Savm, 1). Hadiste, ramazan ayında şeytanların ve şerli cinlerin bağlandığı aktarılıyor. Peki, ramazanda bu agresiflik, bu asabiyet neden? Onların da bir dahli yoksa nefislerimizin bu azgınlığı neden? *İşte ramazan, bu azgın nefisleri terbiye etmek için var.*

Ebu Hureyre şöyle naklediyor: *"Nice oruç tutanlar var ki aç kalmaktan başka bir kazançları yoktur. Ve nice namaz kılanlar var ki yorgunluktan başka, namazından elde ettiği bir şey yoktur."* (İbni Mace, Sıyam, 21). Rabbim; namazlarımızı, oruçlarımızı kabul etsin, bir anlık kızgınlıkla emeklerimizi heba etmeyelim. İnşallah, bu tavrımızı ramazandan sonra da devam ettirelim.

3. İhtiyaç Sahibi İle Duygudaşlık Kurmak (Empati)

"Sadakalar, (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak fakirlere, miskinlere, zekât memurlarına, kalpleri İslam'a ısındırılacak kişilere, kölelere, borçlulara, Allah yolunda olanlara ve yolda kalmışlara aittir." (Tevbe, 60) **"Mallarını Allah yolunda harcayanların misali, yedi başak bitiren ve her başakta yüz dane bitiren bir tek tohumun hâli gibidir. Allah, dilediğine kat kat fazlasını da verir. Çünkü Allah, lütfu pek geniş olan ve her şeyi hakkıyla bilendir."** (Bakara, 261) Ramazan ayı; bereket, yardımlaşma, zekât borcunu hesap edip fakirlere ulaştırma ayıdır.

Hırsızlık oranı yüksek ülkeler sıralamasında (100.000 kişide) *1.* sırada 4228 ile Uruguay. *2.* sırada İsveç, 3352. *3.* sırada Danimarka, 3178. *4.* sırada Yeni Zelanda, 2853. *5.* sırada İngiltere, 2694. *6.* sırada Avustralya, 2332. *7.* sırada Fransa, 2136. *8.* sırada Finlandiya, 1954. *9.* sırada Belçika, 1900 yer almaktadır (Kaynak: doğruveri.com/10). Hırsızlık olaylarında gelir seviyesi yüksek ülkelerin ilk sıralarda olması, ne kadar ilginç değil mi? Genel suç oranları sıralamasında; *Myanmar, Meksika, Brezilya, Kolombiya* gelmektedir. Hırsızlık, gasp olaylarının

gelişmiş ülkelerde yüksek olmasının sebebi; fakirin, zenginlerin malında gözü olmasıdır. Zenginler, zekâtlarını verselerdi fakirlerin zenginin malında gözü olmazdı. Zekât ve infaklar; fakirin, zenginin malında gözü olmasını engeller.

4. İslam, Senin Beyanını Esas Alır, Gelir Gider Defterini Değil

Türkiye vergilendirme sisteminde fatura, gelir gider defteri, bordro esastır. Gelirleriniz kayıt altında ise devlet, ona göre sizden vergi ister. Muhasebeciler, yıllık gelirinizi çıkarır ve vereceğiniz vergi miktarını size bildirir. İslam'da ise devlet, senin altınını, malını araştırmaz; *"Mümin isen malının 40'ta birini ver."* der. Senin beyanını esas alır. Zekâtını, sana soran var mı? Yok. Sadakana, fitrene karışan var mı? Yok. Aleni yiyip içmiyorsan oruç tutup tutmadığını takip eden yok. Seni araştıran yok. İslam, senin beyanını esas alır. Eksik verdin ise ahirette hesabını rabbine verirsin, vermedin ise yine hesabını ahirette rabbine verirsin. Rabbim, kulunu takvası ile sınar.

5. Mutluluk, Maddi Çoklukta Değildir

Gelir seviyesi yüksek ülkelerde intihar olayları, daha fazla görülmektedir. İntihar sayısında Güney Kore 10. sırada, Belçika 23, Japonya 26, Finlandiya 35, İsveç 46, ABD 48, Fransa 54, Avusturya 67, Hollanda 98, Almanya 105, Danimarka 106, Türkiye 112, İngiltere 123. sırada yer almaktadır. Toplam 183 ülke arasında, 100.000'de bir oranına göre alınmıştır. Gelir seviyesi Türkiye'den çok yüksek ülkelerde intihar olayı, daha fazla görülmektedir (İngiltere, bizden alt sırada gelmektedir.) İntihar sebeplerine bakıldığında yalnızlık, çalışma şartlarının zorluğu, pandemi, aile bağlarının zayıf olması, inanç sisteminin zayıf olması gelmektedir. Türkiye'de intihar olaylarının, gelir seviyesi yüksek ülkelerden daha az çıkmasının sebebi, aile bağlarının henüz kopmamış olmasıdır, İslami duyarlılığı yüksek kimselerin zekât, fitre, sadaka vermeleri ve vakıfların, derneklerin aktif olmasıdır.

6. Muhasebe Yapmak

Bazen yavaşlamak iyidir. *"Hayatın koşturmacası içinde hayatım iyiye mi gidiyor yoksa kötüye mi? Zararda mıyım yoksa kârda mıyım?"* diye ramazan ayında kendimizi hesaba çekmemiz lazım. Muhasebeciler, iş yerlerinin yıllık gelir gider hesabını yaparlar ve "Bu yılı kârla mı kapattın yoksa zararla mı?" diye iş yerlerinin muhasebesini tutarlar. Bizler de bir yılımızın hesabını yaparak ömrümüzün bir yılını kârla mı geçirdik, cennete mi yaklaştık yoksa yılı zararla kapatıp cehenneme mi yaklaştık, diye yıllık muhasebemizi yapmamız gerekir: **"Ben cinleri ve insanları yalnız bana kulluk etsinler diye yarattım."** (Zariyat, 56)

On bir ay süresince dünyalık peşinde koşarak ömür geçirdik. Kimimizin yirminci, kimimizin otuzuncu, kimimizin kırkıncı ramazanı geçti. Her ramazan bitiminde tekrar eski düzenimize geri dönüyorsak, ramazan sonunda olumlu bir değişim olmuyorsa, ramazan bizlere bir şey katmamış demektir. Bu ramazanda gelin, bir ay ve devamında ramazan bizi tutsun ve diğer on bir ayı da ramazan gibi tutalım. Oruç tutalım, demiyorum; yardımsever, hoşgörülü, saygılı olalım, diyorum. Ramazanın bizleri tutmasına izin verelim, diyorum. Yaradılış gayemize uygun olarak kulluğumuzun gereğini yapalım. *"Dünyadan yüz çevirelim."* demiyorum, *"Ana gayemiz kulluk olsun."* diyorum.

Geçmiş bir yılımızın muhasebesini yapacak olursak 365 gün, 8760 saat ediyor. Bu zamanın ne kadarını Allah için ve ahiretimiz için harcadık, ne kadarını dünyalık için harcadık? Günlük beş vakit namaz, dualar, tesbihat toplamda 1 saat eder. 24 saatimizin 1 saatini ibadetle geçiriyoruz. Kıldığımız namazlar, tuttuğumuz oruçlar, zekâtlar, infaklar hepsi ahirette kendimiz için, yani borcumuzu ödedik. Şimdi kendimize tekrar soralım: Bu ibadetlerimiz, bizleri cennete götürmeye yeterli midir?

7. Bugün Allah İçin Ne Yaptık?

Allah (cc), Musa'ya (as), *"Ya Musa, benim için ne yaptın?"* buyurdu. O da *"Ya Rabbi, senin için namaz kıldım, oruç tuttum, zekât verdim ve seni zikrettim."* deyince Allah teala, *"Namaz, oruç senin içindir, benim için ne yaptın?"* diye sorar. Musa (as), *"Ya Rabbi, senin için ne yapabilirim?"* diye sorar. Allah (cc), *"Sevdiğimi benim için sevdin mi? Düşmanımı düşman bildin mi?"* der. (Mektubat-ı Masumiye) Benzer bir rivayet de Hz. Ömer için söylenmiştir (İhya, IV., s. 728): **"İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan**

uzağız. Sizi tanımıyoruz, siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir, demişlerdi." (Mümtehine, 4) Ayetten ve rivayetten anladığımız, kulun, Allah (cc) için bir şeyler yapmasıdır. Allah için Müslümanları sevmemiz, yine Allah için dinine düşman olanları sevmememizdir. Diğer ibadetlerin; namaz, oruç, zekât, infak karşılığını ahirette alacağımız için, onları Allah için yapmış olmuyoruz.

8. Emelimiz Uzun Olabilir, Ecel de Çok Yakın

Allah resulü (sav), bir gün sahabelerinin yanına geldi, elinde iki taş vardı. Birini uzak bir mesafeye attı. Diğerini ayağının ucuna bıraktı. Sahabeler anladılar ki Resulullah (sav), kendilerine bir şeyler anlatmak istiyor. Sordular: *"Ey Allah resulü, o attığın taş nedir?" "O taş emelinizdir. Ayağımın ucundaki taş ise ecelinizdir."* buyurdular.

İnsanoğlunun dünyalık hedefleri, amaçları, beklentileri çoktur. Fakat ecel, yanı başımızdadır. Dünyalık emellerimizin peşine takılıp gidersek ecel, ansızın kapımızı çaldığında ahirette heybemizde ne kalır? Gelin bu ramazanda ahiret heybemizi, infaklar ile, ibadetler ile, yardımseverlik ile doldurup boş bırakmayalım.

Dünya hayatımızda bir suç işlemiş olsak, misal hırsızlık yapsak, dünyadaki cezası on yıldır. Adam öldürsek bu fiili işlemek beş dakikadır, cezası otuz veya kırk yıldır. Dünyada işlediğimiz günahların da karşılığını ahirette, katbekat ödeyeceğimizin bilincinde olmalıyız. Suç, cezasız kalmıyor. Onun için günahlara yaklaşmayalım.

9. İtikaf, Rabbimizle Irtibatı Sağlamlaştırmaktır

Cami girişlerinde hoşuma giden bir yazı var: *"Hak ile irtibatta iken halk ile irtibatı kesiniz."* Budist rahipler, kötülüklerden uzaklaşmak için yüksek dağların tepelerinde ibadet yerleri yaparlar, Hristiyan rahip ve rahibeler, toplum dışında ibadet ile meşgul olurlar. İnancımızda inzivaya çekilmek yoktur. Ruhban sınıfı yoktur. Sadece ramazanın son on gününde itikaf vardır. Yüksek dağlarda rabbine yakınlaşmak fiilinin, yüce kitabımız Kur'an-ı kerimde karşılığı var mıdır?

"Tur Dağı'nda ibadet etmesi için Musa ile otuz gece için sözleşmiş, sonra ona on gece daha ilave etmiştik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlanmış oldu. Musa, tayin ettiğimiz vakitte (Tur'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca Rabbim, bana kendini göster, seni göreyim, dedi." (Araf, 142-143). Resulullah da (sav) nübüvvet gelmeden evvel Cebel-i Nur'da zaman zaman rabbi ile irtibatını sağlamlaştırmıştır. Nübüvvetten sonra da ramazanın son on gününde itikafa girer, rabbi ile yakınlaşırdı. Bugün, bizler de ramazanın son on gününde halk ile irtibatı azaltıp hak ile irtibatı çoğaltmalıyız. Kendimize soralım, *"Rabbimiz ile kaç gün irtibatta kaldık? Yaşımız kaç oldu ise hiç rabbimiz ile irtibatı sağladık mı? Yoksa hiç irtibatımız olmadı mı*?" Yarın ahirette, *'Sen, bizi bilir miydin?'* derse...

10. Ramazanın Bizi Tutmasına İzin Verelim

Sahabelerden biri Resulullah'a (sav) gelip cahiliye zamanında kız çocuğunu nasıl kuma gömdüğünü, kuma gömerken kızının kara gözleri ile nasıl kendisine baktığını anlatıyordu. Resulullah (sav) hüzünlenmiş, gözlerinden yaşlar boşanmıştı. Diğer sahabeler müdahale etmiş ve *"Resulullah'ı üzüyorsun, yeter anlatma artık!"* demişlerdi. Resulullah (sav),*"Bırakın anlatsın, bizlerin nasıl bir cahiliyeden buraya geldiğimizi gösteriyor."* demişti.

Günümüzde, toplum olarak cahiliyeden İslam'a koşmuyoruz. Nasıl daha fazla teşhir edebilirim, diye cahiliyeye koşuyoruz. Televizyon, medya ve dizilerle gayrimeşru ilişkiler doğal hâle getirildi. Sokaklar, sahil bölgelerine döndü. Koşarak cahiliyeye gidiyoruz!

Ramazanın bizleri tutmasına izin vermez isek, on iki ayımızı ramazana çevirmez isek, ateş hepimize dokunacak. Hepimizin evladı, torunu var. Nesillerimizin ifsadı, gayrimeşru ilişkiler, LGBT, babası belirsiz çocuklar vb. sokaklarda olmayacak, evimizin içinde olacak.

Gelin bu ramazanda, ramazan bizi tutsun ve ramazandan sonra da hayatımıza ramazanda imiş gibi devam edelim. Toplumun çukura doğru, yokuş aşağı gidişine gücümüzün yettiğince engel olalım.

365 günümüzün r***amazan*** olması dileğiyle...

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Ruhun Gıdası: Oruç

Rüstem AYILMAZDIR

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a, salat ve selam nebilerin sonuncusu ve resullerin efendisi Hz. Muhammed'e, onun ehl-i beytine, bütün ashabına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onlara uyanlara olsun.

Zayıflayan, sönmek üzere olan ruhlarımızı oruç ile canlandıran Rabbim, iman eden asil ruhları, kendisiyle irtibatı güçlü kılmayı, oruç ibadeti ile murat etmiştir.

Aç kalmanın ne tür bir faydası olur ki insana? Sabahtan akşama kadar aç kalmak, nasıl olur da ibadet şekline dönüşür? Allah bir şeyi farz kılmış ise bilelim ki onda mutlaka hem dünyevi hem de uhrevi fayda vardır.

Din anlaşılmadan oruç anlaşılır mı? Bozuk bir akideyle, sapık fikirlerle harabeye dönmüş bir kalple orucun hakkı verilebilir mi? İman edenin önce sağlam bir akideye sahip olması gerekir. Çünkü mana kavranılmadan fiiliyatın pek bir değeri olmaz. Hangi ibadetten bahsedersek bahsedelim, yüzümüzü daima akideye çevirmek zorundayız.

Farklı inançlarda, belli bir süre aç kalmanın ibadet olarak görüldüğünü ya da metafizik bazı faydalarının olduğuna inanıldığını biliyoruz. Hristiyanlık ve Yahudilik gibi dinlerde, ruhani ve bedeni arınma, tanrıya yaklaşma amacı vardır. Budizm gibi inançlarda ise bu bir ibadet değil, zihni ve bedeni disipline etme yöntemidir.

Müslüman için bu kadar mühim bir ibadetin; doğru bir şekilde, Allah ile bağlantı kurularak gerçekleştirilmesi gerekir. Niyet, yalnızca ve yalnızca Allah için olmalıdır. Aksi takdirde kişi, sadece aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yapmamış olur ve büyük bir ziyana uğrar.

Oruç, ümmet-i Muhammed'e hicretin 2. yılında farz kılındı: **"Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı. Umulur ki sakınırsınız."** (Bakara, 183).

Allah, kendisine iman edenleri, şeytana ve nefsine karşı oruçla korumuştur. Yaratıcı, yarattığını en iyi bildiği için, ona bu savunma mekanizmasını vermiştir. **"Umulur ki sakınırsınız."** Yani tutacağınız oruçlar sizi fuhşiyattan, kul hakkı yemekten, zalimlikten, tembellikten kısacası hayvani bütün şeylerden sakındırsın, diye umuyorum.

Din anlaşılmadan oruç anlaşılır mı? Bozuk bir akideyle, sapık fikirlerle harabeye dönmüş bir kalple orucun hakkı verilebilir mi? İman edenin önce sağlam bir akideye sahip olması gerekir. Çünkü mana kavranılmadan fiiliyatın pek bir değeri olmaz. Hangi ibadetten bahsedersek bahsedelim, yüzümüzü daima akideye çevirmek zorundayız.

Laiklik, sosyalizm, komünizm gibi beşeri ideolojilerin yılmaz savunucusu olup zombileşen birinin tuttuğu oruç -böyle birinin oruç

tutma olasılığı düşüktür, diyelim ki tuttu-yerini bulmuş, amacına ulaşmış olur mu?

Bidat bataklığına batmış, neredeyse her güne bir bidat çıkaran bir zihniyetin tuttuğu orucun, Allah katındaki kıymeti nedir?

Yerin ve göğün sahibinin malikliğini reddedip kanun koyuculuk oynayan şarlatanların orucu, Allah'a yükselir mi?

Senenin 11 ayı boyunca her türlü pisliğe bulaşıp ramazan ayında *"mümin"* rolüne giren bedbaht, nasipsiz fasıkların orucu ne hâldedir acaba?

Önce tevhidi anlamadan, Allah'ın bizden nasıl bir Müslümanlık istediğini kavramadan ve hayatımıza geçirmeden ibadetlerimiz eksik olur. Hakikat budur! Anlamadığınız dinin size sunduğu şeylerde kusur arar ve kusurlu olursunuz.

Elbette ki oruç, iman eden bazıları için bir başlangıç olabilir, yani bir fırsat sunabilir. Ancak istisnalar ve sosyolojik gerçeklik, kaideyi bozmuyor. Oruç, müminlerin arınma ibadetidir. Senenin 11 ayı boyunca hiç yıkanmayan ya da kısmen yıkanma fırsatı bulan birinin, bir ay boyunca her gün yıkandığını düşünün. Bu, muazzam bir şey! Allah'ım! Sen ne kadar merhametlisin! Sen, kullarının cennete girmesini ne kadar istiyorsun! Sana karşı mahcubuz. Bizi affet! Oruç, sadece Allah için tutulduğunda fayda sağlar, aksi takdirde susuz ve aç kalmaktan başka bir şey olmaz.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"Kim inanarak ve sevabını Allah'tan umarak ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır."* (Buhari).

İnanarak ve daha çok para kazanacağımızı umarak köle gibi çalıştığımız bu dünya hayatında, gelin biz müminler, inanarak ve sevabını Allah'tan umarak ramazandan tertemiz çıkmış olalım. Öyle bir ibadet ki oruç, bedeni aç bırakıyor, ruhu doyuruyor, cehenneme giden yolu kapatıp cennet kapılarını açıyor. Namaz, zekât, hac ibadetlerini hatta cihat amelini kendin için yapıyorsun ama oruç, sadece ve sadece Allah içindir. Onun için aç kalıyor, vaktini onu zikrederek geçiriyor, Ona derin bir saygı içerisine giriyorsun. Ne muazzam bir ibadet!

Allah resulü, kutsi bir hadisinde şöyle buyuruyor: *"Âdemoğlunun her ameli kendisi içindir ancak oruç müstesna. O, benim içindir ve onun mükâfatını ben vereceğim."* (Buhari) *"Onun mükâfatını ben vereceğim."* Suphanallah! Meleklerin bile bilmediği oruç amelinin karşılığını, mahşer günü Rabbimizin huzuruna çıktığımızda sonsuz merhamet sahibi Rabbimiz, mülkün maliki, tuttuğumuz orucun karşılığını kat kat verecektir.

Tarlada sıcağın altında, yerin altındaki madenlerde en zor şartlarda çalışıp aynı zamanda orucunu hakkıyla tutan ile sabahtan akşama kadar ağzında küfür eksik olmayan, kul hakkını yiyen, gıybetçi ve kovucuların orucu Allah katında bir olabilir mi?

İbadetlerimizin Rabb'e ulaşması için gayret etmeli ve sağlam bir akideyle güçlü bir köprü oluşturmalıyız. Amellerin kabulü, sağlam bir akideye ve ihlasa bağlıdır. İşte o zaman ruhumuzun özgürlüğünü hissederiz. Dünya ile ilgili hiçbir kaygısı olmayan, günü ve yılları tevekkül ile geçiren, başına gelen bela ve musibetleri hamd ile karşılayan, aşırı doymuş bir ruhun sahibi oluruz.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hadisinde şöyle buyuruyor: *"Oruç, kalkandır. Oruçlu,* ***kötü söz söylemesin, cahillik yapmasın. Eğer biri ona sataşırsa veya kav****ga ederse 'Ben oruçluyum.' desin."* (Buhari). Bu hadis, orucun koruyucu ve ıslah edici olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Oruç, eğiticidir ve üstün meziyetler kazandıran bir ibadettir. Nefsi kontrol altına alma, öfkeyi bastırma ve karşı tarafın saldırısını bertaraf etme gücü verir. Bir ay boyunca bu oruç kalkanını hakkıyla kuşandığımızı düşünelim, işte bu yüzden günahların affedileceği müjdesi veriliyor.

Ne zaman sona ereceğini bilmediğimiz hayatımızı, oruç ile süslemeliyiz. Sadece ramazan orucu değil, belirli günlerde tutulan oruçlar da vardır: *Pazartesi ve perşembe oruçları, şevval ayında 6 gün orucu, zilhiccenin ilk 9 günü, muharrem ayının 9 ve 10. günleri (aşura günü), eyyam-ı biyd (Her ayın 13, 14 ve 15. günleri)…*

Allah'ın bize lütfettiği ve ecrini kendisinden başka kimsenin bilmediği bu ameli, ruhumuzun bir parçası hâline getirmeliyiz.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hadisinde şöyle buyuruyor: *"Cennette 'Reyyan' adlı bir kapı vardır. Kıyamet günü oradan yalnızca oruçlular girecektir. Onlar girdikten sonra bu kapı kapanacak ve bir daha hiç kimse oradan giremeyecektir."* (Buhari). Oruç, o kadar değerli bir ibadettir ki cennete giriş için ona özel bir kapı vardır. Orucu hakkıyla, farz ve nafilelerle eda eden kişi, Allah'ın izniyle bu kapıdan girecektir. Allah için aç ve susuz bırakılan beden, *Reyyan (suya doymuşluk)* kapısından selam yurdunun sonsuz nimetlerine kavuşacaktır.

Oruç, bedeni aç bırakmanın, ruhu doyurmanın, nefsi terbiye etmenin ve maneviyatı sivriltmenin adıdır.

Rabbim, bütün Müslümanlara Reyyan kapısından girmeyi nasip etsin. Âmin!

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Simgeler ve İzdüşümü

Erdal TUĞRUL

Yerleri ve gökleri bir hesap ve düzen üzere yaratan Allah'a hamd olsun. Hata ya da sapma arayan gözler, her seferinde aradığı kusuru ve sapmayı bulamadan sahibine, bitkin ve umudunu kesmiş olarak geri döner. Her şeyi yaratan Allah'ın şanı çok yücedir.

Yetimliği ile mahzun, şefkati ile fedakâr, tefekkürü ile bilge, tebliği ile rehber ve risaleti ile önder olan Hz. Muhammed'e (sav) salat ve selam olsun.

Hayatımızda simgeler, semboller ve formüller, büyük bir yer tuttuğu gibi önemlidir de. Harfler, rakamlar ve formüller, birçok problemi ya da çözümlerini anlamamıza ve anlatmamıza büyük ölçüde yardımcı olur. Yüce Allah'ın (cc) yaratmasında da ölçüler, rakamlar ve formüller vardır. Hatta ses tonumuza, bakışımıza, mimik ve jestlerimize anlamlar yükleyip muhatabımıza uzun uzun anlatacaklarımızı, kısaltarak anlatabiliriz. İşte bütün bunlar, bir anlatının kısaltılmış ve karşı tarafa aktarılış şekli olabilir.

Senenin belli bir ayında, belirli saatlerde insanın; yeme, içme, cinsi münasebet gibi bazı gereksinimlerinden uzak durmasıdır. Orucu, böyle tarif edersek gerçekten orucu tarif etmiş olur muyuz? Mesele, sadece midemizi terbiye etmek mi ya da davetler düzenleyip birbirimizin karnını, gösteriş yaparak doyurmak mı? Böyle kadim bir ibadetin altında, bildiklerimiz kadar bilmediğimiz faydaların olduğu muhakkak.

Kaşlarımızı çatarak sinirli olduğumuzu belli ederiz ve birçok cümle kurmak yerine, kendimizi çok net bir şekilde anlatmış oluruz ya da bakışlarımıza yüklediğimiz birçok mana vardır ve muhatabımıza bir bakışta hislerimizi anlatmış oluruz. Ses tonumuz, eğitim seviyemizden tutun da ruh hâlimizi, heyecanlı olup olmadığımızı, bahsettiğimiz konu üzerindeki hâkimiyetimizi ve daha birçok manayı içerir ve karşı tarafa aktarır.

Başka bir örnek verecek olursak tarihî eserlere baktığımızda çoğu zaman bir hikâye ile karşılaşırız. Mimar ya da ustabaşı, bir hikâyeyi eserine işlediği simgelerle anlatmaya çalışır. Aslında mimar ya da usta, uzun uzun anlatacağı bir hikâyeyi hem çok kısa bir yöntemle anlatmış olur hem de hikâyesini eseriyle birlikte gelecek nesillere aktarmış olur. Bunun yanı sıra yaşadığı olayın, onun için ne kadar önemli olduğunu anlarız. İşte evren de böyle şifreler, formüller ve hesaplar üzeredir: **"Şüphesiz biz, her şeyi bir ölçü ile yarattık."** (Kamer, 49).

Bu ölçü; neyin, nerede durması gerektiğinin; neyin, neye yaradığının ve eylem=sonucun ölçüsüdür. Bu ölçüyü doğru okumak; okuyana, başarıyı ve hedeflenene en güzel bir biçimde varmayı getirecektir. İş-oluş-sonuç ilişkisi, son derece önemli bir denklemdir. Sonunun nereye varacağını bilmediğimiz, Amaçsız eylemlerden sonra, olumlu sonuç beklemek, ölçüyü bilmemenin sonucudur ya da ölçüyü yanlış yorumlamanın.

Çok basit ve önemsiz gibi gözüken, rutin hâline gelmiş davranışlarımız, yukarıda bahsettiğimiz denklemin dışına çıkarsa mutlak karşılıksız kalacaktır. Yapılan eylem, eda edilen bir ibadet; amacını, içeriğini yitirmiş ise sonucu, beklediğimiz gibi hatta vadedilen gibi olmayacaktır.

Sosyoloji, gündelik yaşamı ele alır ve rutin hâline gelmiş davranışlarımızı inceler. Mesela her sabah; yeni bir gün, yeni bir başlangıç, yeni bir zaman dilimi ve yeni bir hayat sunmasına rağmen biz, dünkü ve daha önceki günlerde yaptıklarımızı yapmaya devam ederiz bu ise bize bir şey katmadığı gibi, hayatımıza yenilik ve anlam getirmez. Davranışlarımız, bir alışkanlığın ötesine geçmez. Alışkanlık hâline gelen bu davranışlar, değer kaybına uğrayarak gündelik hayatımızda zoraki bir eylem olarak yerini alır. Oysa rutinler, insanı yorar; hayatımıza yük olarak eklenir. Yapılan her iş; bir anlam, bir kazanç yüklemiyorsa insana, yük olarak kalıyor. Bilgi; amacına ulaştırmıyor, insana değer katmıyor ve toplumu faydalandırmıyor ise yüktür.

"Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür! Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez." (Cuma, 5).

Bilgi; salt yazıdan, sembollerden, harflerden ve kâğıttan ibaret değildir. Hikmeti, hükmü, anlamı ve hayat bulmuş şekli vardır. Bunu, daha başka birçok fenomen için de söyleyebiliriz. Aslında bütün dinlerdeki hedef, insanı bedenen ve ruhen bir tatmin ve mutluluk noktasına ulaştırmak olsa da bunu başarmak, sunulan argümanların da etkin rolünden ötürü öyle kolay olmamıştır. Dengede olan bir inanç, beşerin üstünde bir akıldan beslenmeli. Aklın ürünü olan dinlerde, böylesi tutarsızlıklar çokça görülür. Bu tutarsızlıklar, tam da bu noktada simgeler ve şekillere sığınarak içeriği teğet geçerler. Bir inanışın başına gelebilecek en büyük musibetlerden biridir, içi boş olan şekiller. Örneğin özünde ilahi bir kaynak olmasına rağmen, aklın karıştığı Hristiyanlık, kendini çarmıh ile ifade ederken bütün ritüellerini bu ifade etrafında şekillendirir. Hz. İsa'nın (as) çarmıha gerilerek sonraki bütün takipçilerinin günahlarının kefaretini ödediğini kabul etmekle birlikte, ibadet günü olarak tayin ettikleri haftanın bir günü, para karşılığında, sembolik olarak günah çıkarırlar. Böyle bakış açısı olan bir dinin takipçileri için şekil, önemlidir. O şeklin etrafında olmak, boynunda şeklini taşımak, yeterlidir ve hayatında bu inançtan arta kalanı istediği gibi yaşayabilir.

Aynı şeyi Yahudilik için de söyleyebiliriz. Vadedilmiş kabul ettikleri bir coğrafyada, yıkılıp yok olan Süleyman mabedini, (şeklen) yeniden inşa edip bir krallık kurmak için, milyonlarca masuma kıymaktan imtina etmediler. Daha derinlemesine incelendiğinde sadece şekle indirgenmiş ibadet adı altında birçok vahşetle karşılaşıyoruz. Sonuçta, bütün hayata müdahil olan ve insanın yaşamındaki her ayrıntıya bir mana yükleyen o kutsal dinden ve yaşam tarzından geriye sadece bir *"isim"* kalıyor. Artık sadece ismen o dinin mensubu oluyor, sadece ismen bir aidiyet oluşuyor.

Dinlerin, oluş sebepleri ile sonuçları arasında oluşan bu uçurumun, belki de en büyük sebebi, budur. İçeriği boş, ritüelden öteye geçmeyen, bazen gelenekselleşmiş, bazen ırkçılığa dönüşmüş, bazen kendini avutma adına günah çıkarma günleri ya da gecelerine sığınarak giyim kuşama sıkıştırılmış bir din anlayışı…

İslam, son gönderilen din olması hasebiyle yüce Allah tarafından korunmaya alınmış bir kitaba sahiptir. İslam, insanı ve eylemlerini her açıdan dikkate alır. Eylemin sonucunda, insanın kazancını ve zararını haber verir. Yapılan her ibadette, varılmak istenen bir sonuç vardır. Ve bu sonuç, her anlamda olumluluk üzerine bina edilmiştir.

İslam'a göre amel, sadece şekil ve sembolden ibaret değildir. Kur'an-ı kerimin birçok yerinde, bundan bahsedilir. Semboller, sadece amelin bedenini oluşturur. Ruhu ise ameli işleyen kişide hayat bulur ve yaşayan bir organizma ya dönüşür.

Amel, hayattır İslam için. Beden ve ruha sahip bir hayat. Canlılara ve evrene kurtuluş vadeden bir hayat. Irklara, zenginliğe, makama, soya, statüye bakılmaksızın ortak bir noktada yaşanması gereken bir hayattır, İslam.

Müslümanlar olarak bizlerin her ibadetinin

altında, sadece ameli işleyene değil, çevresindeki herkese bir fayda vardır. Yüce Allah'ın (cc), müminlerin bütün çalışmalarını ibadetten saymasından bile faydalı olma ilkesi, anlaşılabilir. İnsanın ruhunda ve davranışlarında etkili olmayan ibadetler, belki de azaba uğrama sebebidir. Çünkü ibadet hem ruhu hem de bedeni eğiten bir yöntemdir.

"Sana vahyedilen kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı bilir." (Ankebut, 45).

Şimdi İslam'da; simgeler, şekiller ya da sembollerin hayatımızda bırakması gereken izlere bir bakalım. Daha önce de söylendiği gibi İslam, bir inanıştan öte, bir yaşama biçimi, hayatımızın her alanına yayılmış bir bakış ve kavrayıştır. Bu demek oluyor ki davranışlarımız, kaynağını İslam'dan almalı ya da İslami ilkeler, davranış ve ahlak hâline gelmeli.

İbadetlerimizde varılmak istenen sonuç, sahip olduğumuz beden, ruh ve aklı bir bütün hâlinde harekete geçirerek istenen insan modelini topluma sunmaktır. Yoksa yüce Allah'ın, hiç kimsenin ibadetine ya da malına ihtiyacı yoktur. Burada muhtaç ve eksik olan, yine insandır.

İslam'ın emrettiği ya da tavsiye ettiği bütün ibadetlerde, iki yön vardır: Birincisi, yapılış şekli ve rükünleri; ikincisi ise insana ve topluma katması gereken değerler ve düzenliliktir. Mesela *hac ibadeti*, tamamen semboller bütünüdür. Her rüknün altında bir anlam ve hakikat vardır. Hac ibadetini yerine getiren bir Müslüman için hayat, eskisi gibi olmamalı. Bütün renklerin, ırkların, dillerin ve coğrafyaların tek bir renkte, tek bir yapı etrafında aynı duygularla birleşmesi, derin bir mesaj taşıyor.

Sonra *kurban kesmek...* Sadece et bayramı ya da ihtiyaç sahiplerini doyurma amacı gütmez. Kaldı ki Allah'ın (cc) da böyle bir şeye ihtiyacı yok. Peki, nedir amaç? **"Elbette kurbanların ne etleri ne kanları Allah'a erişir (Allah katında makbul olmaz). Fakat Allah'a sizden ancak takva (halis ve kâmil ibadetler) ulaşır. İşte kurbanlıkları böyle, sizin emrinize bağladı ki size, doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı, tekbir getirerek yüceltesiniz. Ey resulüm, ihlasla güzel iş yapanlara (cenneti) müjdele."** (Hac, 37) Gönülden boyun eğmek; aklen, ruhen ve bedenen, bir bütün hâlinde davranmaktır, takva sahibi olmak.

Sonra *namaz*, eğilip kalkmaktan ibaretse, şekilden öteye geçmiyorsa ağırlık ve yüktür. **"Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz huşu duyanların dışındakiler için ağırdır (bir yüktür)."** (Bakara, 45). Yük, insanı yorar. Yorularak yapılan şey, hele karşılığı ahirette ise gönülsüz ve faydasız hâl alır. Böyle bir amel, hiçbir şeye fayda sağlamadığı gibi, sahibine zarar verir. İnsan, kendinden bir parça olmayan şeyleri taşırsa yorulur. Kendinden olan içselleşmiş bir amelin insanı yorması, mümkün değildir. İşte bu yüzden diyoruz; *ibadetler, Müslümanlar için mükâfat beklentisinin ötesine geçip yaşama biçimi olmalı.* İnsanın aklı, bedeni ve ruhu ile bütünleşip tek vücut gibi hareket eden ameller, huşu getirecektir. Huşu, bu denklemin aldığı ortak kararın ürünüdür. Huşu ile yapılan her amel, insanın, özgürlüğünü ve kurtuluşunu daha dünyada iken tamamen hissetmesini sağlar.

Başka bir örnek, *oruç tutmak…*. Senenin belli bir ayında, belirli saatlerde insanın; yeme, içme, cinsi münasebet gibi bazı gereksinimlerinden uzak durmasıdır. Orucu, böyle tarif edersek gerçekten orucu tarif etmiş olur muyuz? Mesele, sadece midemizi terbiye etmek mi ya da davetler düzenleyip birbirimizin karnını, gösteriş yaparak doyurmak mı? Böyle kadim bir ibadetin altında, bildiklerimiz kadar bilmediğimiz faydaların olduğu muhakkak.

Milyonlarca insanı, tek bir işaretle yemeden içmeden kesip yine tek bir işaretle harekete geçiren güç, övülmeye layıktır. Oruç tutmanın elbette akla, bedene ve ruha büyük faydaları vardır. Ama ritüele dönüşmemiş, geleneğin altında ezilmeyen ve mecburiyetten tutulmayan bir oruç olursa bu faydaları görebiliriz. Tıpkı diğer İbadetlerimizdeki gibi… *Hak, gücünü saf oluşundan alır,* demiştik bir yerde. Hakka batıl karışırsa -az bile olsa- gücünü ve etkisini çeker, alır o işten. Yapılan amel, artık selin getirdiği çer çöp gibi olur. Bu çer çöp, nasıl suya yük oluyorsa ruhunu yitirmiş ibadetler de insan için yüktür.

Sözün kısası, ibadetlerimiz bizde hayat bulursa biz de ibadetlerimizde hayat bulmuş oluruz. Her ibadetimiz; bizi yeniler, onarır ve güçlendirir.

İz, aslını temsil eder. Hayatımızı etkileyen izler, bizi hakikate götürmüyor ise izi bırakana bakmak gerekir.

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Saadet Yurdunun Anahtarı

Sercan AKBAYRAK

Günümüz Müslümanları, kendilerini İslam'a nispet eden bir *"yığın"* hâline gelmişken tevhit akidesinin özünden gittikçe daha fazla uzaklaşmaktadır. Bu durum, yalnızca bireysel imanla sınırlı kalmayıp aynı zamanda imanın temel taşlarından biri olan kulluk ve ibadet bilincini de olumsuz yönde etkilemektedir.

Tevhit, İslam'ın esasıdır. Yüce Allah'ın "uluhiyet"ini şeksiz, şüphesiz kabul etmek, kullukta ihlasla yalnızca ona yönelmek, hayatın her anında onu merkeze almak, İslam'ın özüdür. Ancak günümüz Müslümanlarının birçoğu, bu deruni imanı, genellikle yüzeysel olarak benimsemektedir. Bu durum, ibadetlerin asli amacını ve anlamını zayıflatmaktadır. Yani Allah'a olan kulluk sorumluluğunu, bazı mükellefiyetleri ifa etmekle sınırlamayıp her yönüyle yansıtmak gerekir. Bu bağlamda diyebiliriz ki ibadetlerin, sadece birer ritüel değil, ahirete iman kapsamında manevi derinliği olan ameller olarak algılanması, büyük önem taşımaktadır.[1]

> ***Ramazan ayının manevi fırsatlarını değerlendirebilmek için kişinin kalbinin, nefsine karşı zafer kazanması gerekmektedir. Ancak nefsin bu zaferi elde etmesi, sürekli bir farkındalık gerektirir. Oruç, bu farkındalığı artırabilecek ve insanın manevi yönünü besleyecek bir ibadettir.***

İbadetler, yüce Allah'a kurbiyyet sağlayan, her yönüyle ona yönelik olan ve ihsan makamının yaşanması gereken anlardır. Ancak dünya hayatının hızlı temposunda ibadetler, çoğu zaman ne yazık ki bir alışkanlık hâline gelmiş; bireyler, bu amelleri bir rutin olarak yerine getirmeye başlamıştır. Böylece ibadetlerin derin anlamı kaybolmuş, kişinin ruhsal ve manevi olarak Allah'a yakınlaşması zorlaşmıştır.

Günümüz Müslümanlarının tevhit akidesinden uzaklaşması, sadece dinî bir kimlik bunalımını değil, aynı zamanda ibadetlerin özünden uzaklaşmayı da beraberinde getirmiştir. İslam'ın özündeki kulluk ve ibadet bilincinin yeniden canlanabilmesi için, bu ibadetleri bi-

1 Dilerseniz daha önce kaleme aldığımız bu makalemizi okuyabilirsiniz: https://www.gencbirikim.net/uluhiyyet-ve-ubudiyyet-noktasinda-kul/

rer ahiret azığı olarak görmek gerekmektedir.

İnsanın manevi yolculuğu, kalbî arınmayla doğrudan ilişkilidir. Kalplerimiz, maddi ve manevi hastalıkları nedeniyle yüce Allah'a hakkıyla yönelmekte güçlük çekmektedir. Bu durum, nefsin ağır yüklerle boğulmasına, ibadetlere gösterdiği direncin artmasına yol açmaktadır. Ahirette bizleri salaha kavuşturacak amellerin ise nefsimize ağır gelmesi, bu içsel hastalıkların ve gafletin bir sonucudur. İnsan, kalbinin arınması ve nefsinin törpülenmesi sürecinde, bu amellere yönelirken güçlük çeker.

Bir zamanlar hakikat penceresini araladığında ahiret kokusuyla karşılaşan biz Müslümanlar; bugün, aynı pencereyi açtığımızda fani dünya hayatının leş kokusuna maruz kalmaktayız. Çekiciliğiyle aldatıcı olan bu dünyaya dair gerçekleri ve ona dair hayal kırıklıklarını görmek yerine, onun cazibesiyle sarhoş olmuş durumdayız.

İbadetlerin çoğunda bu gafleti yaşamak, çağımızda yaygın bir durumdur. Ancak bu zorluk, belirli ibadetlerde kendini daha çok gösterir.

Oruç, bu ibadetlerin başında gelir. Ramazan ayının manevi bereketini tam anlamıyla idrak edemediğimizde bir aylık oruç, bedensel ve ruhsal açıdan bizleri zorlayan bir hâl alır. Oruç, sadece açlık ve susuzluğu değil, aynı zamanda nefsi denetim altına almayı gerektiren bir ibadettir. Bu anlamda, oruçla birlikte yaşanan manevi zorluklar, kalbin saflaşmasına engel olabilmektedir.

Bununla birlikte, oruç ibadetinin zorlayıcı etkisi, sadece bireysel bir durum değildir. Dünya hayatının meşgalesi, insanın ruhunu meşgul eden dünyevi arzular ve sürekli karşılaşılan sosyal, ekonomik zorluklar da bu ibadeti daha ağır bir hâle getirebilmektedir. İnsan; iş hayatı, ailevi sorumluluklar, çevresel faktörlerle uğraşırken ibadetlerine gereken dikkati göstermeyebilir. İnsanın bulunduğu çevrenin de manevi yolculuk üzerindeki etkilerini göz ardı etmek mümkün değildir. Zaman zaman hayatın sorumlulukları; insanı, ibadetlere yeterince vakit ayıramama ve huzuru bulamama noktasına götürür.

Ramazan ayının manevi fırsatlarını değerlendirebilmek için kişinin kalbinin, nefsine karşı zafer kazanması gerekmektedir. Ancak nefsin bu zaferi elde etmesi, sürekli bir farkındalık gerektirir. Oruç, bu farkındalığı artırabilecek ve insanın manevi yönünü besleyecek bir ibadettir.

Kalbin huşusu ve buna bağlı gelişen tüm ahiret azıkları, dünyevileşmeyle beraber tüm diriliğini kaybetmiştir. Arzu, şevk, sevgi yerini rutine ve ruhsuz bir şekilde ifa edilen ibadetlere bırakmıştır.

Bir zamanlar hakikat penceresini araladığında ahiret kokusuyla karşılaşan biz Müslümanlar; bugün, aynı pencereyi açtığımızda fani dünya hayatının leş kokusuna maruz kalmaktayız. Çekiciliğiyle aldatıcı olan bu dünyaya dair gerçekleri ve ona dair hayal kırıklıklarını görmek yerine, onun cazibesiyle sarhoş olmuş durumdayız.

Müslüman, nefsiyle hesaplaşıp da sorması gereken temel sorularını artık kaybetmiştir. *"Ne için yaratıldım?"* gibi bir kaygı; yerini, *"Dünya hayatında daha ne kadar materyalist olabilirim?"* gibi geçici tatminlerle sınırlı bir kaygıya bırakmıştır. Bugün, insanlar maddi refahı ararken aslında kalpleri, Allah'tan uzaklaşmaktadır.

Dünyanın büyülü azıklarından doyuma ulaşamadığımız için olsa gerek, ahirette bizleri saadete ulaştıracak amellere gerektiği gibi yönelemiyoruz. İnsanlar, geçici dünyevi zevklerle meşgul oldukça manevi gelişimlerini engelleyen bir boşluk içine düşebiliyorlar. Bu da ahirete yönelik doğru amelleri yerine getirmede zorluk yaşamalarına sebep oluyor: **"Kim (yalnız) dünya mükâfatını isterse (bilsin ki) dünya ve ahiret mükâfatı, Allah katındadır. Allah (her şeyi) hakkıyla işiten ve görendir."** (Nisa, 134).

Günümüz Müslümanlarında kalbi hastalıklar oldukça fazla olduğu için, rabbe açılan amel-

lerin kıymeti gerektiği gibi takdir edilemiyor. Kalp, Allah'a yönelmeden başka her şeye açıldığında manevi hastalıklar ortaya çıkıyor. Bu hastalıklar, insanın ibadetlere ve amellere yönelmesini zorlaştırıyor. İbadetler ise kalbi, bu hastalıklardan arındırmak için gerekli olan en güçlü ilaçlardır.

Yüce Allah, ahirete değindiği tüm ayetlerinde, hemen hemen hep amellere de değinmiştir. Ahiretle var olacak asıl mutlu son, amellerin ve ibadetlerin büyük etkisiyle mümkündür. İnsan, dünyadaki geçici zevklerden uzaklaşıp ahirete odaklandığında gerçek huzura ve mutluluğa adım atar. Bu sebeple Allah'a yakınlık ve doğru ameller, insanın ahiretteki saadetini belirleyen en önemli faktörlerdir.

İbadetler, kişiyi kötü amellerden ve hayırsız bir Müslüman olmaktan korur. Dünyanın geçici güzellikleri, insanı yalnızca kısa bir süre mutlu edebilirken ibadetler, insanı kalıcı huzura kavuşturur. Ahiret kaygısı; kulu, temkinli olmaya ve doğru yolu takip etmeye götürür. Bu kaygı, insanı dünyadaki şüphelerden, tereddütlerden uzak tutar. Çünkü abid, şüphe ve tereddütlerden uzak olan kişidir. O, sadece Allah'a ibadet etmekte ve doğruluktan sapmamaktadır.

Zamanı bereketli olan, mal ve dünya işleriyle kaybolmayan kişi, aynı zamanda manevi açıdan da sağlıklı ve huzurludur. İbadetler ve ameller, zamanın doğru bir şekilde kullanılmasına vesile olur ve insana bir disiplin kazandırır. Böylece kişi hem dünyada hem de ahirette gerçek saadete ulaşabilir.

Dünyada elde edemediğimiz doyum ve mutluluk, ancak Allah'a yönelmeyle, ibadetlerle ve amellerle mümkündür. Kalp, sadece Allah'a odaklandığında huzura erer ve insanın ruhu, gerçek anlamda sağlıklı olur. Ahirete yönelik ameller, her bir müminin kalbinin temizlenmesine, nihayetinde gerçek saadete ulaşmasına vesile olacaktır.

Ahiret azıklarının kapısı, ancak kapıyı çalanlara açılır. Kim Allah'a hakkıyla yönelirse Allah da ona yönelir. Kim Allah'tan yüz çevirirse Allah da ondan yüz çevirir.

Yüce Allah, bir kulu için hayır dilediğinde salih amelleri ona sevdirir ve sebepleri hazırlar. Ramazan ayına ve oruç ibadetine bu nazarla bakmak gerekmektedir. Tüm ibadetler, yüce Allah'ın bizler için hayır dilemesidir.

Salih amellerin ayrı bir bereketi vardır. Onu, ancak nefsini arındıranlar tadabilir. İbadetlerin zamanla yüzümüze yansıması gibi bir durum söz konusudur. Bir Müslüman, kendini gizli olan salih amelleriyle tanıtır aslında. İlk izlenimde, bu hissiyatı yaşatır.

Dünya ve ahiret saadeti, ibadetlerde saklıdır. Bunun dışında kalan her şey ise aldatıcıdır. İnsan, dünyada ancak ve ancak Allah'a itaat ve ibadetle mutlu olabilir. Bu mutluluk, kişinin her şeyine bereket, huşu ve huzur bahşedilmesiyle kendini gösterir: **"Erkek ve kadından kim mümin olarak salih amel işlerse elbette onu (dünyada) güzel bir hayatla yaşatırız. Ve (ahirette) onlara mükâfatlarını, yapmakta olduklarının en güzeliyle veririz."** (Nahl 97).

Amellerin en efdali, gizli olandır. Ameller ne kadar gizlenirse yüce Allah, bir o kadar aşikâr eder. Amellerin gizlenmesi, bir rahmettir. Ayrıca ibadetlerin gizliliği artıkça sürekliliği de artar. Kulun şan ve şerefini artırır.

Gizli ve aleni yapılan ibadetlerin ölçüsü, nifak olabilir. Kalbimiz, aleni yapılan ibadetlerde gizliye nazaran daha huşulu ise bu, bir problem demektir. Kalbin ve amellerin terazisi, gizlilikte saklıdır. Kişi, riyadan ne kadar korkuyorsa mutlaka onun gizli amelleri azdır, diyebiliriz.

Eğer Allah'ın razı olacağı şekilde ahirete yönelmekte zorlanıyorsak öncelikle diğer insanlara ulaşma gayretinden çok, kendimize bakmamız gerektiğini unutmamalıyız. Maddi anlamda içi boş olan bir şeyi, başka birine ikram edemeyeceğimiz gibi, kalbi hastalıkları çok olan bir kimse de uhrevi anlamda ne ailesine ne akrabalarına ne de çevresine Allah adına bir şey ikram edecektir.

Selam ve dua ile…

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Hayırlı Fırsat

Sümeyye DEMİRCİ

Hamd, kullarının kurtuluşu için çeşitli yollar belirleyen âlemlerin Rabbine; salat ve selam, vahiyle desteklenip insanların terbiye ve selameti için seçilip gönderilmiş resule; Allah'ın rahmeti, mağfireti, selameti de ona ittiba etmiş mümin ve müminelerin üzerine olsun.

On bir ayın sultanı dediğimiz bu ayda, bin geceye mukabil bir gecenin değerlendirilmesini, gücünün yetmeyeceği bir ömür dilimi sermayesine kavuşma nimeti bilmelidir. Hayırlı fırsatlar, Rabbimizden inanan kullarına hediyedir.

Âlemleri, er-rahman ismiyle kuşatan Rabbimiz, el-mümin isminin tecellisiyle ona iman etmiş kulları için hayırda çok çeşitli vesileler yaratmıştır. Kullar, bu vesilelerle rablerine yaklaşır, onun rızası ve sevgisine muttali olurlar.

"Kullarıma benim; bağışlayan, merhamet eden olduğumu, azabımın can yakıcı bir azap olduğunu haber ver." (Hicr, 49). Aynı zamanda azgınlıkta aşırıya giden, emrine başkaldıranlara karşıda can yakıcı azabın sahibi olduğunu bildirir.

Rabbimizin merhameti ve rahmeti gereği, bağışlasın merhamet etsin, diye açılmış rahmet kapılarından birisi de ramazan ayıdır. Ramazanın kelime manası, sözlükte *"günün çok sıcak olması, güneşin kum ve taşları çok ısıtması, kızgın yerde yalın ayak yürümekle ayakların yanması"* anlamlarındaki *"ramad"* mastarından veya *"güneşin güçlü ısısından, çok fazla kızmış yer"* manasındaki *"ramda"* kökünden türemiş; sıcak kum, yakıcı güneş anlamına gelir (TDV İslam Ansiklopedisi). Âlimler sözlük manasına dayanarak ramazana, günahları yakıp yok eden anlamını yüklemişlerdir.

Ramazan nedir ya da ne değildir?

Kur'an-ı mübin, Allah'ın kullarının hayatını düzenleyen, hayatlarının düsturu olsun, diye indirilmiş, kulluk kitabıdır. Öyle muciz bir kitaptır ki indiği yere ve indiği kişiye, değeriyle değer katar. Kur'an-ı mübin, izzet ve değerinden dolayı, kendisini indirene *şerefli elçi* (Cebrail aleyhisselam), indirilen kişiye *habibullah* (sallallahu aleyhi ve sellem), indiği aya r*amazan ayı*, indiği geceye *Kadir gecesi* (bin aydan hayırlı bir gece) denir.

"Biz, onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik. Bilir misin nedir Kadir gecesi? Kadir gecesi, bin aydan hayırlıdır." (Kadr, 1-3).

İman etmiş her fert, ne zaman onu yüreğine

indirir, onun potasında erir, onun izzetiyle vasıflanır ise bulunduğu yerin izzetlilerinden olur.

Ramazan ayı, müminlerin senede bir kere de olsa madden ve manen resetlendiği aydır. Bu hayırlı fırsat, iman etmiş insanı, Allah'ın bir emri ile menedildiği yemek, içmek ve tüm şehvetlerden ayırarak asıl yaratılış gayesine dönmesine katkı sağlayan mübarek bir zaman dilimidir.

Bunların yanı sıra Rabbimiz, bu ayda insanı, elindeki nimetleri kullanma imkânına sahip olduğu hâlde onlardan mahrum bırakarak fakirleri, açları, mağdurları daha iyi anlayıp nimetler hakkında tahlil kapasitesini artırmasına yardımcı olur. Bir Müslüman, Allah'ın rahmetinin çağlayan gibi aktığı bu ay içinde ümmetin inanç birliğinin artması ve o istikamet üzere rahmetinden pay sahibi olması için çabasını fırsata çevirmelidir.

On bir ayın sultanı dediğimiz bu ayda, bin geceye mukabil bir gecenin değerlendirilmesini, gücünün yetmeyeceği bir ömür dilimi sermayesine kavuşma nimeti bilmelidir. Hayırlı fırsatlar, Rabbimizden inanan kullarına hediyedir.

Efendimiz (aleyhisselam) bize, bu ayı nasıl değerlendireceğimizi tüm detayları ve inceliğiyle, hadisleri ve örnek hayatıyla açık ve net olarak bildirmiş ve öğretmiştir. Bu rehberlikten yaralanarak hareket etmeliyiz.

Kur'an'ın indiği bu ayı, Kur'an ile değerlendirip Kur'an'a çok zaman ayırmalıyız. Onu ezberlemeli, onun mübarek atmosferi içerisine girmeliyiz. Hedefi, insanın mutluluğu olan bu manzumeyi, çok iyi anlamaya mesai harcamalıyız. Onunla diyaloğumuzu, sadece ramazandan ramazana açarak, okuduğu hatim sayısını övünç kaynağı haline getirerek değil, onunla olan alakamızı tedebbüre, onu anlamaya, onunla tanışmaya ve onunla yaşamaya dönüştürmeliyiz. Özel indirilmiş fırsatları ancak onların kıymetini anlayanlar değerlendirebilir.

Müslümanlar üzerinde yüz yıllık plan, desise hazırlayan misyoner ve Siyonistler, tahrif edemedikleri kitabın kavramları üzerinde oynamış, o kavramları asıl mecrasından çıkarmaya çalışmışlardır. İslam'dan gerçek manada gafil olan müntesipleri üzerinde az da olsa başarılı olmuşlardır.

Dünyevi, geçici işlerini oldubittiye getirmeyen fasıkların, nefislere hitap edip *"Örtün de nasıl örtünürsen örtün."* diyerek Allah'ın değişmez emirleriyle oynayarak *farzı tarza dönüştürme* çabalarını göz ardı edemeyiz. Bu emir üzerindeki tahribatı, ramazan ayı üzerinde de uygulamışlardır. Ramazan ayı gibi her zaman ele geçmeyen bu fırsatı, bu ayın içini de boşaltarak Müslümanlara sunmuşlardır. Gerçeğinden uzak kalan, aslını araştırmayan hazırcı bu yapı, kendilerine din adına ne sunulmuş ise *din* diye almış, kabullenmişlerdir. Ağzı bağlı hocaların fetvalarıyla sapıklıkları, bidatleri kuvvet bularak kabul görmüştür. Onun iniş gayesine ters olarak bu ayı, yemeğe ve eğlenceye davet ayına çevirmişlerdir.

Çocukluğumuzdan hatırlarız hatta hâlâ devam eder, *imam* adıyla devletin resmî memurlarından bazılarının senelik izinlerini alarak mahdut belirlenmiş bir ücret karşılığında kazanç kapısı olan hatim okuma seanslarına, ramazanda ev ev gezerek uyuyarak dinlediği bu hatimden tek kelime anlamayan kadınların günlerini doldurdukları bir ibadete çevrildiğine, gıybet ve yalanın kol gezdiği bir mahalle gezmesine dönüştürdüklerine şahit olmuşuzdur. Tabii ki çağ değiştikçe bid'atin, hurafenin boyutu da değişmiştir.

Ya da yeni ihdas edilen bir ibadet şekli ile ramazanı, Kur'an bilmeyenlerin her bir satırına bir ihlas okuyarak hatim yapmayı, *"Oku da nasıl okursan oku, mealden de olsa oku."* diye fetva vermeleri. Dinini bilmeyen cahil ümmetin ağlanacak hâline vâkıf oluruz. Doğruyu anlattığınızda *yeni bir din* anlatıyor gibi yargılanır, yadırganırsınız. Bu muydu ramazan? Allah'ın hayırlı bir fırsat olarak indirmiş olduğu ay... Elbette ki hayır.

Ramazan, Allah'ın rahmet olarak ömrümüzün fırsatı olan; gecesi, gündüzü Allah'ın rahmet ve merhametiyle donatılmış, istiğfarın fazileti, gecelerin sırrıyla doldurulmuş ecir kapısıdır. Faydalanmak isteyenlerin, onu; yemek, eğlence, temizlik ayı olmaktan çıkarıp asıl hedeflenen amacına uygun icra etmeleri gerekir.

Her Müslüman'ın, *"Son ramazanım olabilir."* gayreti ve azmiyle bu fırsatı değerlendirip kaçırmış olduğu boşlukları, onun ecriyle tamir edip doldurması temennisiyle…

En emine (cc) emanet olunuz.

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

Oruç Psikolojisi

Dr. Hüseyin DURMAZ

Bireysel ve Toplumsal Etkileri

Oruç, yalnızca açlık ve susuzlukla ilgili bir ibadet değil, aynı zamanda bireyin psikolojisi üzerinde derin etkiler bırakan bir süreçtir. Manevi bir ibadet olarak bilinse de psikolojik açıdan orucun birey üzerindeki ruhsal ve bilişsel etkilerini anlamaya gayret edeceğiz. Bu makalede, orucun psikolojik yönlerini; duygu yönetimi, irade kontrolü, ruhsal arınma, sosyal dayanışma, kefaret ve psikolojik dayanıklılık bağlamında ele alacağız.

1. Oruç ve Duygu Yönetimi

Oruç, bireyin açlık, susuzluk ve alışkanlıklarından uzak kalmasını gerektirdiği için, duygu yönetimi açısından önemli bir deneyim sunar. Günlük hayatta insanlar; stres, öfke veya kaygı gibi duygularını genellikle yemek, içmek veya farklı alışkanlıklarla yatıştırmaya çalışırlar. Oruç, bireyin bu dış uyarıcılara başvurmadan kendi iç mekanizmalarıyla duygularını düzenlemesine yardımcı olur.

• Oruç tutan birey, açlık ve susuzluk karşısında sabretmeyi öğrenir. Bu süreç, duygusal regülasyon yeteneğini geliştirerek bireyin stres karşısında daha dirençli olmasına katkıda bulunur.

• Özellikle ramazanda, oruçlu bireylerin öfke ve streslerini daha iyi kontrol ettikleri gözlemlenmiştir. Çünkü oruç, bireyin bilinçli bir şekilde sabır ve tahammül göstermesini teşvik eder.

2. İrade Kontrolü ve Öz Disiplin

Orucun en belirgin psikolojik etkilerinden biri, irade kontrolü üzerinedir. Gün boyunca aç ve susuz kalmak; kişinin, dürtülerine karşı koymasını gerektirir.

• Oruç, dürtü kontrolünü artırarak bireyin uzun vadeli hedeflerine ulaşma konusunda daha disiplinli olmasını sağlar.

• Modern psikolojide *"gecikmiş haz ilkesi"* olarak bilinen kavram, orucun psikolojik etkisini anlamada önemlidir. Kısa vadeli hazlardan kaçınıp uzun vadeli faydalara odaklanmak, bireyin genel öz disiplinini güçlendirir.

• Oruç, sadece gün içinde irade eğitimine yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda bireyin, hayatını Allah'ın rızasına göre şekillendirme pratiğini geliştirmesine de katkıda bulunur.

• Bunun en güzel örneklerinden biri, iftar vaktidir. Kişi sofrayı hazırlar, yiyecek ve içeceklere erişim imkânı vardır ancak yemeyeceğini bilir. Neden? Çünkü iradesini Allah'a teslim etmiştir ve onun iznini bekler. İşte bu; insanın, hayatı boyunca gücünün yettiği her şeyi, dilediği gibi yapabilme kapasitesine sahip olmasına rağmen, iradesini Rabbinin rızasına göre yönlendirmesi gerektiğini gösteren güçlü bir davranış modelidir.

3. Kefaret: Oruçla Yeniden İrade Eğitimi

İslam'da oruç, sadece bir ibadet olmanın ötesinde, kişinin işlediği bazı hatalar için kefa-

ret olarak da belirlenmiştir. Yemini bozmanın, bazı yanlış davranışların ya da hataların kefareti olarak oruç tutulması, psikolojik ve manevi bir boyuta sahiptir.

• Allah (azze ve celle), insana işlediği bir hatanın ardından, bir amel ortaya koyarak kendini temizleme ve tövbesini pekiştirme fırsatı sunmuştur.

• Kişi sadece tövbe etmekle kalmaz, aynı zamanda bir eylem gerçekleştirerek hatasının sorumluluğunu hisseder. Bu, psikolojide *"davranışsal pekiştirme"* olarak bilinir. İnsanlar, fiili olarak ortaya koydukları eylemlerle zihinlerinde yeni bir düzen inşa ederler.

• Oruç, aynı zamanda yeniden irade eğitimini sağlama açısından da güçlüdür. Hata yapmış bir bireyin, tekrar aynı yanlışa düşmemesi için, irade eğitimi alması gerekir. Oruç, bu sürecin bir parçasıdır ve bireyin kendini kontrol yetisini yeniden güçlendirmesine yardımcı olur.

4. Ruhsal Arınma ve Manevi Denge

Oruç, bireyin sadece bedensel değil, ruhsal bir arınma sürecine de girmesine yardımcı olur. Yeme ve içme gibi fiziksel ihtiyaçlardan uzak durulması, bireyin, daha bilinçli hissetmesine yardım eder.

• Oruç sırasında birey, kendini günlük hayatın koşuşturmasından soyutlayarak iç dünyasına yönelme fırsatı bulur. Bu süreç, kendini tanıma ve farkındalık *(mindfulness)* düzeyinin artmasını sağlar.

• Yapılan bazı çalışmalar, oruç tutan bireylerin manevi doyumlarının arttığını ve bu sürecin depresyon, anksiyete gibi psikolojik rahatsızlıkların belirtilerini hafiflettiğini göstermektedir.

• Oruç, insanın duası ve ruhu için gerekli bir eylemdir. İnsan, duasını bilinçli bir şekilde yapabilmek için huzura ihtiyaç duyar. Oruç, insanın dua etme hâlini daha derinlemesine hissetmesine, Allah ile olan bağını güçlendirmesine vesile olur.

5. Sosyal Dayanışma ve Toplumsal Bağlar

Oruç, bireysel olduğu kadar toplumsal bir deneyimdir. Özellikle ramazanda, oruç tutan bireylerin toplumsal dayanışma duygularının arttığı gözlemlenir.

• Oruç, bireyin açlık ve susuzluk gibi temel ihtiyaçlarını kısıtlayarak yoksulluk içinde yaşayan insanların durumunu daha iyi anlamasını sağlar. Bu farkındalık, empati düzeyini artırır ve toplumsal dayanışmayı güçlendirir.

• Aile ve toplum içinde ortak iftar sofraları, bireylerin aidiyet duygusunu güçlendirir ve yalnızlık hissini azaltır.

6. Oruç ve Psikolojik Dayanıklılık

Oruç, bireyin psikolojik dayanıklılığını artıran bir süreçtir. Zorluklara karşı sabretmeyi öğretir ve stresle başa çıkma becerilerini güçlendirir.

• Oruç sürecinde beyin, beyin kaynaklı nörotrofik faktör *(BDNF)* salgılar. Bu protein, zihinsel dayanıklılığı artırır ve bireyin stresle daha iyi başa çıkmasına yardımcı olur.

• Oruç sırasında kortizol seviyelerinin düştüğü, bu nedenle stresin azaldığı gözlemlenmiştir.

• Oruç tutan bireylerin, psikolojik travmalara karşı daha dirençli oldukları ve ruh sağlığının düzeldiği, bilimsel çalışmalarla desteklenmiştir.

7. Oruç: Geçmiş Toplumlar İçin de Bir Eğitim Modeli

Oruç, yalnızca İslam ümmetine değil, geçmiş toplumlara da emredilmiş bir ibadettir. Bu, insanın yaratılışından itibaren var oluşunu anlamlandırmak ve yüksek idealleri gerçekleştirmek için bir eğitime ihtiyaç duyduğunu gösteren, önemli bir gerçektir.

• İnsan, sadece biyolojik bir varlık değildir; aynı zamanda yüksek idealler taşıyan, fedakârlık yapabilen, adalet, merhamet ve cömertlik gibi yüce değerleri geliştirme potansiyeline sahip bir varlıktır. Ancak bu değerler kendiliğinden ortaya çıkmaz, insanın iradesini eğitmesi ve bu değerleri içselleştirmesi gerekir.

• Allah (azze ve celle), insanın bu eğitimi alması için, oruç ibadetini geçmiş toplumlara da emretmiştir. Çünkü yalnızca yemek, içmek ve şehvet gibi biyolojik dürtüleri kontrol etmek yetmez; yardımlaşma, fedakârlık, başkasının iyiliği için kendi menfaatinden vazgeçme, adalet, sabır, merhamet, cömertlik gibi değerlerin gelişebilmesi için de insanın kendini eğitmesi gerekir.

• Oruç; insanın, rabbinin koyduğu sınırları benimsemesini ve bunları içselleştirmesini sağlar. Oruçsuz bir toplumda, bireyler sadece biyolojik varlıklar olarak yaşamaya başlar ancak yüksek idealler geliştirmekte zorlanır.

• Bu yüzden oruç, psikolojik açıdan en güçlü eğitim modellerinden biridir, bu nedenle geçmiş toplumlara da farz kılınmıştır.

Oruç, bireyin hayatını Allah'ın rızasına teslim etme pratiği olarak insan psikolojisi için, derin anlam taşıyan ibadetlerden biridir.

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

İbadetlerde Samimiyetsizlik

Emrah DOĞRU

"Allah ile birlikte başka bir ilaha tapıp yalvarma. Ondan başka ilah yoktur. Onun zatından başka her şey, yok olacaktır. Hüküm onundur ve siz ancak ona döndürüleceksiniz." (Kasas, 88). Ayette de belirtildiği üzere dönüşümüz Rabbimize olacaktır ve Rabbimiz, bizleri yaptıklarımız ve yapmadıklarımızla hesaba çekecektir. Bu hesap sonunda ibadetlerimizde samimi miyiz yoksa değil miyiz, orada her şey belli olacaktır. İbadetlerimizi, samimi yapmalıyız. Tutulan oruçları ne zayıflamak ne de aç kalmak için tutmalıyız. Kimileri oruç tutayım da üç beş kilo vereyim, hesabında; kimileri de tam tersi ufak tefek hastalıkları bahane ederek orucunu terk etmekle şeytanın tuzağına düşmekte. Başka bir örnekte, *"Bu uzun günlerde, bu sıcakta, bu soğukta oruç mu tutulur?"* deyip oruç ibadetini ciddiye almamakta fakat Rabbimiz, *"Oruçlunun mükâfatını ben vereceğim."* diyor.

> ***Samimi ibadetler, fani ortaklar ve manevi kirlerle doludur. O hâlde ibadetleri saflaştırıp yüce mertebeye ulaştırmadaki sır, samimiliktir. Samimiyet olmadan işlenen amel, kula hiçbir fayda sağlamayacaktır.***

Efendimiz (sas) bir hadislerinde şöyle buyurmaktadır: *"Oruç; bir zırhtır, bir kalkandır. Oruçlu kimse, kötü söz söylemesin ve cahillik etmesin. Eğer herhangi bir kimse, kendisiyle dövüşmeye yahut sövüşmeye girişirse ona iki defa, ‹Ben oruçluyum.' desin. Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki oruçlu ağzın kokusu, yüce Allah katında misk kokusundan daha temizdir. Yüce Allah, oruçlu kimse benim için yemesini, içmesini, cinsî arzusunu terk eder. Oruç, yalnız benim içindir; doğrudan doğruya benim için yapılan bir ibadettir. Onun ecrini de doğrudan doğruya ben veririm. Hâlbuki diğer güzel amellerin hepsi on misli ile ödenir, der.»* (Buhari, Savm).

Ahiretteki mükâfatımız, Rabbimiz tarafından verilecek. Yalnız ciddiye alınan oruçlar... Zayıflamak için tutulan veya *"Oruç tutuyor."* desinler diye tutulan oruçlar değil, yani buzdolabında envai çeşit yemekler olup yemeyen, susayıp su içme imkânı olduğu hâlde sırf Allah'ın rızasını kazanmak için içmeyenlerin oruçları için mükâfatlar verilecek.

Başka bir hadislerinde Efendimiz (sas) şöyle buyurmaktadır: Ubade bin Nesi (ra) naklediyor: "Şeddad Bin Evs ağlarken görüldü. Ona, 'Niçin ağlıyorsun?' diye soruldu. 'Resulullah'tan duyduğum bir hadis-i şerifi hatırladım da onun için ağlıyorum. Resulullah efendimiz (sas) bu hadis-i şerifinde, *'Ümmetim için, şirk ve gizli şehvetten korkuyorum.'* buyurdu. O zaman ben, 'Ya Resulullah! Ümmetin senden sonra şirke düşecek mi?' diye sordum. Resulullah (aleyhisselsm), *'Evet, gerçi onlar; güneşe, aya ve puta tapmayacaklar. Fakat işlerinde riyakârlık yapacaklar (Allah için*

değil de ondan başkalarının rızası için yapacaklar). Gizli şehvet ise şudur: Onlardan biri oruç tutar, oruçlu olur, sonra şehvete sebep olan bir şeyi görür ve orucunu terk edip bozar.' buyurdular" (Heysemi 201. Krş. İbn-i Mace, Zühd, 21; Hâkim, 366/7940; Ebu Nuaym, Hilye, 1,268).

İnsanlara gösteriş yapmak, övgü almak için *"Ne güzel anlatıyor, ne güzel namaz kılıyor!"* desinler diye insanlara hoş görünmek için amel etmek, davranışlarımızda yüzümüzü Allah'tan başkasına çevirmek, Allah'ın rızası olmayan bir işte, Allah'tan başkasından övgü ve takdir beklemek, amel ve davranışlarımızda, yaşantımızda Allah'ın rızasını gözetmemek ve önemsememek, bunun yerine başkalarının yani çevrenin, komşuların, cemaatin, patronun rızasını benimsemek gizli şirk olarak tanımlanabilir ki Peygamber efendimizin (sas) ümmetinin düşeceğinden endişe buyurduğu amel de budur. Çok kötü bir amel; anlattığını yapmamak, bildiğini uygulamamak, Allah'tan korkmayıp birilerine hoş görünmek, cehennemi bir amele tercih etmek, gerçekten çok kötü bir amel.

Samimi ibadetler, fani ortaklar ve manevi kirlerle doludur. O hâlde ibadetleri saflaştırıp yüce mertebeye ulaştırmadaki sır, samimiliktir. Samimiyet olmadan işlenen amel, kula hiçbir fayda sağlamayacaktır. Nitekim dinin imandan sonra en mühim emri olan namaz ibadetinin bile samimiyet şartına riayet etmeden kılanlar, Rabbimizin şu ayetlerinin muhatabıdırlar: **"Din gününü yalanlayanı gördün mü? İşte o, yetimi itip kakar. Yoksulu doyurmayı teşvik etmez. Şu namaz kılanların vay haline! Onlar, namazlarından gafildirler. Onlar, gösteriş yaparlar. Ve onlar, en küçük bir yardımı da engellerler."** (Maun). Ayetlerdeki hitap, çok dehşetli. Namaz kıldığı hâlde gereğince amel etmeyenler, gösteriş peşinde koşanlar, *"Vay şu da namaz kılıyor."* desinler diye namaz kılanlar... O kişileri; faizden, gıybetten, yalandan, şirkten kurtarmadığı, arındırmadığı, kendilerine getirmediği namazlar boşa gidecektir. Çünkü Rabbimiz, boş yere tehdit etmiyor.

Rabbimiz, namazlarda samimiyet, ciddiyet istiyor. Allah'ın yasaklarına riayet edilmeden kılınan namazlar, sadece şeytanı sevindirecektir. Adam namaz kılarken aklında *"Kimi kandırabilirim, kimin malını çalabilirim, işimi nasıl geliştirir, çok para kazanırım, hangi bankadan kredi çekebilirim?"* şeklindeki düşünceler varsa o namaz, ona ateş olarak dönecektir. Samimiyetsiz namazlara, ahirette karşılık elbette hüsran olacaktır. Nereden biliyoruz bunu? Rabbimizin şu ayetlerinden: **"Onlar, suçlulara sorarlar: 'Sizi Sakar cehennemine sürükleyen nedir?' Suçlular, şöyle cevap verirler: Biz, namaz kılanlardan değildik."** (Müddessir, 40-43).

"Onlardan sonra öyle bir nesil geldi ki namazı terk ettiler, heva ve heveslerine uydular. Onlar, bu taşkınlıklarının cezasını yakında göreceklerdir. Fakat tövbe edip iman eden ve salih amel işleyen bunun dışındadır." (Meryem, 59-60). Rabbimiz, kimin kurtulacağını ve kimin kurtulamayacağını açık ve net bir şekilde bildirmiştir. İman edenler, gereğini yapar; iman etmeyenlerse bedel öder.

Zekât konusunda da insanlar maalesef görevlerini tam olarak yerine getirmemekteler çünkü zekât verseler fakir insanlar kesinlikle olmazdı. Zenginler, para verirken her zaman en alt seviyeden veya kafalarına göre vermekteler. Burada da İslami kurallara uyulmamaktadır.

Rabbimiz, ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır!"** (Bakara, 177).

Samimiyet, mal biriktirmek değil; o malı, parayı Allah için harcamaktır. Rabbimiz, *"Siz verdikçe ben malınızı artıracağım."* diyor, hiçbir zaman vermekten korkmamalıyız. Allah, yaptıklarımızdan haberdardır.

Dünyalık yaşamda nasıl samimi ve ciddi oluyorsak ahiret azığımız olan ibadetleri, Allah'ın emirlerini de ciddiye almalıyız. En önemlisi de budur. Çocuklarımız, üniversite sınavına girmek için gece ve gündüz ders çalışıyorlar, bir yerlere gelmek için. Yani dünyada iyi bir makam ve mevkiye sahip olmak için gecelerini gündüzlerine katıyorlar, biraz daha iyi bir makam ve dünyalık için. Fakat ahiretteki makam, hiç umurlarında değil birçoğunun. Hâlbuki dünya makamı bitecek, ahiret makamı ise bitmeyecek. O yüzden ahiretteki makamımız için çalışmalıyız. Anne ve babalar, ahiret azığı olan ibadetleri hem kendileri tam öğrenip yapma gayretinde olmalı hem de çocuklarını Allah'a itaat eden, emirlerini tam yapıp ibadetlerini de eksiksiz yerine getirmeleri için mücadele eden bireyler olmalı. Gerçek kazanç, gerçek kurtuluş da budur işte. Herkes, bunun için çalışmalı ve çabalamalı. Rabbim bizleri, ibadetlerini tam yapıp azığını da tam dolduranlardan eylesin. Âmin.

Dosya:
"Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz"

İlahi Esinti

Rüveyde Bera PALA

Her zaman güneş doğmaz. Gün gelir öyle bir doğuş yaşanır ki semada, güneş dahi kıskanır onun aydınlığını. Yeryüzüne inişi, en şiddetli yoklukları bile mümeyyiz kılar. Alevler onun nuruyla harını yutar ve kâinat, onun gelişiyle müjdelerin en büyüğüne mazhar olur. İşte o kutlu doğuş, hilalin doğuşudur.

Bütün aydınlıkları avuçlarında tutan hilal, işte tüm bunlardan beri olmak için sergiler kendini Müslümanlara. Kapılarını açar sonuna kadar; yüreklere ışık tutmak, diriltmek, hayatın akışını tersine döndürmek için.

Kuytularda yaşamayı sever insanlık. Kendisini sessizliğe kurban etmeyi, kapılar her kapandığında buhrana yönelmeyi, umutsuzluğunun köhne bulutlarında yavaş yavaş ölmeyi, seyircisi olduğu dünyaya her fırsatta meyletmeyi, korkularına teslim olup susmayı, ruhunu çekip çıkaracak felah duvarlarına dikenli teller döşemeyi, şüphelerinin zindanına düşüp cahilliğin eyaletlerinde hapsolmayı sever. Hulasa insan, kalbini evirip çeviren *ilahı* unutarak nefes alacağını, yolların engelsiz bir şekilde önüne serileceğini sanarak ömrünü incecik bir ipe bağlar. Sonra bu iple hem ölür hem öldürür. Yaşamayı ve yaşatmayı kendisine vadeden o sağlam ipe sırt dönüp ölümün pençesine bırakır, hayatının tüm kördüğümlerini. Ardından eline verilmeyenleri, kendisinden esirgenen fırsatları sayar bir bir. Fakat kendi çukurunu, kendi eliyle kazdığını bilmez, bilse de söyleyemez. *Nefsinin hengâmesinde kaybolur.*

Bütün aydınlıkları avuçlarında tutan *hilal*, işte tüm bunlardan beri olmak için sergiler kendini Müslümanlara. Kapılarını açar sonuna kadar; yüreklere ışık tutmak, diriltmek, hayatın akışını tersine döndürmek için. Akılları sorgulatır bazen, kökten değiştirir bazı şeyleri. Bir yandan yok eder bir yandan var... Mahyalara dek uzanır arzular. *İmanı tazeler, ayetleri yaşatır, Aksa'yı anımsatır.* Sokaklara kadar iner sevinçli yürekler. Birleşir, *bir olanın* halkasında seyreyler kardeşliğin narin esintisini.

Yeri ve göğü birleştirenin rahmetiyle ayaktadır mahlukat. Bu yüzden mağfiret edilmenin ayırdındadır ve bu yüzden temizlenmeyi en çok bu vakitlerde temenni eder. Aklanmanın yollarını arar. *Şaban*ın yükünü atar üzerinden ve koşar adım ilerler *şevval*e. Mübarek saatlerin rengini hisseder. Toprağın kokusu daha da canlıdır artık.

Adımlar, Resul'e (sas) uymuştur, fesadı yok eden ameller üzere yaşanır hayat, kısa bir süre. Çocukça hayaller bir köşeye atılıp şecaat işlenir gönüllere. Siyah inciye yönelen yüzler çoğalmış, rabbani havayı solumaya koyulmuştur canlılar. Akşamüzeri ötüşen kuşlar, sürüyle uçarlar minarelerin etrafında. Bir müjdeyi haykırmakta, sedaların en muştulusunu çağırmaktadırlar. Gözler, k*erim kelam* için açılacaktır yalnızca. Kulaklar salt emirleri duyacak, bedenler harama sırt dönecektir. *Her yürüyüş* cennete bir adım daha yaklaştıracak ve *her susuş*, beyaz bir güvercin konduracaktır omuzlara.

Yükünü hafifleten bir teslimiyete bürünecektir zaman. Selam üzere akacaktır yüreklere, kandillerinde umut taşıyan o ramazan.

Rüşvet, Filistin'de Toprak Sahibi Olmak İçin Geçmez Akçedir

Ahmet Zeki İZGÖER

Sözlükte "haksız çıkar sağlamak için verilen ödül, ücret veya bedel" anlamında kullanılan rüşvet, terminolojik olarak görevi veya nüfuzu kötüye kullanarak sağlanan haksız kazancı ifade eder.

Yahudilerin Hz. Peygamber (s.a.v.) döneminde vergi memuru olarak Hayber'e gönderilen Abdullah b. Revâha'dan vergiyi az alması için kadınlarının ziynet eşyalarını vermeyi rüşvet olarak teklif ettiklerini, ancak bu tekliflerinin kabul edilmediğini biliyoruz[1]. Bizde güzel bir atasözü vardır: "Huylu huyundan vazgeçmez" derler. İslâm'ın ilk devirlerinden itibaren rüşvetle yaşamayı kendilerine hayat tarzı edinen Yahudiler, Osmanlı'nın son dönemlerinde de bu kötü karakterlerinden vazgeçmemişlerdir.

Bulanık suda balık avlamayı seven bir millet olarak tanıdığımız Yahudiler, Filistin'de toprak sahibi olabilmek için, pek çok yol denemişlerdir. Tehdit, şantaj, borçlandırma siyaseti gibi önemli teşebbüslerinin yanı sıra, en önemli taktiklerinden biri de rüşvet olmuştur. Çünkü onlara göre paranın açamayacağı kapı yoktur ve sonuca giden her yol mubahtır.

Bulanık suda balık avlamayı seven bir millet olarak tanıdığımız Yahudiler, Filistin'de toprak sahibi olabilmek için pek çok yol denemişlerdir. Tehdit, şantaj, borçlandırma siyaseti gibi önemli teşebbüslerinin yanı sıra en önemli taktiklerinden biri de rüşvet olmuştur. Çünkü onlara göre paranın açamayacağı kapı yoktur ve sonuca giden her yol mübahtır.

Bu söylediklerimiz bir iddia değil, aksine belgelerle ortaya konmuş gerçeklerdir. Konuyla ilgili olarak Osmanlı arşivlerinde birçok doküman bulunmaktadır. Aşağıda bu belgelerden üçünün özeti ve birinin de sadeleştirilmiş şekli ve görüntüsü bulunmaktadır.

Belgeler

İlk Belge: 9 Mayıs 1880 tarihini taşıyan vesika, Sultan II. Abdülhamid'in padişahlığı dönemine denk gelmektedir. Belge ana hatlarıyla Mösyö Olbefend'in **belirli bir meblağ karşılığında** Avrupa'dan gelecek göçmenler için Şam'da bulunan Belka topraklarında büyük bir arazi üzerinde özerk bir Yahudi kolonisi kurulması teklifini ihtiva ediyor. Bu teklifi Osmanlı idarecileri "Osmanlı Hükümeti içinde ayrı bir hükümet" şeklinde telâkki ederek ve birçok sakıncalar ileri sürerek kabul etmemişlerdir[2].

İkinci Belge: Bu belgenin tarihi 4 Nisan

1 Saffet Köse, "Rüşvet", *DİA*, c. XXXV, İstanbul 2007, s. 303.

2 BOA, Y. A. RES, 5/58.

Theodor Herzl

1881'dir. Belgede Yahudilere Filistin'de toprak verilmesi karşılığında Osmanlı Devleti'ne malî bakımdan yardımcı olunacağına dair Newlinsky tarafından yapılan teklif yer almaktadır. Newlinsky, teklifinde açıkça Osmanlı maliyesinin selâmete çıkabilmesinin tek şartını Musevi sermayedarların yardımına bağlamıştır. Teklif kabul edildiği takdirde Osmanlılar, hem dünyanın en büyük sermayedarlarının **nakdî yardımlar**ına kavuşmuş hem de Avrupa'da Musevilerin kontrolünde bulunan en büyük gazetelerin manevî desteklerini elde etmiş olacaklardı. Osmanlı bu izni vermediği takdirde Yahudiler maksatlarına başka vasıtaları devreye sokarak ulaşacaklardı[3].

Üçüncü Belge: 30 Nisan 1899 tarihli bu belgede meşhur Siyonist lider Theodore Herzl'ın Filistin'de bir Yahudi devleti (kendi tabiriyle sığınak merkezi) kurulması karşılığında **Osmanlı'nın bütün borçlarının ödeneceği** ifade edilmektedir[4]. Bu belgeyi doğrulayacak nitelikte Sultan II. Abdülhamid'in Mâbeyn başkâtipliğini yapmış olan Tahsin Paşa hatıralarında konuyla ilgili şu ifadelere yer vermiştir:

"Osmanlı ülkesinde bir Yahudi yurdu kurmak fikri öteden beri Siyonist dünyanın en büyük gayelerinden biriydi. Siyonistler bu gayeye ulaşmak için birkaç kez faaliyete geçmişlerse de hiçbirinde başarılı olamamışlardı. Her defasında Sultan Hamid bu yeni hadise ve oluşumun maksat ve neticesinden şüpheye düşerek işi geçiştirmişti. Bir ara İstanbul'a Avusturya Musevilerinden ve Siyonist liderlerinden birisi geldi. Tercüman Münir Paşa'yla görüşerek Kudüs'te bir Musevi yurdu kurulması için izin istedi. Bu başvuru Siyonistler adına yapılıyor ve işin arkasında meşhur bankerlerden Rothschild bulunuyordu. Talebin aslı şuydu: Filistin'de Osmanlı Hükümeti'nin uygun göreceği bir yerde Musevi köyleri kurulacak, hükümet arzu edersе bu köylerde Müslüman evleri de bulunacaktı. Yabancı ülkelerden bu köylere gelecek olan Yahudiler, Osmanlı Devleti'nin kanun ve nizamlarına bağlı olacaklardı. Buna karşılık Yahudiler Osmanlı Hükümeti'ne Avrupalı devletlere olan borçlarını ödeme meselesinde yardımcı olup kolaylık göstereceklerdi. Hatta bunun için yazılı ve sağlam güvence de vereceklerdi.

Gerek bu Viyanalı Musevi'nin şahsen sahip olduğu önem ve gerek borçların ödenmesiyle ilgili teklifteki ciddiyet sebebiyle meseleyi Padişah'a arz ettik. Bir Cuma selâmlığından sonra Hünkâr, o Musevi'yi kabul etti. Viyanalı Siyonist meseleyi detayıyla Sultan Hamid'e izah etti. Fakat Sultan Hamid bunda bir takım mahzurlar gördü. Filistin bölgesi zaten mübarek makamlar dolayısıyla siyasî ihtiraslara sahne olmaktaydı. Her yıl kilise ve ayin işleri münasebetiyle türlü türlü anlaşmazlıklar çıkıyor, bu meseleden dolayı hükümetin sürekli başı ağrıyordu. Buna bir de Yahudi meselesini eklemek Hünkâr'ın hoşuna gitmedi. Viyanalı Siyonist bir sonuç elde edemeyerek ülkesine döndü[5]".

Tahsin Paşa'nın "Viyanalı Musevi" dediği şahıs Theodor Herzl'dır.

14 Nisan 1902 tarihli bir başka arşiv belgesinde Sultan II. Abdülhamid'i yumuşatmak için Herzl'ın Hamidiye Hicaz Demiryolu'na yapmak istediği nakdî yardımla ilgili gönderdiği 200 liralık çek Osmanlı makamları tarafından kabul edilmeyerek kendisine iade edilmiştir[6].

Arşiv kayıtlarında aynı minvalde başka belgeler de mevcuttur.

Rüşvette Sınır Yok

Yukarıdaki teklifleri devam ettirici nitelikteki 5 Ocak 1912 tarihli bir belge, Yahudilerin rüş-

3 BOA, Y. PRK. TKM, 38/51.

4 Geniş bilgi için bkz. Ahmet Zeki İzgöer, "Filistin'de Yahudi Bölgesi Kurulması Karşılığında Theodore Herzl'ın Sultan II. Abdülhamid'e Teklifi", *Bir Hilâl Uğruna*, DBY Yayınları, İstanbul 2016, s. 245-251.

5 Tahsin Paşa, *Yıldız Hatıraları*, Yayına Haz: Ahmet Zeki İzgöer, İz Yayıncılık, İstanbul 2015, s. 135-136.

6 BOA, Y. MTV, 228/30.

vet vererek yurt edinme tekliflerini birkaç kez değil, çok defalar ısrarla tekrar ettiklerini gözler önüne sermektedir. Sultan II. Abdülhamid'den yüz bulamayınca bu kez, Sultan Mehmed Reşad'ın kapısını çalmışlar, ondan medet ummuşlardır. Ancak bu şahsiyetsiz ve insanlıktan nasibini alamamışların elleri yine boş kalacak, sonuç değişmeyecektir.

Biraz sonra Osmanlıcadan sadeleştirmesini sunacağımız mektup Amerikalı Musevi Frederick Lewis'e aittir. Lewis, Osmanlı Hariciyesi'ne gönderdiği mektubunda Filistin topraklarında kurulacak bir özerk Yahudi Devleti karşılığında Osmanlı Devleti'ni, dünyanın en zengin ve güçlü devletleri arasına çıkarabileceklerini ve hiçbir millet veya uluslararası hiçbir ittifaktan korkmayan, dünyanın en mükemmel donanmalarından ve en zengin hazinelerinden birine sahip bir devlet haline getirebileceklerini iddia etmiştir. Teklifi görüyor musunuz? Ne kadar müthiş ve göz kamaştırıcı!

Söz konusu mektubun çevirisi şöyledir:

Bâbıâli
Nezaret-i Hariciye
Umûr-ı Siyasiye Müdüriyet-i Umumiyesi
Tercüme Şubesi

Padişah Hazretleri'nin yüksek huzuruna,

Amerika'da bulunan Saint Louis şehrinde Bydel sokağında 2001 numaralı evde oturan Frederick Lewis imzasıyla takdim edilen yazının çevirisidir.

"Acizleri içinde bulunulan hal ve durumun vahametini göz önünde bulundurarak aşağıdaki hususları yüksek huzurlarınıza arza ve bildirmeye cesaret ettim.

Osmanlı Devleti'ne karşı sözde medeni olan Avrupa milletlerinin izlediği tavır ve hareket herkes tarafından bilindiğinden halen İtalya'nın Trablusgarp'taki ve Rusya'nın İran'daki takip ettikleri yol da bu milletlerin Osmanlı Devleti'ne karşı gelecekte daha iyi bir siyaset izlemeyeceklerini ima ediyor. Özetle söylemem gerekirse, bugün şahit olduğumuz belirtiler Avrupa milletleri arasında Hıristiyan olmayan bütün milletlerin özgürlük ve bağımsızlıklarına karşı genel anlamıyla hainice bir tertip kurulmuş olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla bu konuda Zat-ı Şahanelerince acilen bir çareye teşebbüs edilmelidir.

Osmanlı askerlerinin dünyada en iyi değil ise bile en iyi askerlerden bulunduğu herkes tarafından kabul ediliyorsa da halen şanla dolu zaferleri üzülerek belirteyim ki en cesur milletler değil, belki de en zengin olanlar kazanırlar.

Şevketli Sultanım!

Aşağıda arzına çalışacağım bir teklifin tarafınızca lütfen kabul buyurulmasını temenni ederim:

Osmanlı Devleti'nin çektiği sıkıntı, ülkenin gelir kaynaklarının lâyık olduğu derecede ilerleme kaydedecek şekilde kullanılamamasından ileri geliyor. Osmanlı'nın bugün muhtaç olduğu bir şey varsa o da sanayide üretim yapılması ve bir de maliye işlerinde ihtisas sahibi olan kimselerin bulunmasıdır. Bu özellikteki insanlar dünyada ancak Museviler içinde bulunabilir.

Avrupa ile Amerika'nın içinde bulunduğu bugünkü durumu ve kazandığı yüksek mevki, sadece Musevilerin himmetiyle meydana gelmiştir. Musevilerin Osmanlı Devleti'ne de aynı hizmetleri yerine getirmemeleri için ortada bir sebep yoktur. **Museviler, Osmanlı Devleti'ni dünyanın en zengin ve kuvvetli devletleri arasına yükseltebilirler ve Osmanlı Devleti'ni hiçbir millet veya uluslararası ittifaktan korkmayan ve dünyanın en mükemmel donanmalarından ve en zengin hazinelerinden birine sahip bir devlet haline getirebilirler.** Bu sebeple âcizane yaptığım teklif şundan ibarettir:

Filistin topraklarını Musevilere Osmanlı Hükümeti'nin hâkimiyeti altında özerk bir bölgeden meydana gelen bir vatan olmak üzere iade ediniz ve onların orada kendi hallerinde rahatça yaşamalarına izin veriniz.

Gelecek, dirayet ve basiretinizin ne kadar isabet ettiğini gösterecektir. Museviler sanat ve sanayide, bilimde, ticarette, siyasette ve özellikle ticarî muamelelerde uzman ve becerikli kimselerdir. Onlar her nerede özgürlük ve eşitçe muameleye nail olmuşlarsa vatan sevgilerini yerel halktan daha çok göstermişlerdir. Museviler, bu durumda şayet kendi ecdatlarının yani Hz. Musa, Hz. İbrahim, Hz. İshak ve Hz. Yakup'un (aleyhisselâm) ülkesine yerleşmek müsaadesine kavuşurlarsa neler yapmazlar?

Sultan Hazretleri,

Osmanlı Devleti'nin gelecekteki gelişmesi ve ilerlemesi kardeşlik, İsrailiye ve İsmailiye'nin meydana gelmesinde olduğunun arzıyla sözümü tamamlıyorum. Bu konudaki nihai karar padişah hazretlerinindir".

5 Ocak 1912
(BOA, HR-TO, 594/13)

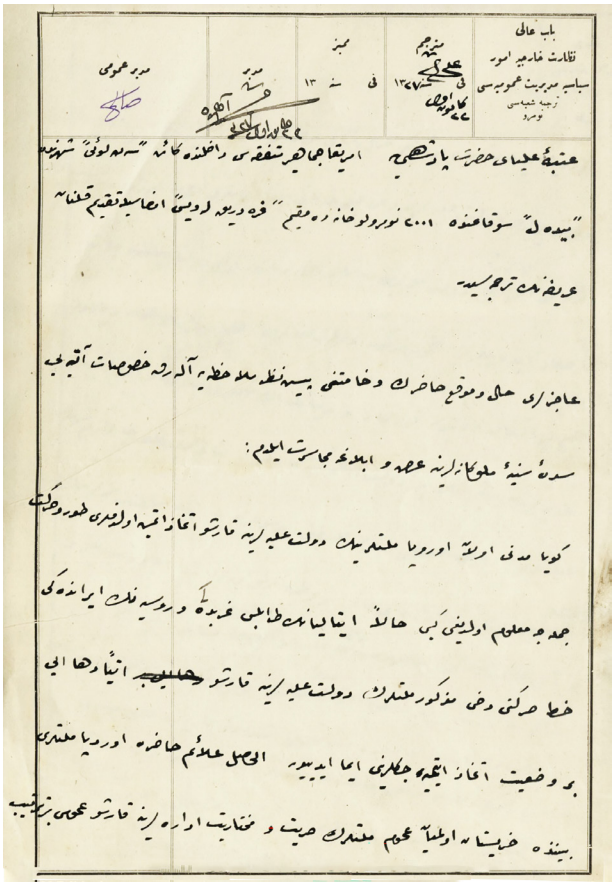

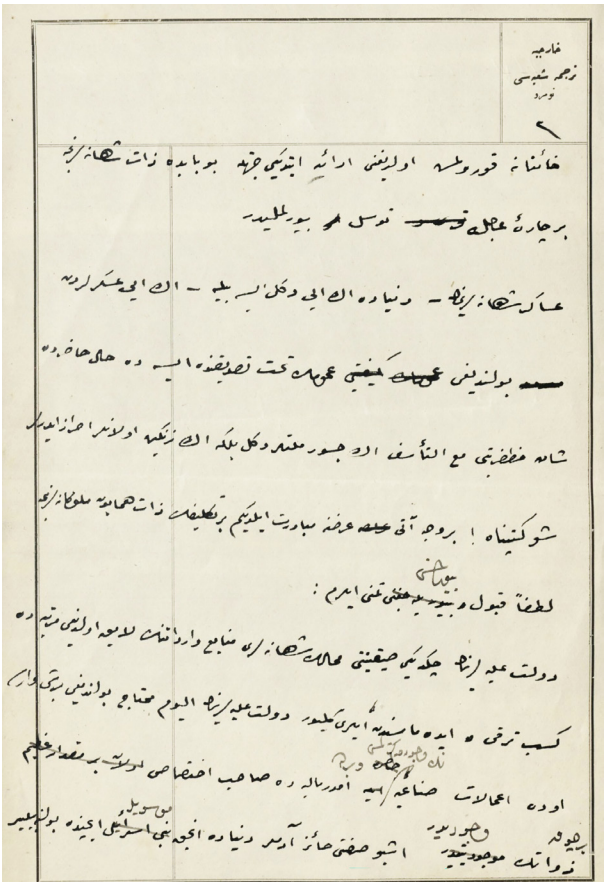

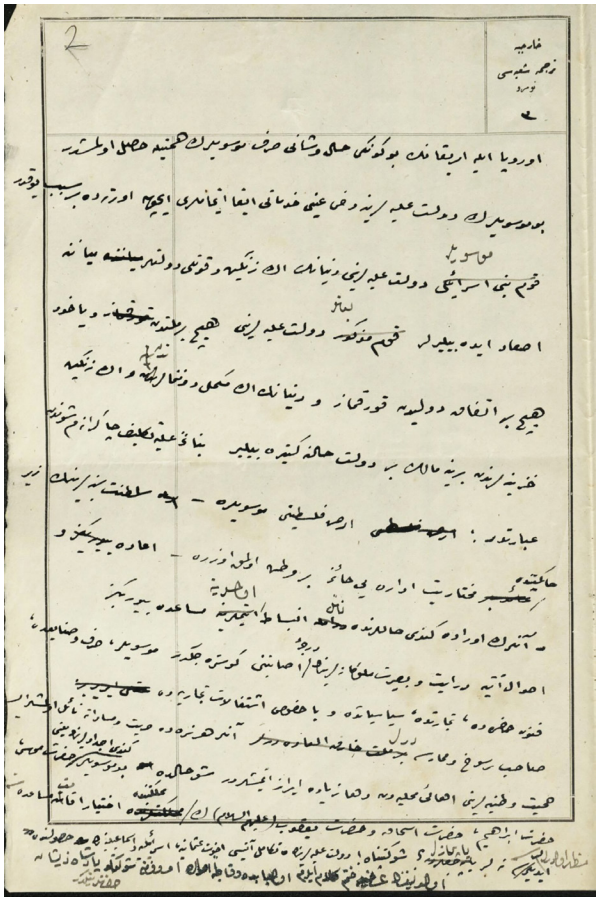

Filistin'de bir özerk Yahudi devleti kurulması karşılığında Osmanlı'yı dünyanın en zengin ve güçlü devleti yapacaklarına dair Frederick Lewis'in teklifi

(BOA, HR-TO, 594/13)

Sonuç

Sadece birkaç örnek belgeyle yetindiğimiz rüşvet kaynaklı bu teklifler, Yahudilerin ne denli şer, karanlık, korkak, sefil, sefih, alçak, çıkarcı, sahtekâr, yüzsüz, hilekâr... bir millet olduğunun açık delilleridir. Ancak şunu da kabul etmek gerekir ki bu teklifler, onların meseleye ne kadar kararlı ve inatçı bir şekilde yaklaştıklarını, birlikte hareket ettiklerini ve meselenin peşini bırakmadıklarını gösteriyor. Söz buraya gelmişken: *"Acaba bizim de İslâmiyet'i yaşama ve yaşatma hususunda benzer gayret ve çabalarımız, peşini bırakmadığımız ve ısrarla savunduğumuz meselelerimiz var mı?"* diye sormadan geçemiyoruz.

Rüşvet verecek kadar alçalıp küçülmek Yahudilerin en büyük özelliklerinden biri. Yüzyıllarca ekmeğini yedikleri, havasını teneffüs ettikleri, başları her sıkıştığında rahatça sığındıkları, malları ve ırzlarıyla güven içinde bulundukları, ticaretlerini serbestçe yaptıkları, kendilerine ait sağlık ve eğitim kurumlarını işlettikleri, dinî ve hayrî müesseselerine kimsenin karışmadığı Osmanlı ülkesinde özgür ve asude bir hayat sürdükten sonra siyasî ihtiraslara kapılıp Siyonizm adına pervasızca rüşvet teklifinde bulunabilmek nasıl bir psikolojidir? İnsanda biraz utanma, sıkılma, ar ve hicap duygusu olmaz mı? Yüzyıllarca Osmanlı yönetimi ve Müslüman halkın "ehl-i kitap" diye tanıyıp benimsediği, içine soktuğu, insan olarak değer verdiği, devlet dairelerinde en üst makamlara getirdiği, Hıristiyan dünyaya karşı koruduğu, soyunun ve dininin devamını sağladığı azgın, yoldan çıkmış, hoyrat ve bencil bu millette neden vefakârlık, fedakârlık, insanlık, adalet ve merhamet duygularının zerresi yoktur?

Ey Yahudiler! Kutsal kabul ettiğiniz kitabınız ve değerleriniz size rüşvet vermeyi mi emrediyor? Yine, sahibi olmakla övündüğünüz kutsallarınız günümüzde insanlık onur ve şerefini ayaklar altına alan, uluslararası antlaşmaları hiçe sayan, toplu katliam ve soykırımlarla dünyanın gözünün içine baka baka Gazze'de kadınları, çocukları, sivilleri öldürmenizi mi öğütlüyor? Savaş hukukunu hiçe sayarak masumların kanlarını akıtmanızı mı söylüyor? Şayet öyleyse bu durumda siz şeytanın dostlarısınız. Çünkü sadece şeytan ve onun dostları kötülükten yanadır.

Biz ise yüzyıllardır size neden insanca muamele ettik; neden adaletli, merhametli ve insaflı davrandık biliyor musunuz? Sebebi gayet basit: Çünkü doğru yolda olan, üstün bir ahlâk ve medeniyete sahip bulunan, mükemmel ve kusursuz bir dünya görüşünün temsilcileri olan biziz de ondan. Bunun için Allah'a ne kadar şükretsek azdır.

Ebedî olan ahiret yurdunun mutlu ve bahtiyar sakinleri, ancak doğruluk ve adaletten ayrılmayanlar olacaktır.

Yusuf Olmak - IV

-Yusuf bin Yakub bin İshak bin İbrahim (as)-

Yasin TEKİN

10. Hayat Akışına Müşavere Pusulası

İnsan, yalnız geldiği ve yalnız terk edeceği bu dünyada, ihtiyaçlarını tek başına göremeyecek kadar aciz, bir o kadar da muhtaç bir varlıktır. İnsanın açlık, susuzluk, barınma, giyim gibi maddi ihtiyaçları olduğu kadar; sevgi, mutluluk, güven gibi soyut ihtiyaçları da vardır. Malumdur ki karmaşık yapıya sahip insanın, sadece bu tür ihtiyaçlarının giderilmesi, ona kâfi gelmeyecektir. İlahi hikmet gereği; hayatı boyunca dünya, ona; o, bu dünyaya müşküller aktaracaktır. Ancak onun bu dünyada varlığını sağlıklı sürdürebilmesinin yolu da karşılaşacağı müşkülleri çözüme kavuşturmuş olarak yaşamına devam etmesinden geçmektedir.

İnsanın çaresizliği burada da gün yüzüne çıkar, dolayısıyla sorunlarının çözümü için bir başkasına ihtiyaç duyar. Esasen muhtaçlığın yönlendirdiği bu talep, yadırganacak bir davranış olmaktan öte; hava, su ve ekmek gibi temel ihtiyaçtır. Eğer problem sahibi; ukala, kibirli ve modern ideolojinin empoze ettiği bireysel yaşama mahkûm bir fert ise sorunlarını kendi başına veya liyakatsiz, güvenilmez, zanlarıyla hareket eden birileri ile çözüm yoluna gidecektir. Elbette bu yöntem ve türevleri, problemin çözümünden ziyade, bireyi açmazlara sürükleyecektir. Eğer ivedi çözüm yolu bulunmaz ise kişinin enkaza dönüşmesi, işten bile değildir.

Allah resulünün (sav) üstün vasıflara sahip olması dahi onu, danışmaktan (müşavereden) asla alıkoymamıştır. Hakkında nas (kesin hüküm) bulunmayan konularda çevresiyle istişare eder, sıklıkla sahabesinin görüşleriyle de hareket ederdi. Bilinmelidir ki müşavere, sorun sahibinin sorununu çözmekle kalmaz, toplumun üzerinde birikmeye meyyal stresi aldığı gibi, müşavere edilen kişiyi de onurlandırarak arada muhabbetin doğmasına yönelik birçok hikmetli içerik de barındırır.

"Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın. Şayet kaba, katı yürekli olsaydın, şüphesiz etrafından dağılıp giderlerdi. Şu hâlde onları affet, bağışlanmaları için dua et, (umuma ait) işlerde onlarla istişare et, onlara danış. Artık kararını verdiğin zaman da Allah'a tevekkül et, ona dayanıp güven. Çünkü Allah, tevekkül edenleri, kendisine sığınanları sever." (Ali İmran-159). Eğer müşaverede en sağlıklı ve en doğru sonuç elde edilmek niyetiyle hareket ediliyorsa muhakkak ön koşul olarak güvenilir, rüsuh ve liyakat sahibi kişi ya da kişilerle sorunu paylaşmak, yerinde olacaktır. Çünkü müşaverenin, mahrem yönü vardır. Mahrem olan

ise müşavere katılanlarına bir emanettir. Müşaverenin içeriğine, ölçülerine göre hareket, çıkan sonucu sebat ve tevekkül ikilisiyle yürütmek demektir. Bu eylem, aynı zamanda bir kapı aralamaktır (içtihat etmektir).

"Onlar, Rablerinin davetini kabul ederler ve namazı dosdoğru kılarlar. Onların işleri de kendi aralarında bir istişare iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan, Allah yolunda harcarlar." (Şura-38). Allah resulü (sav), Muaz Bin Cebel'i (ra) Yemen'e elçi olarak atadıktan kısa bir süre sonra aralarında geçen diyalog, Müslümanlar için mihenk özelliği taşımaktadır. Bu iki mümtaz şahsın aralarında geçen diyalog; müşavere ve içtihadın içerikleri, birbirlerine girift geçişleri ve tanımlamaları hakkında Müslümanların tahayyül ve mefkûrelerine dinamizm katmıştır. Mübarek bu ikilinin ayak üstü kısa süreliğine ettikleri fikir teatileri; yaklaşık on beş asırdır Müslümanların sorunlarının çözümü için en bereketli model olmuş ve hayatlarına en sağlıklı ivmeyi kazandırmıştır.

İnsanın çaresizliği burada da gün yüzüne çıkar, dolayısıyla sorunlarının çözümü için bir başkasına ihtiyaç duyar. Esasen muhtaçlığın yönlendirdiği bu talep, yadırganacak bir davranış olmaktan öte; hava, su ve ekmek gibi temel ihtiyaçtır. Eğer problem sahibi; ukala, kibirli ve modern ideolojinin empoze ettiği bireysel yaşama mahkûm bir fert ise sorunlarını kendi başına veya liyakatsiz, güvenilmez, zanlarıyla hareket eden birileri ile çözüm yoluna gidecektir.

Hz. Yusuf'un (as) gördüğü rüyayı babasıyla (Hz. Yakup as) paylaşması, müşaverenin önemine farklı bir boyut katmıştır. Çünkü temyiz yaşında bir çocukken onun (as) içerisinde bulunduğu ve etkisinde kaldığı olağanüstü durum, dikkat çekici ve etkileyicidir. Daha önemlisi ise o yaşta, sorununu anlatacağı kişiyi seçebilecek, verilen öğüde kulak verip sebat edebilecek ve iradesini ortaya koyabilecek karakterinin bulunması, onun (as) müşavere eğitimi aldığının işaretidir. (Yusuf 4-6)

Bazı mihrakların *"İçtihat kapısı kapalıdır ve kapalı tutulmalıdır, öncelikli sorunlar vardır, çözülmeleri daha evladır."* söylemleri ile direkt olarak hedef aldıkları, İslam'ın dolayısıyla Müslümanların müşavere kurumudur. Bu kesimler, milleti aptal yerine koyarak oluşturdukları sahte algının meydana getirdiği görüşleriyle içtihat etmiş de olmuyorlar mıdır? Kast içeren bu algının, müşavere kurumuna vurduğu darbe ile ancak alık ve histerik fertlerden oluşan, kukla bir toplum modeli oluşturulabilir. Oysaki Müslümanların kadim inanç ve geleneği olan müşavere, Müslümanların sorunlarını çözer, birbirlerine muhabbet, güven ve sadakatin verdiği idrakle sıkı sıkıya kenetlenmiş bir ümmet olmalarını da sağlar. Ümmet bilinciyle oluşacak bu toplum, yek vücut ve koordineli hareket etme özelliğine sahip olacak, kâfirlere de korku salacaktır.

"Evet, (ey müminler) siz onların kalplerine Allah (korkusun)dan da daha şiddetli bir korku salarsınız çünkü onlar hakikati kavramaktan aciz bir topluluktur." (Haşr-13)

11. Keşf Vasfının Birtakım Hakikatleri Aralaması

"Biz, her şeyi bir ölçüye göre yarattık." (Kamer -49) İnsanda var olan önemli hususiyetlerden birisi de bilinmeyene meylidir. *"Merak"* kavramıyla temellendirilen bu eğilim; onu, kendisinin bilmediği lakin biri ya da birilerinin gizlediği bir şeyi öğrenmeye sevk eder. Bu yöneliş, insanın duyu ve sezgilerinin gelişmesinin yanında ona, tecrübe de kazandırır. Ancak merak meylinin hamleleri ile ulaştığı bazı veriler, onun hayrına olmayacaktır. Tecessüs ile elde edilen, imtihanın hikmetiyle sırlı tutulan ve uzak durulması gereken bilgiler örnek verilebilir. Âdem (as) ve eşinin cennetten kovulmasına neden olan eğilimleri ile Harut ve Marut'un, Babil'e gönderilişinin hikmeti, en açık delillerdendir.

"Onlar, boş şeylerden yüz çevirirler."

(Mü'minun-3) İnsan, meraklı bir varlıktır. İlahi irade, yarattığı insanın temayüllerinden bu yönüne de vurgu yaparak göğü, arzı, içerisinde bulunduğu varlık âlemini, aralarındaki iletişimi, varlığının bu iletişime katkısını ince ince gözlemlemesini ister. Çünkü erişebileceği mikro ve makro düzeydeki makul ve makbul her bilgi; tefekkürü, tefekkürse kevni âlemin sarsılmaz bir hesap üzere yaratıldığına ve boş yere yaratılmadığına götürecektir. Neticede müşahedesi, kendi varlığının sınırlarının çizildiğini ve külli iradenin gücünü ona gösterecektir. Elbette ihlaslı niyetin sürüklediği nihayet; gözlemleyen, tefekkür eden kalbin şehadetiyle bedenin secdeyle buluşması ve kulun, Allah (cc) karşısında aldığı şekil olacaktır.

Bazen merak dürtüsü, bazı etmenlerin tahrikiyle eyleme geçirilir. Lakin tahrikle önü açılarak eyleme geçirilen merak temayülünün, hedeflediği bilinmezliği en azından kendisi için aşikâr kılması; ancak zorlu ve kurallarla örülü yolda, sebat etmesiyle ulaşabilme ihtimalini ortaya çıkarabilir. İçerisinde İmanın olmadığı kalbe sahip bazı insanların merak itkileriyle didinip, uğraşarak ulaştıkları Sünnetullah'a dair veriler, onların maddi dünyasına şenlik getirebilir. Oysa imanlı ve akıl eden bir kalp için bu veriler, deliller ve ibretler içeren ayetlerdir. Dolayısıyla her vasfına imanıyla muvazene kazandıran mümin; merak vasfına, bu vasfın yöneliş ve sınırlarına da denge kazandırmak zorundadır.

"O ki; göklerin ve yerin mülkü onundur. Çocuk edinmemiştir, mülkte ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş ve bir ölçüyle takdir etmiştir." (Furkan-2).

Peygamberlerin seçkinliği, üzerlerindeki donanımları ile ulaştıkları feraset ve basiretlerini diğer insanlardan ayırır, onları ayrıcalıklı bir yere koyar. Peygamberlerin rütbe ve yükümlülükleri gereği, zaman zaman gayb perdesi aralanır, onlara gerekli bilgi ve görüntüler arz edilir. Onlar edindikleri bu verilerle, bulundukları toplumları tedricen inşa ve ihya çabasına girerler (İsra-1). **"Ben, Allah tarafından sizin bilmeyeceğiniz (nice) şeyleri de biliyorum."** (Yusuf-86).

12. Onur ve zarafet içeren bir miras:

Ağızların tadını kaçıran ve hazırlıklı olmayı gerekli kılan ölümün hakikati, her insanda farklı farklı arayışlara neden olur. İnsanın değer yargıları veya inanç sistemi; ona kaçınılmaz bu son için çeşitli anlamlar yükleyerek yönlendirmelerde bulunur. Yaşlılık, hastalık, kimsesizlik ve depresif hâli kişiyi, ölüm konusunda kontrol dışı davranışlara da sürükleyebilir. Öyle ki insanın yaşam ve duygu koşulları ölümü; kimi zaman kaçınılması ve asla hatırlanmaması gereken bir unsur olarak değerlendirirken, bazen de sığınılacak ve kurtuluş noktası olarak görebilir!

İnsanın yaşam seyri içerisinde öyle ya da böyle elde ettiği dünyalıkların değerlendirilmesi ölümün varlığıyla düşünce parantezine alınır. Dünyalık edinimlerinin geleceğini telaş konusu hâline getirir. Bu süreç, onu kendine göre vasi tayin etmeye ve vasiyet hazırlamaya sevk eder. Maalesef insanların genelde korkusu kendi akıbetlerinden ziyade edinimlerinin güvenliğine yoğunlaşmak olmuştur. Esasen insanın korkularını yönlendiren ve telaşa sevk eden güç; ona dünya hayatında hedefler belirleyen, bu hedeflere uygun araçlar sunan arka planda ki otoritenin kendisidir. Sunumlar, vaadler, kazanımlar, kaygılar, araçlar, amaçlar ve sonrası kişinin tercih ettiği, emri altına girdiği güce göre şekil alır, değerlendirilir, gerekli karşılık verilir.

Bazen de Hz. Yusuf (as) gibi mest eden, ***güzelliğinde her görenin kaybolduğu anc***ak kendi kaybolmayan, nimetleri, nimetleri vereni bilen ve her an onu (cc) hamd ile tesbih eden, adeta iğneyle işlenmiş gözlerin feda edildiği oya misali zarif bir maziyi ve latif ifadeleri miras bırakır. O (as), ailesini, Müslümanları ve tüm insanlığı; vasi tayin ettiği, boyun eğilmesi gereken tek efendisine (Mevla'sına) davet etti! Korkuttu, uyardı ve müjdeler verdi vasiyetiyle!

Mülkünde dilediği gibi tasarrufta bulunan, ancak kendisine itaat ve boyun eğilecek olan, onu (as) yetiştiren-büyüten-en güzel terbiyeyi veren-arıtan-pürüzlerini gideren Rabbinden (cc) (vasi ve velisinden) dünya hayatında son isteği Kendine (as) yakışır, öz ve derinlikler içeren kelamında hayat bulmak olmuştur. İkram edelerin en cömert ve en hayırlısı, onun (as) bu talebini Kitab'ına ayet olarak yerleştirmiştir.

Bu ayet, Aziz Mevla'nın (cc) Hz. Yusuf'a (as) olan sevgisinin bir işareti olduğu kadar, öncelikle Müslümanlara ve tüm insanlığa yön veren, kurgudan uzak bir nasihat, nezih ve mübarek bir mirastır. **"Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkânını) verdin, sözlerin yorumundan da (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada da ahirette de benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salih olanların arasına kat."** (Yusuf-101).

Netice:

a) Tarihsel hakikat göstermiştir ki; insana ve insani ilişkilere dair entrikalar, vahiyle deşifre edilmiştir. Vahyin ifşasıyla ihanet şebekelerinin ortaya saçılan kirli çamaşırları, Müslümanlara sergilenerek iğrenç, çirkef yönleri gösterilmiştir. Elbette Müslüman; değer yargıları ve şahsı hakkında arkasında dönen kirli dolapların farkında olmayabilir. Ancak Müslümanın; bazı hain karakterlerin onun üzerinde etki alanı oluşturacak kadar tekâmül süreçleri ve bu karakterlerin hayatın geneline nasıl nüfuz edebilecekleri hakkında İlahi düsturlara ihtiyacı vardır. Bu düsturların aydınlattığı yoldan çıkmamaları onlara ciddi verilerle takviyenin yanında, hak ve batılı ayırt edecek yetenek de verecektir (Enfâl-29).

"İşte bu (Yusuf kıssası), gayb haberlerindendir. Onu sana vahyediyoruz. Onlar, hile yaparak işlerine karar verdikleri zaman sen, onların yanında değildin (ki bunları bilesin)." (Yusuf-102).

b) Kainatta Allah'ın varlığının nice delileri vardır. Allah'ın (cc) varlığını bilmenin yanında ona (cc) kulluğun nasıl yapılacağına dair içeriklerin de bilinmesi gerekir. İnsanların içine düştüğü sıkıntı işte burada çatallanmaktadır. Tarih boyunca niceliksel değeri önemsenmeyecek kadar insan, Allah'ın (cc) varlığını inkâr etmiştir. Dikkat çekici mevzu şudur; şeytanın Allah'ı (cc) takdis ettiği gerçeğinden yola çıkarak (A'râf-16, Hicr-39), Allah'ı (cc) inkâr edenlerin kalp ve dillerinin uyum içerisinde olamayacağı düşüncesi hâkimiyet kazanmaktadır.

İnsanoğlu, var olduğunda bu tarafa daima kendinden üstün ve ihtiyaçlarını gidereceği bir güç aramış, bulduğunu düşündüğü an ritüellerini gerçekleştirmek için mabetler ve sunaklar inşaa etmiştir. Dünya zamanı içerisinde bu arayış hiç bitmemiştir. Allah'ın (cc) varlığının bilinmesi, fıtratın eğilimleriyle ulaşılabilecek bir hususken asıl hakikat gözden kaçırılmaktadır. Bu hakikat, kimin hükmedeceği *(rububiyet)* ve bu hükme kimin ve nasıl boyun eğeceği *(ubudiyet)* konusudur. İnsanlığın iştiyak içerisindeki sığınma eğilimini ancak itminanla sonuçlandıracak Hz. İbrahim (as) kıssası, ibretlik bir örnektir. Bu kıssa, ölüm ve ötesi için de mutmain edecek doneler içermektedir.

Peygamberler ve müminlerin, Allah'a davette herhangi bir ücret talebi olmamasına rağmen insanlığın bir bölümü ısrarlı bir şekilde *şirk* içerisinde dünya hayatlarını idame ettirdiler. *'Ücret',* dikkat çekici bir konudur. Hakikatin kaynağı, bunu es geçmemiştir; fakat bizler, bu konuyu aktarır ve geçiştiririz. Oysa 'ücret', insanın yaptığı iş karşılığı; kendisinin feda ettiği ter/emek, ilim, bazen canını acıtan ve bazen de geri alınması imkânsız zaman/asr olmaktadır bedeli. Hangi yaratılmış elden çıkarılan herhangi bir fedakârlığın karşılığını verebilir?

Ebette insanların ekserisi, alıştıkları yaşam koşullarını değiştirmemekte ısrar ve inatla karşılık vereceklerdir. Eğer bilselerdi (Rasulullah'ın -asv.- Taif dönüşüne ithafen); dünyevi herhangi bir ücretle karşılanamayacak bu salih emeğe akın akın koşarlardı! Müşriklerin ısrar içeren katılıkları, dava erinin çabalarını karşılıksız ve çaresiz bırakmış olması, onun bir ölümlü olarak sınırlarını da gösterir. Lakin sonucun olumsuz olması, çabanın karşılıksız kalacağı anlamına gelmez (Zilzâl 7-8). Aslolan gayrettir, takdir ise Hâdi olan Allah'a (cc) aittir. **"Sen ne kadar üstüne düşsen de insanların çoğu iman edecek değillerdir. Hâlbuki sen, bunun için (peygamberlik görevini îfa için) onlardan bir ücret istemiyorsun. Kur'an, âlemler için ancak bir öğüttür. Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki, onlar bu delillerden yüzlerini çevirip geçerler. Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler."** (Yusuf 103-106).

c) Peygamberler ve civarlarındaki müminler,

39

görevlerini bihakkın ifa ederken karşılaştıkları zorluklar, cehâletin karanlık uykusunda verdiği tepkilerden ibarettir. Karanlık bu rüya; azgınlığın, şımarıklığın ve özgüvenin oluşturduğu şahsiyetle hakikate karşı durur. Bu vücut dilinin cüretkâr tavrı, Allah'ı (cc) azaba davet etmektir. Geçmiş bazı kavimlerin de aynı duruşu sergilemeleri ve başlarına gelen felaketler farklı farklı dillerde ibretle yazılıp çizilmiştir. Ancak insan tabiatının *ilahi* destek ve kontrolden uzak tutulması, maalesef bu ürkütücü manzaraların yer yer yaşanacağı gerçeğinin hakikatini bize bildirmektedir. Cehâletin karanlığı, zaman ve koşuların değişmesine aldırmadan yeni beden ve coğrafyalarda daha komplike ve sistematik bir biçimde hayatını devam ettirmektedir! **"Allah tarafından kuşatıcı bir felâket gelmesi veya farkında olmadan kıyametin ansızın kopması karşısında kendilerini emin mi gördüler?"** (Yusuf-107).

d) Şartlar her ne olursa olsun mümin, bulunduğu hâlin ilmine göre yaşamalı, hakikate davet etmeli ve ancak mümin olarak ölmelidir. Zira tek kurtuluş yolu, izzetli bu duruşla mümkündür. Rabbani yöntemin sürecine uygun olarak çağrısına devam eden mümin, takdir edilen azap gerçekleşmezden evvel, ilahi el muhakkak onu güvenli alana çekecektir. Azap; azgınların, şımarmışların üzerine gelecek, asla geri çevrilmeyecek ve hak vaki olacaktır. **"(Resûlüm!) De ki: 'İşte bu, benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı (ortaklardan) tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlardan değilim.' Senden önce de şehirler hâlkından kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını peygamber göndermedik. (Kâfirler) yeryüzünde hiç gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha iyidir. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz? Nihayet peygamberler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir ve dilediğimiz kimse kurtuluşa erdirilir. (Fakat) suçlular topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez."** (Yusuf 108-110).

e) Ancak ilahi vahyi mihenk alan akıl sahiplerinin yolu stabil, güvenli ve istikamet üzeredir. Rabbani risalet; tüm yönleri, içeriği ve süreciyle şek ve şüphesiz hakikat taşır. Çünkü risalet ile gelen Hakk Mübin'dir. Hakk Mübin ise rahmet ve hidayet kaynağıdır. **"And olsun onların (geçmiş peygamberler ve ümmetlerinin) kıssalarında akıl sahipleri için pek çok ibretler vardır. (Bu Kur'an) uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıklayan (bir kitaptır); iman eden toplum için bir rahmet ve bir hidayettir."** (Yusuf-111).

Ez- Cümle;

Hz. Yusuf (as); evlat, kardeş, ağabey (v.s.) en önemlisi de bir insan, salih bir kul ve bir peygamber olmuştur. Her muazzez kul gibi salih kulların yüreğinde derin iz ve hatıralar bırakarak dar-ı bekaya irtihal etmiştir. Onu (as), bir noktadan diğerine intikal ettiren ilahi murat, ona (as) dair her noktasal aşamaya varlıksal anlam yüklediği gibi, onun (as) dünya hayatının noktalardan oluşan doğrusal bütünlüğüne de mana vermiştir! onun (as) kalplerde yer etmesi, dilden dile dolaşması, bu İlahi mananın tesirinin gücünü göstermektedir. O (as), yaşamının her noktasında bir yönüyle (Hz.) Yusuf'ken (as), yaşadığı dünya hayatının bütününde Hz. Yusuf'tur (as)!

Bir füzyon etkisidir Yusuf olmak. Onu bilen, ona uyan ve hayatının tüm veçhelerini ona göre tebdil edenler için bir yaşam kaynağı ve huzura kavuşmadır *Yusuf olmak*. *Yusuf olmak;* büyütür, olgunlaştırır, yaşamı anlamlandırır ve yaşama bir gaye katar. İnsanın, imanın, eylemin, ilahi programa dâhil olma koşullarının adresidir *Yusuf olmak*. *Yusuf olmak;* her nefesin, her adımın, her teklif ve münasebetin, zorlukçile ve yalnızlığın, yokluk ve varlığın ve dünyevi imkânların birer imtihan olduğunu bilmektir. Bu dünyada imanlı bir insan olarak yaşamanın, ahirete mümin bir kul olarak seyahat etmenin verdiği güvenle, yolculuk nihayetinde ilahi konforla karşılanmaktır *Yusuf olmak*.

Sözlerin en güzeli ve doğru olanı, şüphesiz aziz Mevla'm Allah'a (cc) aittir.

Selam ve dua ile…

Modern Çağda Gençliğin İnanç Sorunlarının Sebepleri - II

M. Emre AKİF

1. **AİLE İÇİ ETKİLEŞİM**

a) Anne ve Babanın Ayrı Olması veya Vefatı

Anne, babası ayrı olan çocuklarda, bazen anne, bazen babaları ile yeterli vakit geçirememiş olmaları dolayısıyla duygusal, davranışsal ve gelişimsel eksiklikler ortaya çıkması muhtemeldir. Ayrıca örnek bir şahsiyette bulunması gereken özelliklerden biri veya birkaçı, ebeveynlerde eksikse çocuğun temel gelişim sürecine olumsuzluklar eklemesi söz konusudur. Öyleyse evlilik akdi gerçekleştirilirken ince elenip sık dokunulması gerekmektedir. Şahısların ahlaki, mali amaçları, ilmi, kültürü gibi temel özelliklerinin benzer veya yakın olması gerekecektir.

Yine ebeveyn olacak kişilerin, psikolojik ve sosyolojik yönden gelişim göstermesi gerekmektedir. Ayrıca peygamber ahlakına sahip olma mücadelesine sahip olan bir birey yetiştirilmeye çalışılmalıdır.

Malum olduğu üzere anne veya babanın birinin ya da ikisinin ilgisiz olması, çocukların ilgiyi, başkalarında aramasına neden olmaktadır. Bu da çocukların ilgi gördüğü kişilere karşı bir sevgi bağı oluşturmalarına; doğruyu, yanlışı bu insanlardan öğrenmelerine neden olmaktadır.

Anne veya babasının vefatı ile ilgili Kur'an-ı Kerim, Müslümanlara büyük bir sorumluluk yüklemiştir. Bu anlamda Müslüman'ım diyen insanların, mali güçleri nispetinde yetim ve öksüz çocuklara yardım etmesi, topluma kazandırması gerekir.

b) Anne ve Babanın İlgisiz Olması

Malum olduğu üzere anne veya babanın birinin ya da ikisinin ilgisiz olması, çocukların ilgiyi, başkalarında aramasına neden olmaktadır. Bu da çocukların ilgi gördüğü kişilere karşı bir sevgi bağı oluşturmalarına; doğruyu, yanlışı bu insanlardan öğrenmelerine neden olmaktadır. Dolayısıyla zinaya, alkole, uyuşturucuya vb. zararlı alışkanlıklara kayan çocukların geçmişlerine bakıldığında anne ve babanın ilgisiz olması faktörü görülmektedir.

Anne ve babalar olarak öncelikle İslami anlamda, sonrasında toplumsal düzen anlamında kalitenin olduğu ve problemlerin olmadığı bir yaşam istiyorsak bizim için en önemli olanın,

çocuklarımız olması gerekmektedir.

c) Anne ve Babanın Eğitimsiz Olması

Ebeveynler yaşantılarını inşa ederken doğru bilgi ve fikirleri oluşturamamış olabiliyorlar. Böyle bir durumda çocuklara aktarılacak doğru bilgiler de olmamaktadır. Anne ve baba, hangi yaşta olurlarsa olsunlar, bilgilerini arttırmak, doğru bilgilere ulaşmak amacında olmalıdır ki çocukların da ilk örneklik olan ebeveynlerine benzeyecek yönleri müspet yönde olsun.

2. **ÇEVRESEL ETKİLEŞİM**

a) **Sosyal Medya**

Sosyal medya; dinî bilgisi olmayan, imani eksikliği olan, doğruyu yanlıştan ayıramayan insanlar için büyük tehlike oluşturmaktadır. Bu mecrada, zihinsel ve fiziksel sağlık problemlerine, bağımlılığa, sosyal ilişkilerin bozulmasına, siber suçlar ve güvenlik risklerine, kimlik sorunu oluşumuna, kutuplaştırıcı ve yanıltıcı bilgilere maruz kalması söz konusudur.

Sosyal medya; düzensiz uyku, göz sağlığının bozulması, beynin yorulması gibi fiziksel zararların yanında; zihinsel sorunlar da yaşayacaktır: ulaşamayacağı dünya nimetlerinin peşinde koşması, bunları elde etmek amacıyla her türlü yola başvurması gibi...

Kontrol mekanizması olmayan bireylerin; boş vakitlerini geçirmek, eğlenmek vb. amaçlarla zaman geçirdikleri sosyal medya belli bir zaman sonra bağımlılık yaparak en değerli varlığımız olan zamanın boşa harcanmasına sebebiyet verecektir. Bununla ilgili Rabbimiz Müminun suresinin 3. ayetinde, "Onlar ki boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler." diyerek Müslüman bireyler için zamanın nasıl kullanılması gerektiğini göstermiştir.

Sosyal medyada fazlaca zaman geçirmek; insanların gerçek hayattan kopmasına, insanlardan uzaklaşmasına ve bireyselleşmesine neden olacaktır. Diğer yandan sosyal ortamda kendini ifade etmek, bire bir ifade etmek gibi olmayacağı için yanlış anlaşılmalara, insanlarla ilişkilerin bozulmasına neden olacaktır.

Diğer bir boyutuyla sosyal medya insanların, siber zorbalık yapan kişi veya kişiler yüzünden psikolojik travmalara varabilecek durumlarla karşı karşıya kalmalarına neden olabilecektir. Ayrıca kişisel bilgilerin çalınması, aldatıcı içeriklerle karşı karşıya olunması dolayısıyla dolandırılma gibi durumlarla da karşı karşıya kalınmaktadır.

Kimi insanlar sosyal medyada, gerçek kimliğinden farklı, sanal kimlikler ile bulunur. Yine sanal ortamda paylaşılan fotoğraflar, videolar güvenlik açığı oluşturabilir, bu da farklı farklı kaygıların ortaya çıkmasına neden olacaktır.

Soysal medyadaki paylaşımlarda, yüz yüze gelindiğinde belki de söylenemeyecek sözlerin söylenmesi, insanların kutuplaşmasına neden olabilmektedir. Aşırı grupların; görüşlerini dikte etmeleri, öfke ile hareket etmeleri, sosyal ortamda bir kaos ortamı oluşturulmaları söz konusu olabilecektir. Bu da toplumsal problemleri, çözümsüzlüğe götüren süreçleri tetikleyecektir. Oysaki Rabbimiz bizi; parçalanmayın, bölünmeyin yoksa gücünüz zayıflar, diye Ali İmran suresi 103. ile Enfal suresi 46. ayetlerinde uyarıyor.

Bu başlık altında ele alacağımız son husus da manipülasyon olacaktır. Elbette ki daha birçok başlık ortaya konulabilir. Ancak tamamını ele almamız söz konusu olamayacağı için, önem arz eden başlıklar üzerinde durulmuştur. Kötü niyetli insanlar, belli amaçlar doğrultusunda, insanlara doğru olmayan bilgi ve düşünceleri aktararak onları yanıltmaya çalışacaklar. İnsanları manipüle ederek amaçlarına çekmeye veya amaçlarına hizmet ettirmeye çalışacaklardır. Rabbimiz Hucurat suresinde, "Size bir fasık, bir haber getirirse doğruluğunu araştırın." diyerek duyduğumuz her haberin doğru olamayacağını ve arka planının araştırılması gerektiğini göstermektedir. Ama bilgimiz eksikse doğruyu görmemiz mümkün olmayacaktır.

b) **Okul ve Çevre**

Modern eğitim sisteminde değer ölçütü, sınav ve başarı olduğundan gençler, başarı için her yolu mübah görme eğiliminde olacak, ahlaki olmayan kopya, hile ya da kuralları ihlal etme gibi yollarla diğer insanların önüne geçmeye

çalışacaktır.

Okulda akran zorbalığına uğrayan öğrenciler, psikolojik olarak etkilenmemek veya kabul görmek amacıyla değer yargılarından, kişilik özelliklerinden vazgeçmek veya taviz vermek zorunda kalabilecektir.

Modern toplumlarda okul ve çevre, gençleri başarı, zenginlik ve tüketim üzerinden değerlendirmektedir. Bunları elde edemeyen bireylerin, zihin değişimlerine, amaca ulaşmak için her türlü şeyi yapmalarına neden olabilmektedir. Mutluluğu, elde edilecek yegâne kazanç olarak tanımlamalarına neden olabilmekte, olumsuz örnekler, onlar için birer rol modele dönüşmektedir.

Modern toplumlarda okul ve çevre, gençleri başarı, zenginlik ve tüketim üzerinden değerlendirmektedir. Bunları elde edemeyen bireylerin, zihin değişimlerine, amaca ulaşmak için her türlü şeyi yapmalarına neden olabilmektedir. Mutluluğu, elde edilecek yegâne kazanç olarak tanımlamalarına neden olabilmekte, olumsuz örnekler, onlar için birer rol modele dönüşmektedir.

Fikirsel sıkıntıların alt yapısında, gençlerin cinsiyeti, etnik kökeni olabilmektedir. Bu da kafalarının karışmasına, bir çıkmaza girmelerine ve değerlerinden uzak kişiliklere dönüşmelerine sebebiyet vermektedir.

Günümüzde değişen normlar ile eşitlik söylemleri, gençlerin ahlaki ve dinî değerlerinden uzaklaşmasına neden olabilmektedir.

c) **Modernizmin Etkisi**

Modernizmin getirdiği en büyük problemlerden biri de şehirleşmedir. Bununla birlikte köyde, kasabada veya dinî topluluklar hâlinde yaşamaktan şehir hayatına, çok katlı binalara, uzanan süreçte selamın alınıp verilmediği, sohbetin olmadığı, akraba ilişkilerinin zayıfladığı bir süreç oluşmuştur. Tabii bu da insanların yalnız yaşamalarına, nasihat ve uyarıların yapılmadığı bir ortama maruz kalmalarına, dolayısıyla heva ve heveslerine göre yaşamalarına sebebiyet vermektedir.

Kapitalist sistem, insanların ihtiyacı olmadığı hâlde, devamlı para harcamalarını sağlayacak her türlü yola başvurmaktadır. Buna maruz kalan insan ise daha fazla çalışmayı amaç edinmekte, bu yüzden iş stresi ve zaman yönetiminde sıkıntı gibi sorunlar yaşamaya başlamaktadır. Asıl önemli olanın, insanın ve neslin inşası olması gerekirken bu amaç, kimsenin gündeminde olmamaktadır.

Her bakımdan zayıflatılmış olan insanlar; mutluluğu yeni yollarda, farklı düşüncelerde aramaya başlamaktadır.

d) **Hedonizm**

Zevk ve mutluluk temeline dayanan hedonizm insanlara, haz peşinde koşmaları gerektiğini söyler. Hedonist insan için sadece bu an vardır. Geçmişin, geleceğin bir önemi yoktur. Dolayısıyla ne kadar çok hazza ulaşırsa o kadar mutlu olacağını amaçlamaktadır.

Bu durum insanların yapay ve geçici mutluluklar peşinde koşmasına, sonucunda ise sürekli tatminsizlik yaşayan bireylere dönüşmesine neden olmaktadır. Bu durum, insanların inançlarında ciddi bir boşluğa, umursamazlığa götürebilecektir.

Sonucunda sabırsız, insan ilişkileri bozuk, nefsinin arzuları ön planda olan, egoist bir karaktere dönüşen insan için, düşüncenin dolayısıyla imanın hiçbir anlamı olmayacaktır.

SONUÇ

İnsanlar, Peygamber'i (as) rol model olarak almamaları sonucunda, Kur'an'ın ortaya koyduğu Müslüman profiline dönüşememektedir. Bu insanların, çocuklarına sunacakları doğru kişilik ve inanç özelliklerinin olmaması, problemli bireylerin ortaya çıkmasına neden olacaktır.

Bu çocukların, oluşamamış fikir ve inanç savunma mekanizmaları, çevrelerinden gelebilecek sıkıntılarla savaşmalarına yaramayacak, ahlaki ve dinî değerlerin kaybedilmesi ile sonuçlanacaktır.

Trump, Diğer ABD Başkanlarının Gizlice Yaptıklarını Canlı Yayında Yaptı

Andrew MITROVICA
Al Jazeera English
01.03.2025
Çeviren: İsmail CEYLAN

Washington, Ottawa, Canberra, Londra, Paris ve ötesindeki sözde *"iktidar salonlarını"* haber yapan gazetecilerin büyük çoğunluğu, bu sefer rutinin dışında bir toplantıya şahit oldular.

> ***ABD başkanının Ukraynalı mevkidaşını aşağılaması, olağan dışı bir şey değildi.***

Amerika'nın beceriksiz başkomutanının, *"savaş kahramanı"* misafirini *"aşağılaması"* şeklindeki *"utanç verici manzara"* karşısında şaşkınlıklarını ve hayretlerini dile getiren ve ekrandan ekrana koşan diğer pek çok uzman ve köşe yazarının aksine ben, bilgisayar ekranımda canlı olarak gerçekleşen olağanüstü sahneler karşısında büyülenmiştim.

Gülümseyen yabancı ileri gelenlerin ve devlet başkanlarının, Oval Ofis'te son derece nazik bir başkanı ziyaret ettiği, klişe bir sahne gösterisi izlemektense, genellikle kameralardan ve halktan çok uzakta gerçekleşen güç siyasetinin kabalığı, edepsizliği ve gaddarlığının apaçık hâline tanık olmak ferahlatıcıydı.

Bu profesyonel gazeteci güruhu, yıllardır şu şekilde haber yapıyorlardı:

Adım 1: Oval Ofis'e gidin.

Adım 2: Yabancı devlet başkanının, ABD başkanı hakkında güzel ve tatlı şeyler söylediğini kaydedin.

Adım 3: ABD başkanının, yabancı devlet başkanı hakkında güzel ve tatlı şeyler söylediğini kaydedin.

Adım 4: ABD başkanı ve yabancı devlet başkanının, birbirleri hakkında güzel ve tatlı şeyler söylediğini bildirin.

Adım 5: Daha sonra, özel olarak ABD başkanı ve yabancı devlet başkanının, birbirleri hakkında güzel ve tatlı şeyler söylemediğini söyleyen kaynakları arayın.

Adım 6: İsimsiz kaynakları alıntılayarak birbirleri hakkında alenen, özel olarak güzel ve tatlı şeyler söylemelerine rağmen, gerçeği söylemek gerekirse ABD başkanı ve sırıtan konuğunun birbirlerine tahammül edemediğini bildirin.

Aslında, Fransa cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ve İngiltere başbakanı Keir Starmer'ın geçen hafta Trump'ı teselli etmek ve yatıştırmak için, Washington'a hac ziyaretlerini gerçekleştirmelerinden sonra yapılan haberlerin çoğunun formüle edilmiş hâli buydu.

Trump ve onun hırçın başkan yardımcısı, alışılmışın dışında, emperyalist doğasına sadık kalarak Zelensky ile bu geleneksel senaryoyu ya tasarımsal olarak ya da içgüdüsel olarak altüst ettiler.

Muhabirler ve uzmanlar, kafaları karışmış ve yönlerini kaybetmiş bir şekilde toplantıdan ayrıldılar. *Bunun böyle olmaması gerekiyordu,* diye sızlandılar. Görünüşe göre dalkavuk değil de gazeteci gibi davranmak zorunda kalmanın hayal kırıklığını yaşıyorlardı.

Trump'a yöneltilen abartılı öfkenin çoğu, Ukrayna'ya ve başkanına karşı antipatisi açıkça belli olduğu için Zelensky'e söylediklerinden ziyade, nasıl ve nerede söylediğinden kaynaklanıyor: Oval Ofis'te ve TV kameralarının önünde.

Amerika'nın nazik, geveze sınıfının iğrenç bulduğu şey budur. Trump, azarlamalarını ve zorbalıklarını açıkça yaptı, daha ihtiyatlı ve *"diplomatik"* eski başkanlar ise azarlamalarını ve zorbalıklarını, kapalı kapılar ardında yapıyorlardı.

Rahatlıkla yalan söylemek, vicdan azabı çekmeden ölüm emri vermek, muhataplarını kapalı kapılar ardında aşağılamak, Demokrat veya Cumhuriyetçi olsun, herhangi bir ABD başkanının işinin ön koşuludur.

Trump, istisna değil. O, sadece gerçekleri canlı yayında uygulamıştır.

Yakışıklı çocuk, Harvard mezunu Başkan John F. Kennedy'nin yönetimi, Küba'nın genç ve karizmatik lideri Fidel Castro'yu öldürmeye çalışmak için mafyayı görevlendirdi ve Güney Vietnam hükûmetinin devrilmesine ve Başkan Ngo Dinh Diem'in suikastına yol açan bir darbeye zımnen onay verdi.

Kennedy'nin halefi Lyndon Johnson, kendisini kızdıran kamu görevlilerine fiziksel saldırıda bulunan, 1,93 boyunda, kaba bir adamdı.

1965'te öfkeli Johnson, Nobel Barış Ödülü sahibi olan, Kanada'nın ufak tefek başbakanı Lester Pearson'ın, ABD'nin Kuzey Vietnam'ı bombalamasını kınamasından sonra *"haddini bildirmek"* üzere Camp David'e çağırdı.

Johnson'ın, Pearson'ı gömlek yakasından yakaladığı ve havaya kaldırarak hakaretlerde bulunduğu bildirildi.

Aynı yıl, öfkeli Johnson, o zamanki Federal Rezerv Başkanı William Martin'i, başkanın isteklerine aykırı olarak faiz oranlarını yükselttiği için duvara itti.

Başkanlık dürüstlüğünün sembolü Richard Nixon, CIA'ya, Şili'nin demokratik olarak seçilmiş sosyalist başkanı Salvador Allende'nin başarısının baltalanmasını ve istikrarsızlaştırmasını emretti.

Aslında değişen bir şey yok, bu kez bir başka *"gangster"* başkanın vahşi ve kibirli söz ve eylemlerine, gerçek zamanlı olarak tanık olduk.

Yazarlarımızın Kitapları Çıktı

Fatih PALA

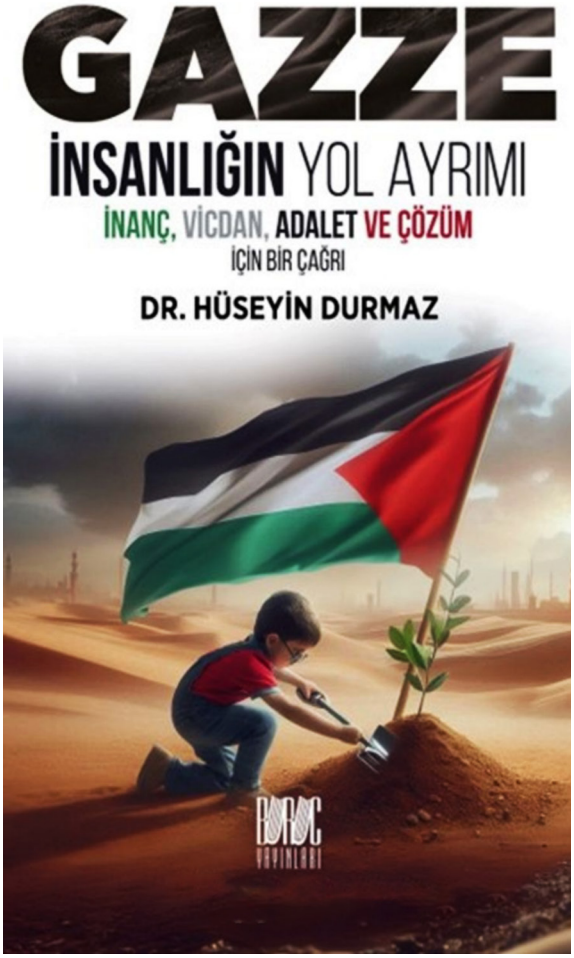

Dergimiz yazarlarından Dr. **Hüseyin Durmaz** ve **Taşkın Önel**'in kitapları çıkmıştır. Kendilerini tebrik ediyor ve yüce Allah'tan, eserlerinin okuyucusunu bulmasını diliyoruz.

Hüseyin Durmaz, üç dilde *(Türkçe, Arapça, İngilizce)* hazırlayıp **"Gazze: İnsanlığın Yol Ayrımı"** *(Buruc Yay., Ocak 2025)* ismini verdiği çalışmasında; Gazze'nin sadece bugününü değil, yarınını hatta kıyamete kadar insanlığa miras kalacak mücadelesini belgelemeyi amaçladığını belirtiyor.

Durmaz'a göre; Gazze'nin kazanımları, kısa vadeli siyasi zaferlerin ötesindedir. Orası, insanlığın kaybettiği değerlerin hâlâ yaşadığı bir topraktır. Toplumsal dayanışma, sabır, inanç ve Allah'a tevekkül gibi değerler, modern dünyanın unuttuğu erdemlerdir. Gazze halkı, bu erdemleri yaşayarak ve yaşatarak insanlığa yeni bir yol göstermektedir. Gazze modeli, kıyamete kadar insanlık için bir ışık kaynağı olacaktır. İnsanlık, Gazze'nin direnişinden öğrenerek yeniden doğabilir.

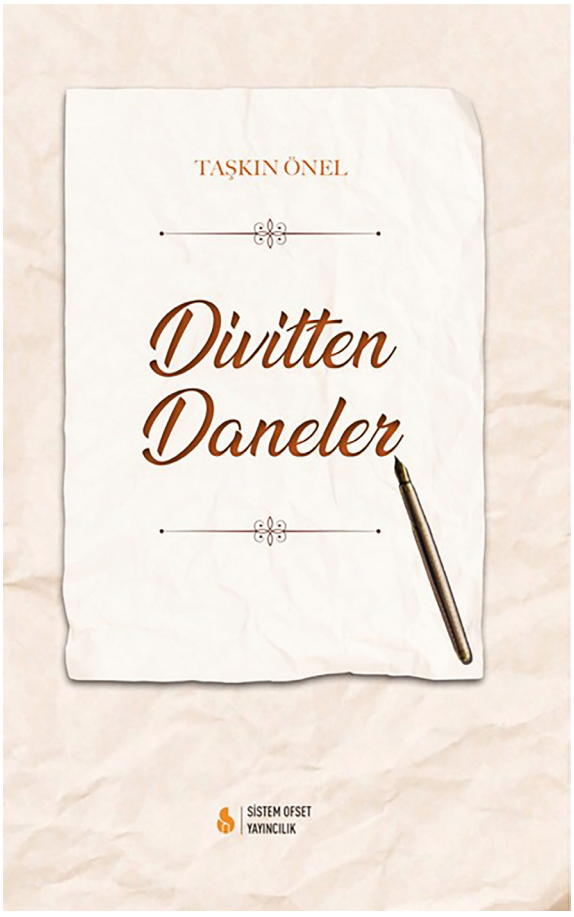

Yazar Durmaz, literatüre yeni bir kavram kazandırmaya çalışmış: *"lifeocide: yaşamkırım".* Kavram, Gazze'deki yaşamın sistematik yok edilişine dikkatleri çekiyor. Soykırım değil yaşamkırım. İlgili bölümler okunduğunda yazarın meramı anlaşılacaktır.

Gazze üzerine ciddi duyuş, hissediş ve şahitliğin bulunduğu çalışma, yazarı için büyük önem arz ediyor. Yerini bulmasını, amacına ulaşmasını temenni ediyoruz.

***

Taşkın Önel, **Divitten Daneler** *(Sistem Ofset Yay., Aralık 2024)* adlı kitabında; hayata, insana, dine, ilme, irfana dair duygu ve düşüncelerini damıttığı şiirleriyle çıkagelmiş. Kimini serbest ölçüyle kimini de hece ölçüsüyle yazmış.

Şiirlerinde, bazen kendine bazen de muhataplarına döndüğünü, bazen nasihat ettiğini bazen de nasihat aldığını görüyoruz. Bütün acılara rağmen, ümitvar olmayı hatırlatan dizileri var: *"Dön ve bak o zaman maziye/ Hicranlı terk edişlerde/ Ayrılığı buda/ Umudu yeşert/ Gözler ışıldasın bin bir zahmet/ Şarkılar sevdalı gönüllere/ Uğrasın yine/ Hüznün saltanatı son bulsun/ Geliversin tebessüm/ Gülüversin umut"* (Hayat şiirinden).

Şiirlerin arasında şuur kazanırken belli başlı ve haklı arayışları okuyoruz, sonu hayra, sonu hakka ve sonu haklı çıkan: *"Hani diyorum,/ Musa misali vursam karanlıklara asamı,/ Yarsam geceyi, bütün dehşetiyle.../ Ve bütün ihtişamıyla ortaya çıkan/ O engin aydınlığa doğru ilerlesem,/ Arkama hiç bakmadan/ Bir daha hiç dönmeden/ O koyu karanlıklara"* (Arayış şiirinden).

Düşündüren, öğüt veren mısralar cömertçe sunulmuş okura sayfalar boyu: *"Eyleme canan beni; gönülden, haktan uzak/ Haktan uzak olunca her yerde olur tuzak… Deme gönül, yolum çok, dönerim bir gün ona/ Kapılırsın bir sele, dönemezsin rabbine…"* (Beyitlerden).

Dünya Müslümanlarını unutmaz şair ve mücahitlerin direnişine kalemle destek verir: *"Gönülde iman/ Dilde Kur'an/ Tevhit kılıcında kan/ Yiğidin dilinde tekbirdir,/ İntifada* (İntifada şiirinden).

Kalpten gelen nidaların ilgili kalplerde akis bulması dileğiyle…

Peygamberimize (sas) Mektup

Sümeyye Sena PALA

Ey Allah'ın resulü! (sas) Seni, bu zamanda görmeyi o kadar çok isterdim ki! Ama inşallah cennette göreceğim.

Ey Allah'ın resulü (sallallahu aleyhi ve sellem)! Seni, bu zamanda görmeyi o kadar çok isterdim ki! Ama inşallah cennette göreceğim. Şimdi burada olsan, şu koca evrende neler değişirdi, onu içtenlikle söyleyeceğim. Eğer sen, bu zamanda olsaydın insanların hâli nice olurdui? Şu anki insanların hâli bize yakışmıyor. Hep sorarım kendime, *"İnsanlar neden böyle?"* diye. Senin zamanında iman edenler fazlaydı hem de orada zulüm gördükleri hâlde. Biz ise hiçbir zorlama altında kalmadan iman etmekten sakınıyoruz ve cahilliğe yol alıyoruz.

Ey Allah'ın Resulü (sas)! Sen, dürüst ve güvenilir bir insandın. Sonunda zarar görecek olsan bile her zaman doğruyu söylerdin. Şu anki insanlara bakıyorum da ağızlarını hayra değil, yalana açıyorlar. Başkalarına yalan söyleyerek yanlış yapıyorlar ama farkında değiller. Sen, sabırlı ve kanaatkâr bir insan idin. Başına gelen olumsuzluklara ve yaşadığın zorluklara karşı sabrederdin. Bunları, Allah'ın bir imtihanı olarak görürdün. İnsanlar sabrın, inandığı hak yolda kararlılıkla yürüme azmi, sıkıntılara karşı dayanmak; kanaatkâr olmanın ise nimetin nasıl kazanıldığını bilmek, israftan kaçınmak ve tutumlu olmak anlamına geldiğini bilmezler. Öğretecek kimse olmadığı için, hayatlarını böyle sürdürerek kötü yolda ilerlerler.

Ey Allah'ın resulü (sas)! Sen, birçok hadisinde İslam'da samimiyete ve ihlaslı olmaya verilen önemi vurgulamıştın. Örneğin bir hadisinde, *"Allah, sizin suretlerinize ve mallarınıza bakmaz ancak kalplerinize ve amellerinize bakar."* buyuruyorsun. Bu hadisinde, bize anlatmak istediğin şey, insanlar genellikle dış görünüşle ilgilenirler. Fakat Allah, bizim dışımıza değil, içimize bakar. Şu anda insanlar bunu anlamıyor, sadece dış görünüşle ilgilenip kalplerini kirletiyorlar. Peygamberim (sas), sen çocukların dostuydun. Kutsal kitabımız Kur'an-ı kerimin göz aydınlığı olarak nitelendirdiği çocuklara karşı *yüreğin sevgi doluydu*. Onları, sevgi ve şefkat ile bağrına basardın. Keşke şimdi de burada olsan ve Filistin'deki çocuklara sevgi ve şefkatini gösterebilseydin, onların şu an buna çok ihtiyaçları var. Şimdiki anne babalar, çocuklarına bile fazla zaman veremiyorlar.

Ey Muhammed Mustafa (sas)! Senin çocuklarını görmeyi çok isterdim. Fatıma'yı, Ümmü Gülsüm'ü, Zeynep'i, Rukiye'yi… Hayatım boyunca senin Hz. Ebubekir ile olan dostluğun gibi bir dostum olmasını isterdim. Senin annen gibi bir annem, senin baban gibi bir babam ve senin ömrün gibi bir ömrüm olmasını isterdim. Hz. Amine; iffetli, güzel ahlaklı, haya sahibiydi. Baban Abdullah, yaşasaydı çocuklarını samimi ve içten bir şekilde sevecekti büyük ihtimalle.

Rabbim! Sen; cömert, ikram sahibi, ahdinde ve vaadinde sabit, her türlü medh u senaya layıksın. Sana hakkıyla medh u senada bulunmak isterdim.

Ey Allah'ın resulü (sas)! O zamanlarda insanlar, yaşadıkları tüm zulümlere rağmen, Allah'ın farz kıldığı ibadetlerden biri olan *namaz ibadetini* yerine getiriyorlardı. Hatta bir gün mescitte namaz kılarken Hz. Ömer'i sırtından bıçaklamışlardı. Başka bir gün de Hz. Ali, savaş sırasında bacağından oklanmıştı. Hekim geldiğinde Hz. Ali, *"Ben namaz kılarken siz oku çıkarın, böylece ağrıyı hissetmem."* demişti. Hekim de kabul edip Hz. Ali'nin namaz kılmasını bekledi. Bekledikten sonra Hz. Ali, namaz kılarken hekim bacağındaki oku çıkardı. Hz. Ali, namazını bitirdi ve *"Oku çıkarttınız mı?"* diye sorunca çok şaşırdılar. Ben bunu, o dönemdeki insanların bir kısmının namaza verdiği önemini söylemek için anlattım. Fakat bu döneme bakarsak insanlar, tek bir namaz vaktine *beş on dakika ayırmak yerine,* haram ve yanlış işlere daha fazla vakit ayırıyorlar. Eğer sen olsaydın insanlar, namaz kılmaya daha çok önem verirlerdi. Oysaki sonunda cennete gireceklerini ve orada istediklerini yapabileceklerini bilmiyorlar. Cehennemdeyse amcan Ebu Leheb gibi yanacaklarını tahmin bile edemiyorlar.

Ey Allah'ın resulü (sas)! Gel de kurtar bizi bu cahillikten. İnsanlar, *ahlak* nedir bilmez, *kulluk* nedir anlamaz; anlatmak isterim, dinleyen olmaz; dinleyenin de umurunda olmaz. Keşke burada olsan, insanlara anlatsan, *kulluk* nedir bilseler. Ve hepsi beraber cennete gitseler.